

கல்கி

ALKA பிப்ரவரி 1, 1953 4 அணு

டால்டா வளம்பதி நீங்கள் செலவு செய்யும்
பணத்திற்கு முழுப் பிரயோஜனத்தைத் தருகிறது

ஆட்டத்தில் வெற்றிபெற
எங்குத் தேவையான சக்தியை
டால்டா அளிக்கிறது...

ஆட்டங்களில் வெற்றிபெறவேண்டியவர்கள் மட்டும்தான் உடல் உலர்த்துடன் இருக்கவேண்டுமென்பதில்லை—எம் எல் லோரும் ஆரோக்கியத்தையும், சக்தியையும் பெறவேண்டியது முக்கியம். டால்டா அங்களுக்கு தேவையென்று உறும் சக்தி வளிக்கும் கொழுப்பு உங்களுக்குடம்பத்தினருக்குக் கிடைக்கின்றதா என்பதை சிச்செயப்படுத்திக்கொள்ளுங்கள். டால்டாவிலுல் சமை யல் செய்யத்தவருதீர்கள்.

சாமிசம் சாப்பிடவேண்டியது அவசியமா?
இவ்வக ஆரோக்கியத்தை இன்றே—அக்கநா
ரந்து வேண்டுமானாலும்—எழுதுங்கள்!
த டால்டா அடுவரை அங்கித்
தயார் பெட்டி, ரெ. 333, மய்யார் 1

டால்டா

உங்கள் ஆரோக்கியத்தைப் பற்றிக்கும் உணவம் கொழுப்பு

கலை **பொருளடக்கம்**

பக்கம் 12 |
இதழ் 27 |

1953 சிப்ரவரி 1

தந்தை
சுதர் 192

வாழ்க திரத்திரம்! வாழ்க கதத்திரம்!	(தலைப்புகள்)	...	3
"ஆத்திர சாத்திரத்துக்கு ஜே!"	...	...	4
சொமக் கல்யாணம்	போட்டோ, எம். டி. கணேஷ்	...	6
பொன்னியின் செல்வன்	கல்பி	...	8
அட்டைப்பட விளக்கம்	...	...	16
நாடகக் கலைஞர் திருழி வாழ்க!	...	...	17
பம்பாயில் கலை விழா	(போட்டோ)	...	18
அதிர்ஷ்டக் குழந்தை (பாப்பா மலர்)	விஜயம்	...	21
படித்துப் பாருங்கள்!	...	...	24
மனிதனும் தெய்வமும்	இ. சா. கோபாலன்	...	25
அது என்ன?	(கார்ட்டூன்)	...	30
புயல் தனித்தது	ஸோமால்	...	33
பொல்காதவர்	செஞ்ஞா	...	36
அவன் கண்ட அதிரயம்!	சிதா	...	40
மல்லிகா	எ.எப். பெர்னான்டோ-வாருசி	...	41
பிரதிபலன்	லக்	...	47
வாழ்க்கும் விசாரணையும்	ரா. வி.	...	53
இனிக்கும் கரும்பு	திலிவாசி	...	58
முறைப் பேன்	எல். வி. சமணி	...	63
பீரோ வந்தது!	சூன்மணி	...	69
ஆரோக்கிய சூரியம்	வி. என். குமாரசாமி	...	71

"கல்பி"யின் செலியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்கள்; உண்மையானவை கற்பனையே.

யுனிவர்ஸல் பப்ளிஷர்ஸ்

அறிக்கும்

வாழ்கிற அழியும் வாழ்க்கை விளக்கவும் தரும் உண்மை நூல்கள்
(திருமணப் பரிசு கொடுப்பதற்குத் தகுந்தவை)

1. வாழ்க்கையின் செந்திரம் - 2-ம் பதிப்பு ரூ. 2-8-0	6. கவிதைப்பாடல்கள் - 2-ம் பதிப்பு ரூ. 2-8-0
2. முன்னேற்றவாத எப்படி? - 2-ம் பதிப்பு ரூ. 2-8-0	7. அக்ய சூனி - ரிவேர்டால்ஸ்டாய் ரூ. 1-8-0
3. வாழ்வைத் துவங்கு - 2-ம் பதிப்பு ரூ. 2-8-0	8. விவரணம் செய்வது எப்படி? ரூ. 3-0-0
4. கபீட்சமாய் வாழ்க! - 2-ம் பதிப்பு ரூ. 2-8-0	9. மனிதப் புனிதன் - ஆப்ரஹாம் லிங்கன் ரூ. 2-0-0
5. உலக மேதைகள் - 2-ம் பதிப்பு ரூ. 1-8-0	

(தென் ஆப்பிரிக்காவிலும், இந்தியாவிலும் விற்பனையாளர்கள் தேவை)

கிடைக்குமிடம்

யுனிவர்ஸல் பப்ளிஷர்ஸ்

155/156, அங்கப்ப நாயக்கன் தெரு

11

சென்னை-1

சென்னை மோட்டார் வித்தாடகம் சங்கத் தலைவர்

ஸ்ரீ டி. எஸ். சந்திரானம்

24-1-1953-ல் சென்னை சங்கத்தின் 26வது வருஷ

பொதுக் கூறாக் கூட்டத்தில் பேசிய

பிரச்சங்கத்தின் சாரம்

சென்ற வருஷத்துக்கும் இவ்வருஷத்துக்கும் இடைப்பட்ட நாட்களில் நமது நாட்டில் மாபெரும் தேசியக் கட்சிதது. அந்தத்தேசியத்தில் எம் காடு ஐனகாயக ஆட்சி முறைக்குத் தகுதியான காடுதான் என்று தீர்ப்பாயிற்று. விரியான மந்திரி சபை மத்திய அரசாங்கத்தில் ஏற்பட்டது. ஸ்ரீ ஸி. ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் கடமை உணர்ச்சியால் உத்தரப்பட்டது. நமது நாடுவத்துக்கு மூதம் மந்திரி பதவி ஏற்றார். அவருக்கு நமது மனப்பூர்வமான ஒத்துழைப்பை எப்போதும் அளிக்கத்தயாராயிருக்கிறோம்!

நமது சங்கம், மோட்டார் சாமான்சுகள் விற்கும் சங்கமாக ஈட்டுகின்றி, உபயோகப்படுத்தும் சங்கமாகவும் இருக்கிறது. ஆகவே, நம் மூதம் மந்திரி ராஜாஜி, பஸ் போக்கு வரத்தைத் தேசிய மயமாக்கச் செய்யப் போவதென என்று பிரகடனப்படுத்தியதற்கு நாம் மிகவும் கடமைப்பட்டவர்களாகிறோம்.

நமது சங்கம், ரோடுகளில் மோட்டார்கள் போவதற்காக விற்கும் வரி மிகவும் அதிகமாக இருந்து வருகிறது. சென்னையில் ஒரு பஸ் மோத்த வருமானத்தில் காற்பது சத வீதிகள் வரியாகக் கொடுக்கிறது. அநாவது திட்டத்திட்ட வருஷத்துக்கு ரூ. 12,000/- மத்திய சர்க்காருக்கும் சென்னை சர்க்காருக்கும் வரியாகக் கொடுக்கிறது. வேறு எந்தத் தொழில் மீதும் இவ்வளவு வரிச் சலுகை இல்லை. வேறு எந்தத் தொழிலிலும் இத்தனை குறைவாக வரி விதிப்பு இல்லை. பெட்ரோல் விற்பனை வரி 4 அணாவிற்கு 1 அணா ஆக்கப்பட்டது. இவை போதாது என்று புதிதாக வர்த்தமானது மோட்டார் வரி. அநாவது பிரயாணிகள் மீதும் சாமான்சுகள் மீதும் விதிக்கப்பட்ட வரி. வருஷத்துக்கு ஒரு பஸ்ஸுக்கு ரூ. 1,500/-ம் வரிக்கு ரூ. 270/-ம் விதிக்கப் படுகிறது.

இப்படி வரி விதிக்கப்படுவதனால் போக்குவரவு குறைவாகும் அதனால் வருமானம் குறைவாகும் ஏதாவதும். கதத்திரைமடைத்த வானிலிருந்து நமது நாட்டை இரண்டு பிரதீசுகள் ஆட்டி வருகின்றன. ஒன்று, வுத்தம் முடிந்த பின் ஏற்பட்டுள்ள நிலைமையும் கண்டிப்பாகும். இரண்டாவது, கதத்திரை நாட்டியை இதைச் செய்ய முடியவில்லை, அதைச் செய்ய முடியவில்லையே என்ற துடிப்பு.

1952 மார்ச்சு மாதத்திலிருந்து பொதுவாக மார்ச்சுமேட்டில் வியாபார மந்தம் ஏற்படலாயிற்று. மக்களுடைய வாங்கும் சக்தி குறைந்து வந்தது. 1948 லிருந்து வரி விதிப்பு வருஷத்துக்கு வருஷம் அதிகமாகி வந்தது. ஆகவே, தொழில் துறையிலும், வியாபாரத் துறையிலும் மக்களிடத்திலும் பணம் செலிப்பு வேருவாகக் குறைவாகத் தொடங்கியது.

ஐந்து வருஷத் திட்டம், 2,000 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப் போவதாகக் கூறுகிறது. அதற்கு இரண்டு ஆண்டுகள் சென்றுவிட்டன. இந்தத் திட்டத்தில் வியவசத்துக்கும், மின்சார உற்பத்திக்கும், போக்கு வரவு சாதனங்களுக்கும் மற்ற மூன்று தேச புனர் நிர்மாண வேலைகளுக்கும் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரோடு போக்கு வரத்துக்கு இந்த ஐந்து வருஷத் திட்டத்தில் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நடத்தி வைத்தால் தேசத்தில் செய்யப் பெருகும். வியவசத் துறையிலும், தொழில் துறையிலும் பெரிதும் ஈடுபடும் வாய்ப்பு அளிக்கும்.

1961-ம் வருஷத்தில் கால்களும் புரக்குகளும் உற்பத்தி 1850 ஆக இருந்தது. 1952-ம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக 774க்குக் குறைந்துள்ளது. இவ்விதம் உற்பத்திக் குறைவுக்குக் காரணம், குறைவான வியாபாரம்தான். உள்நாட்டுத் தொழிலுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதாக இறக்குமதி வரியை உயர்த்தியதனால் கால்களில் விலை உயர்ந்தது. இதை அறிந்தே இறக்குமதி வரி உயர்வை வன்மையாக நமது சங்கம் எதிர்த்தது.

கடைசியாக சென்னை அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்வது யாதெனில் விற்பனை வரி விதிப்புக்கு நிர்ணயமான சட்ட திட்டங்கள், முக்கியமாக மோட்டார் வியாபார சம்பந்தப்பட்ட நாட்டிலாவது, வகுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதே. மோட்டார் வியாபாரிகள், மோட்டாருக்குத் துணியான சாமான்சுகள் விற்கும் வியாபாரிகள் யாவரையும் ஒரு மகாநாடு கூட்டுவித்து, பிரதீசுகளை எஞ்ஞ ஆயோகித்து சென்னை ராஜ்யம் முழுவதற்கும் ஒரு திட்டம் வகுத்துத் தருமாடி சென்னை சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வாழ்க நீந்தாய்! வாழ்க சுதந்திரம்!

தேவியத்தின் வலிமை, ஆதம் சக்தியின் பெருமை, அந்நியர்களின் கெட்டி, ருபர்பியின் வெற்றி ஆகியவற்றுக்கு நம் தானில் ஒப்பற்ற உதாரணமா விந்நாது பாரத நாடு இன்று சுதந்திர நாடாக இருப்பதானும்.

இன்னமும் பத்தாண்டுகளுக்கு முன்னும். 1947ம் வதுவும் ஜனவரி மாதத்தில், இந்தியா நாடு இவ்வளவு விரைவில் சுதந்திரம் அடையப் போகிறது என்று நம்மில் எட்டத்தின் ஒதுக்கிட நம்பிக்கை பெற்றிருக்கவில்லை. அத்தகைய நம்பவும் முடியாத பெரும் பெருமை நம் காலத்தில் நாம் பெற்ற நாடு பெறக் கூண்டோம்.

பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னும் அன்னிய சீர்ப்படி ஆட்சியின் கீழ் அரவோக் அயனாகவாக இருக்கவாய் இவ்வளவுக்கு காலத்தில் முன்னிலையில் சுதந்திர புதுவி களாகத் திகழ்ந்திருந்த நிலைமையும்.

மற்றும் பல நாடுகளில் போல் பாரத தேசம் வாங்கக் கூண்டவான போல் விடக்கூடப் பறி போடுகிறது, நாடு தாய்க்கள் அழித்து, பொருளாதாரம் சீவனமாயினாலும், இந்த வெள்ளம் பெருக்கெடுத்திருக்கிறது. பாரத அரவோக் சுதந்திரம் பெறவில்லை.

சுதந்திரமாய் சுட்டிய பாதையைக் கடியவனா மீள்பற்றி நடத்த வானத் தினம் மிகத் துறையாய் கட்டி தந்துகிறது. நம்மில் சுதந்திரம் போல் வெற்றி யடைந்து விட்டது. சுதந்திரம் நம்முடையது அந்த காலத்தில் வந்து விட்டது. சுதந்திர வானமாய்வும் வாயில் விழுந்து போன்ற வறுமையுடைய தோற்றமில் அன் னிய ஆட்சி மாதிக் குடியாக ஏற்பட்டு விட்டது.

இது நம் முன்னோர்கள் செய்தவத்தின் பயன். தாதுபாய் தெனோஜி முதல் தெனாஜி கபாஜி வரையில் நம் ஒப்பற்ற நிலையாக் சேவ்ர தியாகத்தின் பயன். சுதந்திர மாதிரியில் ஆதம் சக்தியினும் நாம் அடைந்த மகத்தான பாக்மியம்.

ஆயினும் அத்தகைய பெறக் கருள் பாக்மியம் துமக்குத் தெடத்திருக்கிறது என்பதை நம்மில் பவர் இவ்வளவு நம்முடைய உதாரணமே இருந்தோம்.

சேவ்ர வதுவு ஆய்மத்தின் நடத்த போதுத் தெந்தியோது தெந்தியோ மக்கள் ஓரளவு இதை உணர்ந்து கொள்ளுதற்கு வது ஏற்பட்டது.

அத்தத் தெந்தியில் கால் கொள் அபாட்சகர்கள் பவர் தெந்தியில் போதுக்கள். கால் கொள் மத்திரீ கள் பனரும் தெந்தியில் யாண்டத்தாக்கள். இது மிகவும் வரதிரும்பு. என்பதை நாம். தெந்தியுக்கு விடுதலை வாய்க்க தெந்தியில் மகத்தான கால் கொள் நடப்பதைத் தெந்தியில் மக்களில் பவர் இவ்வளவு புறக்கணித்து விட் டிருக்கின என்று வந்துகிறோம்.

ஆயினும் அத்தத்தினமலி வி துக்கும் ஒரு தன்மை வினைத் தது. "இந்த நாடு இப்போது சுதந்திர நாடு: இந்த நாட்டின் மக்கள் சுதந்திர மக்கள்" என்று ஏற்பட்டது. மக்கள் விந்நா னும் ஒரு துறையா அரவோட்சிபித் தின் கைக்கவாய் என்று நம், விந்நாவிட்டால் அனாதாக் கீழே இருக்கி விடவாய் என்றும்

கம்ப்யூனிஸ்டுகளின் கட்சிக் கட்டுப்பாட்டின் உயர்வையும் அவர்கள் இந்தக் காரியத்தில் சேர்மையாக எட்டித் கொண்டுவந்தையும் பாராட்டியே தீரவேண்டும்.

"ஆந்திர ராஜ்யம் சீக்கிரம் ஏற்பட்டு விட்டால் கம்ப்யூனிஸ்டுகள் அரசாங்கத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டாலாம்" என்று ஆதரவிய் அப்படி அவர்கள் எடுத்து கொண்டுவந்தாக் கொண்டவப்படுகிறது.

அரசாங்கத்தைக் கைப்பற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்று ஆர்வம் எரிந்த அரசியல் கட்சிக்கும் இடக் கத்தான் வேண்டும். அந்த ஆர்வம் இல்லாதவர்கள் அரசியலுக்கே வரவேண்டியநிலைய மல்லவா!

அரசாங்கத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கு அரசியல் கட்சிகள் கைப்பற்றும் முறை நேர்மைபானதாக எவ்வளவுத் தான் கவனிக்க வேண்டும். இப்படிப் பரீட்சிப்போது, கம்ப்யூனிஸ்டுகள்தான் இந்த விஷயத்தில் சேர்மையே முறைமையைக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள் என்று ஏற்படுகிறது.

"ஆந்திர ராஜ்யம் கிளர்ச்சிக்குப் பிறகு ஆந்திர நாட்டில் கம்ப்யூனிஸ்டுகளின் சேலியாக்கு விழுகிறது வகுகிறது; கார்விரலின் செல்லாக்கு உயர்கிறது வகுகிறது!" என்று ஒரு ஆந்திர கார்விரல் தலைவர் கைமதரபாத் கார்விரலின்போது உதிர்ந்து இது நிலைமையை இன்னும் மோசமாகச் செய்கிறது.

சென்னை நகரின் உரிமையை விட்டுவிட்ட தயாராயிருப்பதால் ஆந்திர கம்ப்யூனிஸ்டுகளின் சேலியாக்குக் குறைந்த வகுமிறது என்று கார்விரல் காரிகன் கருதுகிறார்கள். இந்த விஷயம் கம்ப்யூனிஸ்டுகளுக்கும் தேர்ந்ததானிருக்க வேண்டும். அப்படியிருக்கும் அவர்கள் சென்னை உரிமையைக் கைவிட்டால் விஷயவாடானவைத் தலைகீழாக ஒரு மனதாக வற்புறுத்தவும் முன் வருவது விஷப்பான காரிய மல்லவா! மற்றவர்களோடு தேர்ந்த அவர்களும் "மதராஸ் மனதே" என்று கொஷ்டிட்டுக் கொண்டிருக்கிற விட்டு, தலை நகரம் தீர்மானமானதும் அரசாங்கத்தைக் கைப்பற்ற முயற்சிக்கலாம் அல்லவா!

ஆந்திரத் தலைவர்களின் ஒற்றுமையை வேண்டி போட்டி பூர்வமுதலு பரிதாப மானம் அடைந்த சமயத்தில், ஆந்திர தேசத்தின் சில இடங்களில் "ஆந்திர ராஜ்யம் காலம்!" "அவ

வாடு காலம்!" என்ற கோஷங்கள் எழுந்ததாக அறிந்தோம். இதைக் கேட்டபோது தமிழ் மக்களில் பகுத்தறிவுள்ளவர்கள் சிரிக்கத்தான் சிரித்தார்கள். தமிழர்கள் பதினாறாம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பண்பாட்டில் சிறந்ததால் வித்திருப்பார்கள். உலகத்திலேயே மிகப் பூராதனமான இனத்தவர்கள். இன்று "அவ்வாறு காலம்" என்று கோஷமிடும் ஆந்திரர்கள் தமிழினத்திலிருந்து மிகச் சமீப காலத்தில் பிரிந்து போனவர்கள் தான். இந்தச் சரித்திர பூர்வமான உண்மையை ஆந்திரர்கள் இப்போது மறந்து விட்டாலும் சரித் திரத்திலிருந்து எடுத்தவிட முடியாது.

தமிழினம் இப்படிப்பட்ட சமயங்களுக்கெல்லாம் பாரிசு அறிந்து போய் விடாது.

தமிழர்கள் ஆந்திர ராஜ்யம் ஏற்படுவதற்கு எப்போதும் தடைபாக நினைக்கிற; இப்போதும் குறுக்கே நினைக்கிற.

ஆந்திர ராஜ்யம் சீக்கிரம் ஏற்பட வேண்டுமென்பதில் ஆந்திரர்களுக்குள்ள ஆர்வத்தைக் காட்டிலும் தமிழர்களுக்கு உண்மையில் ஆர்வம் அதிகமாக இருக்கிறது. மேலும் மனக் கப்பு வளர்வதற்கு முன்னால் ஆந்திர ராஜ்யம் பிரிந்து விட வேண்டுமென்றுதான் தமிழர்கள் ஆதரப்படுகிறார்கள்.

தலை நகரம் சம்பந்தமாக ஆந்திர சீக்கிரத்தின் வேண்டியிருக்கும் மாறுபட்ட அபிப்பிராயங்கள் ஆந்திர ராஜ்ய சிதாபனத்துக்குத் தடைவாகப் போகின்றனவே என்றுதான் அஞ்சுகிறோம்.

சிறிபதி கால்கு அங்களில் ஸ்ரீனி அனாவுக்கு மீறிக் குழம்பியே போயிருக்குமோ, அதனால் அவர் ஒரு திட்டமான முடிவைச் சொல்லுதல் தாமதப்படுமோ என்றுதான் கவனிப்படுகிறோம்.

சிறிபதி கால்கு அந்தநகரம் மனக் குழப்பத்துக்கு இடம் கொடாமல் ஆந்திர ராஜ்ய சிதாபனத்துக்கு ஒரு திட்டமான தேதியைக் குறிப்பிட்டு, ஒரு சீக்கிரமான தலை நகரமும் தேர்ந்தெடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்றுதான் விரும்புகிறோம்.

இந்த இரண்டு காரியங்களும் சீக்கிரமாக விட்டால் புதிய ஆந்திர ராஜ்யத்தை அமைத்துத் தருவதில் தமிழ் மக்கள் எல்லா விதத்திலும் ஒத்ததழைக்கத் தயாராயிருப்பார்கள். "ஆந்திர ராஜ்யத்துக்கு நே!" என்று பெருக் கொண்டிட்டு ஆந்திர சீக்கிரத்தின் உற்சாகப் படுத்தவும் முன் வருவார்கள்.

ஸ்ரீ குரு குஹ கான சபா (Regd.), கோயமுத்தூர்
 1-2-1953 ஆவிற்குமுதலாக ஏதும் 5 மணிக்கு
ஆர். என். புரம் ஸ்ரீ புத்தாதன் சங்கத் தீவாயை ஜாலில்
 ராஜ்ய சேவா தி.த. சங்கத் கார்த்தி
செம்மங்குடி ஸ்ரீ ஆர். சீனிவாசய்யர் — ஸ்டாட்டு
 மாஸ்டர் டி. எம். குருஞ்சலன் — வயலின்
 பாசுக்காடு ஸ்ரீ டி. என். மணி அய்யர் — கிருதங்கல்
 ச. வைபவாச்சாரி ஸ்ரீ கோகண்டராமய்யர் — கட்டு
டிக்டட் விபரம்: ரூ. 5-0-0, 3-0-0, 2-0-0 & ரூ. 1-0-0
 G. சீனிவாசியார், M.A., B.L. K. கிராமம் (கோ), K. N. செங்குண்டன், D.A., D.L.
 தலைவர் கார்த்திக்

தீராமக் தீவ்யானம்

தீராமக் தீவ்யானம்
தீராமக் தீவ்யானம்
தீராமக் தீவ்யானம்

4

5

5

பொன்னியின் செல்வன் கஸ்தி

அத்தியாயம் 85

சக்கரவர்த்தியின் கோபம்

மீள்தானினியை மற்ற அரசன்மணிப் பெண்டிர் சிற்ப மண்டபத்தில் கண்டு பிடித்த சமயத்தில் சக்கரவர்த்திக்கும் முதன் மந்திரிக்கும் கடுமையான வாக்குவாதம் நடந்து கொண்டிருந்தது.

நின்றுநான் மகன் அங்கிருந்து சென்றவுடனேயே முதன் மந்திரி அசிரத்தர் "மன்னர் பெரும! பெண்மணிகள் இருக்கும்போது சில விஷயங்கள் சொல்லக் கூடாது என்றிருந்தீர்கள். இப்போது அவற்றைச் சொல்லித் தீர வேண்டியதாயிருக்கிறது. மீர பாண்டியனுடைய ஆபத்துதவிகள் இன்னமும் இந்த நாட்டில் மறைந்து திரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கொடுமையான சபதத்தை நிறைவேற்றுவதற்குத் தக்க சமயத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்" என்றார்.

"இது ஒன்றும் புதிதில்லை? எனக்குத் தெரிந்த செய்தியானே? பழுவேட்டையார்கள் அந்தக் காரணத்தைக் கொண்டே எனக்கு இத்தனை பலமான பாதுகாப்பு ஏற்படுத்தி விருக்கொர்கள் அல்லவா?" என்று சக்கரவர்த்தி வளரக் கிரிப்புடன் கூறினார்.

"ஆபத்துதவிகளின் விஷயம் தங்களுக்குத் தெரிந்ததுதான். ஆனால் அந்தச் சதிகாரர்களுக்குச் சோழ ராஜ்யத்தின் போக்குவித்தி விருந்தே போகும் உதவி

விடைத்து வருவதெது என்பது தங்களுக்குத் தெரிந்திருக்க முடியாது!" என்றார் முதன் மந்திரி.

"ஆகா! இது என்ன வட்டுக் கதை!" என்றார் கந்தர சோழர்.

"இவதக் காட்டிலும் பிரமிப்பான கட்டுக் கதைகள் விவரத்தையும் தங்களுக்கு நான் சொல்ல வேண்டி விரும்புகிறேன். பெரிய பழுவேட்டையார்களின் போக்குவித விவரத்தை விருந்து புதிய பொற்காசுகள் ஆபத்துதவிகள் கூட்டத்தின் மத்தியில் குவிவராகக் கொட்டப் பட்டிருந்தன. கண்ணால் பார்த்தவனுடைய என் சீடன் இருக்கிற இடே இருக்கிறான். தங்கள் பணித்தால் அதைப் பற்றி விவரமாகச் சொல்லுவான்....."

"வேண்டியதில்லை. தலைமுறை தலைமுறையாகச் சோழ குலத்துக்காக உயிரைக் கொடுத்து இரத்தம் சிந்தி வந்தவர்கள் பழுவேட்டையார்கள். அவர்கள் என்னைக் கொல்லுவதற்காகச் சதி செய்யும் கூட்டத்திற்கு என் போக்குவித்தி விருந்து பொற்காசு கொடுக்கிறார்கள் என்று அகிரசத்திரமே வந்து சொன்னாலும் நான் கம்ப மார்ட்டன்."

"மன்னிக்க வேண்டும். பழுவேட்டையார்கள் மீது அத்தகைய துரோகக் குற்றத்தை நான் கமத்தவில்லை. அவர்களுக்குத் தெரியாமலே சதிகாரர்களுக்கு

யும் பொக்கிஷத்திலிருந்து பொற்காசைப் போகலாம் அல்லவா?"

"அது எப்படி முடியும்? யார் அந்நியமம் உயிர் போகக் கூடாது, என்ன?"

"யார் ஒரு வேளை கிழப் பருவத்தில் இளமையை ஒருத்தியை மணம் செய்து கொண்டிருந்தால் அதுவும் சாத்தியமாகலாம், அரசே!"

"பெரிய பழுவேட்டையார் இந்தப் பிரபலத்தில் கவிபாணம் செய்து கொண்டது எனக்கும் பிடிக்கவில்லை நான். அதை அவரிடமே சொல்லி விடுக்கிறேன். அதற்காக இம்மாதிரி பெயலாம் அவர்மீது துரோகக் குற்றம் சுமத்துவதை என்னால் சேக்க முடியாது."

"சக்கரவர்த்தி! பழுவேட்டையார் மீது கான் துரோகக் குற்றம் சுமத்தவில்லை. அவர் மனாபுரமாகாண்ட இளையராணி மீதுதான் சுமத்துகிறேன்."

"ஆம் பின்னாகக் மீது குற்றம் சுமத்துவதைப்போது பொறுத்துக் கொள்ளலாம். துரப்பாக்கிவழிபாண அபிஷப் பென் ஒருத்தியின்மீது நீர் குற்றம் சுமத்துவது எனக்கு காரணமாக விருக்கிறது."

"எல்லாவு காரணமாக இருந்தாலும் பழுவூர் இளைய ராணியைப் பற்றிய சில உண்மையாகத் தங்களுக்கு கான் சொல்லியே தீர வேண்டும். ஒரு தடவை தங்களுக்கு நான் ஓர் உண்மையைச் சரியான சமயத்தில் சொல்லாதது பற்றி எல்லாவுகா கருத்தப்பட வேந்தது. சற்று முன் தங்களுக்கும் கோபித்துக் கொண்டிருக்க. ஆகையால் சிறிது பொறுமையாகக் கேட்க வேண்டும்."

முதல் மந்திரியின் இந்த சாமர்த்தியமான வார்த்தைகளைக் கேட்டுச் சக்கரவர்த்தி புன்னகை புரிந்தார். "என் வார்த்தையைக் கொண்டே என்னை மட்டுக்கிறீர்கள். அது என் சொந்தச் சொல்லம். அதற்கும் இதற்கும் யாதொரு சம்பந்தமும் இல்லை. ஆகவே சொல்லுங்கள். கேட்கிறேன்" என்றார்.

"பழுவூர் பெரிய அரசன்மனைக்கு ஒன்று வரவுகளுக்கு முன்னால் இளைய ராணி சந்திர தேவி வந்து சேர்ந்தாள். அது முதல் பழுவூர் அரசன்மனைக்குச் சில மந்திரவாதிகள் அடிக்கடி வந்து போகிறார்கள். இது சிணைப் பழுவேட்டையாருக்கும் தெரியும். அவருக்கும் மந்திரவாதிகள் வராமல் பிடிக்கவில்லை. ஆகவே தாமதமாக எதிர்த்துப் போகாததில் மிதவரமம் கம்மா இருந்து வருகிறார்."

"சகோதரர்கள் என்னால், இப்படி வல்லவா இருக்க வேண்டும்?"

"சகோதர சிவகாசத்தினால் இராஜப் பத்துக்குக் கேடு வரக் கூடாதல்லவா?"

"இப்போது இராஜப்பத்துக்கு என்ன கேடு வந்து விட்டது? ஒரு பேதைப் பென் யாதோ மந்திரவாதிகளைக் கூப்பிட்டு மந்திரம் போடச் சொல்லுகிறால் இராஜப்பம் கேட்டுப் போய்விடுமா? பழுவூர் இளைய ராணி மந்திரம் போட்டுத்தான் எனக்கு நேயம் வந்து விட்டதென்று சொல்லுகிறீர்கள்?"

"சக்கரவர்த்தி! பழுவூர் இளைய ராணியைப் பார்க்க வருகிறவர்கள் உண்மையில் மந்திரவாதிகள் அல்ல. மந்திரவாதிகள் என்று சொல்லிக் கொண்டு வரும் சகோதரர்கள் என்று சந்தேகிக்கிறேன். அவர்கள் மூலமாகவும் பொக்கிஷத்திலிருந்து பொருள் போய்க்கொண்டிருக்கிறதென்றும் சந்தேகிக்கிறேன்..."

"எதைப் பற்றி வேறுமாதிரியும் யாதாப் பற்றி வேறுமாதிரியும் சந்தேகிக்கலாம். குக ஏதேனும் உண்டா?"

"மன்னர் மன்ன! இத்தகைய தீமை பெரிய பழுவேட்டையாரின் அரசன்மனை யையும் பொக்கிஷ சிவகாசத்தையும் சோதனை போட்டால் ஒருவேளை குகக் கிடைக்கலாம்."

"இதைக் காட்டிலும் எனக்குப் பிரிய மில்லாத காரியத்தை இதுவரை யாரும் சொன்னது கிடையாது. அகிருத்திர! நீர் எனக்கு மட்டும் மன்னர். பழுவேட்டையார் எனக்கு முன் மன்னர் தன்முனை யைச் சேர்ந்த சோழ சக்கரவர்த்தி களுக்கு உபயோகப்படுத்தினார். சோழ குவத்துக்கு திரும்பிச் வரவில்லை போதலால். சோழர்களின் பகைவர்களுக்கு இந்திரனுடைய வஞ்சகமும் போதலால். அப்படிப்பட்டவருடைய மானி கையை அவர் இல்லாதபோது சோதனை போடுவதா? பழுவேட்டையார் தம் அரசன்மனையில் சகோதரர்களுக்கு இடம் கொடுக்கிறார் என்று அம்புவதைக் காட்டிலும், மலையமான் மகன் மருந்து என்று சொல்லி எனக்கு அஞ்சுகக் கொடுக்கிறார் என்று அம்புவேன்....."

"சக்கரவர்த்தி! பழுவேட்டையாருக்குத் தெரிந்து இது கூடப்பெறவில்லை. மோகத்தினால் கண்ணிமுத்திக்கும் பழுவேட்டையாருக்குத் தம் எதிரில் உட்பதும் தெரியவில்லை. அவர் அந்நியமலை அகருடைய மானிகை சகோதரர்களின் தலைமையின் தலமாக இருந்து வருகிறது. பழுவூர் இளைய ராணியே சகோதரர்களைச் சேர்ந்தவன் என்று அம்புவதற்கு இடமிருக்கிறது."

"அந்தப் பேதைப் பெண்ணைக் குறித்து இன்னும் என்ன அவதூறு சொல்லப் போகிறீர்கள்?"

"சில நாளைக்கு முன்பு திருப்புவம் பயம் காட்டில் பிருதிவிபதியின் பள்ளிப் படைக்கு அருகில் கண்ணிரவு வேளையில் மருடாபிஷேக கைபயம் ஒன்று வட்டி தது. ஒரு துத்த வயதுப் பிள்ளையைச் சிங்கரத்தையில் உட்காரச் வைத்துப் பாண்டிய மன்னன் என்றும் சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் சக்கரவர்த்தி என்றும் பட்டம் குட்டினார்கள். இந்த மருடாபிஷேக கைபயத்தில் வந்து கொண்ட வர்கள் சோழ குலத்தை அடிபோடுகிற மூலம் செய்வதாகவும் சபதம் எடுத்துக் கொண்டார்கள்....."

"முதன் மந்திரி! இந்தச் செய்தியைச் சொல்லி என்னைப் பயப்படுத்தலாம் என்று உத்தேசமா? என் கைகள் கடுங்குமென்று எதிர்பார்த்தீரா?"

"இல்லை, சக்கரவர்த்தி, இல்லை! அந்தக் கேள்வி கூத்தை என் ஒரு பொருட்டாக எண்ணவில்லை. அப்படிச் சபதம் எடுத்துக் கொண்ட சிங்கரர் கூட்டத்தில் பழுவூர் இளைப ராணியும் இருந்தாள் என்பதைத் தங்கனிடம் சொல்ல விரும்பினேன்."

"அதைப் பெயராம் அருகில் இருந்து பார்த்துவிட்டு வந்த தங்களுக்குத் தெரிவித்த புத்திராவி ஒற்றன் வார்! அதை நினைவுகூர், தங்களுடைய அருமைச் சின்னம், அவந்தாரோ?"

"எல்லாம் வந்து முடிந்த பிறகு இவர் அவ்வே போய்ச் சொந்தான். பேசிய பார்த்தான் வானம் குலத்து வந்தியத்தேவன்....."

"இங்கே ஒரு நடையை வந்துவிட்டுத் தப்பி ஓடிப் போனானே, அந்த ஒற்றனைப் பார்த்துவிடுவீர்?"

"அவன் ஒற்றன் அவன். பிரபு! தங்கள் திருக்குமாரர் ஆகித்த கனிகையின் அந்தரங்கத்துக்குரிய வண்பன்."

"கனிகையனுக்கு இப்படிப்பட்ட அந்தரங்க வண்பர்கள் எத்தனையோ பேர். ஒருவர் சொன்னதுபோலம் இன்னொருவர் சொல்ல மாட்டார்கள். அவன் கூறியது உண்மையாகவே இருக்கட்டும். அதற்காக இப்போது சேல்யக் கூடியது ஒன்றுமில்லை. பேசிய பழமொட்டையதும் இங்கே இல்லை; அவருடைய இளைப ராணியும் இல்லை. அவர்கள் திரும்பி வந்த பிறகு விரைத்துக் கொண்டுவரம். முதன் மந்திரி! பழுவூர் இளைப ராணியைப் பற்றி நீங்கள்

சொல்லச் சொல்ல, அத்தகைய அதிசயமான பெண்ணைப் பார்த்த வேண்டும் என்று எனக்கே ஆர்வமுண்டாவி விட்டது. பழமொட்டையார் கனிகையின் செய்திகொண்டு வந்தபோது எனக்கு ஏற்பட்ட அதிவருப்பினால் அந்தப் பெண்ணை என் மூளையும் அழைத்து வர வேண்டாம் என்று சொல்லி விருத்தேன். அதனுடைய அழகுக்கு ஒருவேளை என் பேசிய கோபம் உண்டாவி விட்டதோ என்னமோ தெரியவில்லை. பேசிய பழமொட்டையார் இம்முறை திரும்பி வந்ததும் அவருடைய இளைப ராணியை அழைத்து வரச் செய்த அழகுடைய கோபத்தைத் தீர்க்கப் போகிறேன்....."

"சக்கரவர்த்தி! என் விரும்புவதும் அதான். எந்திவி தேவியின் கோபத்தைத் தணிப்பதற்கு இன்னும் முக்கியமான காரணங்களும் இருக்கின்றன. எந்திவி வந்துபோகும் வகையில் சமூத்த அரசி வயது அரண்மனையிலே இருப்பதற்கு அதிமதிதர வேண்டும்....."

"ஆக! அவளை சமூத்த அரசியாக முடி குட்டி விட்டார்கள் அல்லவா? போகட்டும்; அவளுக்குப் பழுவூர் ராணிகளும் என்ன சம்பந்தம்?"

"அதைத்தான் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். பிரபு! இவரும் கேட்குக்கு ரேர் சந்தித்தால் ஒருவேளை அந்த சம்பந்தம் தெரிய வரலாம். எந்திவிதேவி சோழ குலத்தின்மீது கொண்டிருக்கும் பகையும் ஒருவேளை வரலாம்....."

"மந்திரி! ஒரு பெண்ணின் பகையைக் குறித்து நீங்கள் இவ்வளவு கவலைப்படவது ஆச்சரியமாக விருக்கிறது....."

"எந்திவி தேவியின் பகையைக் குறித்துக் கவலைப்படக் காரணம் இருக்கிறது. அதை என் சொல்லவது உசிதமா விருக்குமா என்று அஞ்சுகிறேன்....."

"தங்கள் சொல்லத் தயங்குவதை வேறு பார் என்னிடம் சொல்ல முடியுமா? மிச்சம் கவக்காமல் சொல்லிவிடுங்கள்" என்று சக்கரவர்த்தி.

முதன் மந்திரி செறித யோசனை செய்த விட்டுக் கூறினார்:—

"என்னர் பெருமானே! இப்போது என் கூறப் போவது மிகச் சிக்கலான விஷயம். தங்களுக்கு அது உசித்தர விருக்க முடியாது. ஆவிரும் பொறுக்க வுடன் கேட்க வேண்டும். எந்திவி தேவி வயதும் மந்திரினி தேவிகளையும் பார்த்தவர்கள் அந்நவரும் அவர்களுடைய தொற்றத்தின் ஒற்றகையைக் குறித்து அறியக்கொடுக்கின்றனர்....."

“உலகத்தில் இப்படி எத்தனையோ அதியங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு மரத்தைப் போலவே இன்னொரு மரம் இருக்கிறது. ஒரு பைத்தியத்தைப் போல இன்னொரு பைத்தியம் இருக்கிறது.....”

“ஆனால் ஒரு மரம் இன்னொரு மரத்தைப் போல வேலும் போட்டு கடிப்பதில்லை. ஒரு பைத்தியம் இன்னொரு பைத்தியத்தின் ஆலையைப் போல வந்து சக்கரவர்த்தியை இம்சிப்பதில்லை.....”

“என்ன சொல்கிறீர், முதன் மந்திரி?”

“மந்தாவினி தேவியின் ஆவி தங்களை இரவு நேரங்களில் வந்து இம்சிப்பதாக எண்ணித் தாங்கள் வேதனைப் பட்டு வந்தீர்கள்.....”

“அவளுடைய ஆவி வரவில்லை, அவளை வந்தான் என்று சொல்கிறீரா?”

“இல்லை, இல்லை. பழுவூர் இளைய ராணி மந்தாவினியின் ஆவிவாக நடித்துத் தங்களை இம்சித்திருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறேன்.”

சேந்தர சோழர் சிறிது நிரிர்ந்து உட்கார்ந்து, கோபவெறி பொங்க, “கீழ்க்க இப்போது சொல்வது மட்டும் உண்மை என்று ஏற்பட்டால், அந்த ராட்சசனியை என் கையினாலேயே கழுத்தை கெரித்து...” என்று கூறுவதற்குள், முதன் மந்திரி குறுக்கிட்டு, “வேண்டாம், சக்கரவர்த்தி! தங்கள் வரலால் அப்படி யொன்றும் சபதம் கூற வேண்டாம்!” என்று பரபரப்புடன் சொன்னார்.

“ஏன்? அவன்பேரில் என்ன தங்களுக்கு அவ்வளவு இரக்கம்? என்னை அவ்வளவு தூரம் வேதனைப் படுத்தியவளை என்ன செய்தால்தான் என்ன?” என்று சந்தர சோழர் பொங்கினார்.

அததியாபரம் 36

பின்னி ரவில்

சேந்தர சோழரின் செரிப்பு ஒலி கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் போதே பெண்ணின் அங்கு வந்தார்கள். முன்னால் மகாராணியும், அவளுக்குப் பின்னால் குந்தவை ஒரு பக்கமும் வானதி ஒரு பக்கமும் பிடித்து இறந்துக் கொண்டு வர மந்தாவினியும், அவர்களுக்கும் பின்னால் பூங்குழலியும் ஒரு தாழிப் பெண்ணுமாக கூர்வலம் போல வந்தார்கள். சந்தர சோழரின் செரிப்பு அவர்களுக்கும் சிறிது குதூகலத்தை உண்டு பண்ணியிருந்தது. மந்தாவினி அவரை ஒரு கணம் நிரிர்ந்து பார்ப்பதும் மறு கணம் குனிந்து தரை

“எவ்வளவுதான் கஷ்டப்படுத்தி யிருந்தாலும், கஷ்டப்படுத்தியவர் நெருங்கிய பந்துவாயிருக்கும் பட்சத்தில்.....ஒரு வேளை சொந்தப் புதல்வியா யிருக்கும் பட்சத்தில்.....” என்று முதன் மந்திரி கூறித் தயங்கி நின்றார்.

“முதன் மந்திரி! இது என்ன பிதற்றல்?” என்று சந்தர சோழர்.

“சக்கரவர்த்தி! தங்களுடைய பொறுமையை உண்மையில் சோதித்து விட்டேன். அதற்காக எனக்கு உசிதமான தண்டனையைக் கொடுங்கள். ஆனால் ரந்தினி தேவியைத் தண்டிப்பது பற்றிப் பேச வேண்டாம். ரந்தினிதேவி தனது காரி பழுவேட்டையரையின் இளைய ராணி மட்டும் அல்ல; மூன்று உலகமும் உடைய கந்தரசோழ சக்கரவர்த்தியின் புதல்வி. அவரை எந்தக் குற்றத்துக்காக யார்தான் தண்டிக்க முடியும்?” என்று அகிருத்தப் பிரம்ம ராயர்.

இதைக் கேட்ட சக்கரவர்த்தி சிறிது கோரம் முதன் மந்திரியை அளவிலாத வியப்போடு உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். பிறகு கலீர் என்று சிரித்தார்.

“சக்கரவர்த்தி! இன்றைக்கு மிகவும் வுதுனம். இரண்டு நடவை தாங்கள் சிரிக்கக்கேட்டேன்” என்று அகிருத்தர்.

“பிரம்மராயரே! இந்த அரண்மனையில் இப்போது ஒரு பெண் பைத்தியம் தான் இருக்கிறது என்று நினைத்தேன். நீர் அவளை விடப் பெரிய பைத்தியம் என்று இப்போது அறிந்தேன். அவன் பேசாத ஊமைப் பைத்தியம்; நீர் பேசிப் பிதற்றும் பைத்தியம்!” என்று கூறிவிட்டுச் சந்தர சோழர் மறுபடியும் நினைத்து நினைத்துச் சிரித்தார்.

வயப் பார்ப்பதுமா யிருந்தான். அவளுடைய அவங்காரம் இப்போது பூரணம் அடைந்திருந்தது. குந்தவைய் பிராட்டி அவங்காரக் கலையில் துணையல்லாத கேர்ச்சி பெற்றவள் என்று அந்தக் காலத்தில் புகழ்பெற்றிருந்தான். அதற்காகவே சிற்றரசர்கள் தங்கள் மகளிரை இளைய பிராட்டியின் தொழியா யிருப்பதற்குப் பழையாறத்து அனுப்புவது வாழ்க்கைத் துன்பமா தன் முழுத் திறனாவையும் அவள ராணியை அவங்காரிப்பதில் பயன்படுத்தி விட்டதான். அடி உண்ணத்தில் தொன்றிய ஏதோ ஓர் உருத்தெரியாத,

உணர்ச்சியினால் மந்தாவிலியின் தலைக் கூந்தலை நந்தினியைப்போல் ஆண்டான் கட்டுடன் அலங்கரித்திருந்தான். இந்த அலங்காரம் முடிந்ததும் பெண்கள் எல்லாருக்குமே அவன் தத்ருபமாக நந்தினியைப் போலிருந்தது தெரிந்து விட்டது. காட்டிலே அடிகந்து திரிந்த தேவ ஆரோக்ஷிய மூள்ள மாதரசி யாதலால் பிராயத்திலே இருந்த இருபத்தைந்து வருஷ விர்தியாசம் கூடத் தெரியவில்லை.

மற்றப் பெண்பணிகள் மந்தாவிலி தேவியைச் சிந்தி பெருமையுடனேயே அழைத்துக் கொண்டு வந்தார்கள். ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு காரணத்தினால் பெருமை கொண்டிருந்தார்கள்.

இந்தச் சரித்திரம் நிகழ்ந்த காலங்களில் தமிழகத்துப் பேரரசர்களும் குறு நில

மன்னர்களும் பல மகிளையரை மணப்பது சகஜமாயிருந்தது. ஓயாமல் போர்கள் நடந்த வண்ணமாயிருந்தன. அரசினங்குமரர்களோ போர் மூலையில் எப்போதும் மூன்னணியில் இருந்தார்கள். ஆகையால் குலம் நலிக்காமல் பாதுகாப்பதற்காக அரச குலத்தவர் பெண்கள் பலரை மணப்பது வழக்கமாயிருந்தது. பட்டமலையாய்குப்பவன் மற்ற ராணிகளிடம் அருவிய கொள்ளாமல் அணைத்து ஆதரிப்பது ஒரு சிறந்த நறுங் குணமாகக் கருதப்பட்டது. இந்த மூன்றையிலேயே மகியமான் மகள் உற்சாகமாயிருந்தான். குந்தவை தன்னுடைய அலங்காரத் திறவமையை இவ்வளவு நன்றாகக் காட்ட முடிந்தது பற்றிப் பெருமை கொண்டிருந்தான். அபத்தியக்காரப் பிச்சியரசுத் தோன்றியவனை இணையில்லா

அழகு வாய்ந்த இனம் பெண்ணுக்குத்
தோன்றும்படி யல்லவா அவன் செய்து
விட்டான்? பூங்குழலிக்குத் தன் அத்
தைக்கு அரசன்மனையில் இவ்வளவு
இராதிராபாரங்கள் நடப்பது பற்றிக்
கவிப்பு உண்டாவி யிருந்தது. அவன்
எதிர் பார்த்ததற் கெல்லாம் மானுட
இங்கேயுள்ள அரசன்மனைப் பெண்கள்
நடந்து கொண்டிருந்தார்கள் அல்லவா?

இவ்வாறு பெருமிதம் பொங்க அந்த
அறையினுள் பிரவேசித்த பெண்களின்
ஊர்வலத்தைச் சக்கரவர்த்தி பார்த்தார்.
அவருடைய சிரிப்பு அந்த அடிமே
லின்று விட்டது. மந்தாவினியின் புதிய
தோற்றம் அவருக்கு அளவில்லாத பிர
மிப்பை அளித்தது. தாம் கண் முன்னால்
பார்ப்பது உண்மையானது என்று சந்தே
கிப்பவர்போல் உணர்வாகக் கையினால்
சிறிது மூடிக்கொண்டும் பின்னர் திறந்
தும் உற்று உற்றுப் பார்த்தார். சற்று
முன்னால் முதன்மந்திரி சொல்லிக்கொண்
டிருந்த விவரங்கள் எல்லாம் அவர் கண்
தில் பதிந்திருந்தன. சிலகாலமாக நள்ளிர
வில் தன் எதிரே தோன்றித் தன்னை வகுத்
திய பெண் உருவத்துக்கும் மந்தாவினி

யின் உருவத்துக்கும் உள்ள ஒற்றுமை
அவருக்கு நன்கு புலனாயிற்று. அதே
சமயத்தில் சில வேற்றுமைகள் இருப்ப
தையும் கவனித்துக்கொண்டார். இவதப்
பற்றிய மர்மத்தை மூழுதும் ஆராய்ந்து
உண்மையை அறிய வேண்டும் என்னும்
ஆசை அவர் உள்ளத்திலும் உதய
மாயிற்று.

மந்தாவினியின் மீது அவருக்கு முதலில்
ஏற்பட்டிருந்த அருவருப்பு அப்படியே
மாறாமல் இருந்தது. ஆனால் அதை வெளி
யில் காட்டிக் கொள்ளாம லிருக்கத்
தீர்மானித்தார்.

அருகத்தரிடம் அவர், "முதன்மந்திரி!
சற்று முன் உங்களை நான் மைத்தியம்
என்றேன். பிரமை, மைத்தியம் எல்லாம்
எனக்குத்தான் என்று தோன்றுகிறது.
இனிமேல் தினந்தோறும் மைத்தியன்
என்னை வந்து பார்ப்பது மட்டும்
போதாது. மார்திரிகனையும் அணுப்பி
வைக்க வேண்டியதுதான். பழுதூர்
இளைய ராணியைப் பார்க்க வரும் மந்திர
வாதியைப் பிடித்து அணுப்பி வைத்தால்
கூடப் பாதகமில்லை!" என்று மெல்லிய
குரலில் கூறினார்.

அரிருத்தரின் உண்ணத்தில் ஒரு சிறிய துணுக்கம் உண்டாயிற்று. "அந்த மந்திரவாதிகளில் எவனும் சக்கரவாத்தியை பொருங்காம லிருக்கட்டும்" என்று மன திற்குள் வேண்டிக் கொண்டார். பிறகு, "மன்னர் பெரும! மந்திரவாதி எதற்கு? வேறு மந்திரந்தான் எதற்கு? ஸ்ரீமத் நாராயணனுடைய திருநாமத்தை விடச் சக்தி யுள்ள மந்திரம் வேறு ஒன்று மில்லை!" என்றார்.

ஞாந்தகவுப் பிராட்டி "அப்பா! என்னை அழைத்து வரச் சொன்னீர்களாமே! பழையதைக்குப் போக வேண்டும் என்றும் கூறினீர்களாமே! நான்கள் எல்லாருமே போகலாமா?" என்றான்.

சந்தர சோழர் அதற்கு மறுமொழி சொல்லாமல் முதன் மந்திரியைப் பார்த்து, "அரிருத்தரே! நான் என் கருத்தை மாற்றிக் கொண்டேன். இந்தப் பெண்கள் எதனுலோ ஒரே உற்சாகமாக இருக்கிறார்கள். விட்டுவிட்டுப் புதிய மரு மகள் வந்ததுபோலக் களிப்படைந்திருக் கிறார்கள். இச்சமயம் இவர்களைப் பிரிகை எனக்கு விருப்பமில்லை. தாங்கள் சற்று மூன் சொன்னதுபோல் இவர்கள் கண்ணி ரும் சிவநான் இங்கேயே தங்கி யிருக்க ட்டும். செம்பியன் மாநேயி தங்க ளிடம் மிக்க நம்பிக்கையும் மரியாதை யும் உள்ளவர். ஆகையால் தாங்களே ரேளில் சென்று அவரை அழைத்துக் கொண்டு வரங்கள்! தங்கள் சேடிக் காண்கப்பட்டிருக்கும் அனுப்புங்கள். பெரிய பழுவேட்டகரையையும் அவ ருடைய இளைய, சாணியையும் உடனே அழைத்து வர ஏற்பாடு செய்யப்படி. நானே சின்னப் பழுவேட்டகரையருக்குச் சொல்கிறேன்!" என்றார்.

"அப்படியே செய்யலாம். சக்கர வர்த்தி! ஆனால் எல்லாரும் வந்து சேருவ தற்குச் சில தினங்கள் பிடிக்கலாம். வேற்று அடித்த புயல் மழை காரண மாக நதிகளில் எல்லாம் பூரணப் பிர வாகம் ஓடிச் கொண்டிருக்கின்றன!" என்றார் முதன் மந்திரி.

"அதனால் பாதகம் இல்லை. இந்தனை நான் பொறுத்த நாம் இன்னும் சில நாள் பொறுத்திருப்பதில் கூட்டம் ஒன்று மில்லை. கரிகாலனையும் அழைத்து வருவ தற்கு ஏற்பாடு செய்தால் எல்லா விஷயங்களையும் முடிவு செய்து விட வாம். அவன் இன்னமும் வருவதற்கு மறுத்தால் நானே புறப்பட்டுப் போக வேண்டியது தான். அதைப் பற்றிப் பிறகு பேசிக் கொள்ளலாம். நீங்கள்

நான்கே சென்று பெரிய பிராட்டியை எப்படியாவது கையோடு அழைத்து வரங்கள்! போகும்போது, புயலினால் கஷ்டத்துக்குள்ளான மக்களைப் பற்றி யும் கவனியுங்கள். நம்முடைய குடும்ப விவகாரங்களில் கவனம் செலுத்தி அந்த முக்கியமான காரியத்தை மறந்தே விட்டோம்" என்றார் சக்கரவர்த்தி.

"இல்லை, பிரபு! அதை நான் மறக் கவே இல்லை. எல்லாக் காரியங்களும் சரிவர நடைபெறும். தாங்கள் நிம்மதியா யிருக்கலாம்" என்று சொல்லிவிட்டு முதன் மந்திரி விடை பெற்றுச் சென்றார்.

அன்றிரவு சந்தர சோழர் உண்மையி லேயே இந்தனை காலமும் அதுபவி யாத நிம்மதியை அடைந்திருந்தார். கரைவர் குலத்து மந்திரினி இறக்க வில்லை என்னும் செய்தி மெய்யாகவே அவருடைய செஞ்சத்தில் வெகு காலமாகக் குடி கொண்டிருந்த ஒரு பெரும் பாரத்தை அகற்றி விட்டது. அருள்மொழிவர்மன் காளைப் பட்டினத் தில் இருக்கிறான் என்ற செய்தியும் அவருக்கு ஆறுதல் அளித்திருந்தது. குடாமணி விதாரம் மிகப் பவமான கட்டிடமாதலால் அதில் உள்ளவர் களுக்கு அபாயம் ஒன்றும் இருவதற் கில்லை என்ற கதரியமும் அவருக்கு இருந்தது. பழங்குடி இளைய சாணி அவ ருடைய புதல்வியா யிருக்கலாம் என்று அசிருத்தர் குறிப்பிட்டதை நினைக்க நினைக்க அவருக்கு வேடிக்கையா யிருந் தது. இது சக்கரவர்த்தியின் முகத்திலும் அடிக்கடி குறுகுகையை உண்டாக்கியது.

மலையமான் மகன் முதலிய பெண்க ளுடன் அவர் சிறிதுநேரம் உல்லாசமாகப் பேசிச் கொண்டிருந்தார். ஞாந்தகவியின் அவங்கரத் திறமையைப் பற்றிப் பாராட்டினார். "காட்டுமிராண்டி ஜன்ம மாகக் காணப்பட்டவளைத் தேவலோ கத்து இந்திரானியாக மாற்றி விட் டாபே? ஆனால் அதற்கெல்லாம் இந்தச் சிறுசிறு அகப்பட்டான்? வானதி யைப் போன்ற சிறு பெண்களிட மல்லவா உன் திறமையைக் காட்டவேண் டும்?" என்று பரிகாசமும் செய்தார். பிறகு பூங்குழுவியிடம் அருள்மொழி வர்மனைப் பற்றி மேலும் விவரங்கள் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டார்.

அதன் முடிவில் பூங்குழவி "கவாமி. நான் கோடிக் கவரக்குத் திரும்பிப் போக அதுமதி கொடுங்கள். நான்கே

நான் புறப்படலாம் அல்லவா? என் அத்தைவைப் பற்றிய கவலை இனிமேல் எனக்கு இல்லை!" என்று.

"உன் அத்தை மகன் ஒருவன் காய்ச்சல் வந்து கிடக்கிறான் என்றுமே? அவனைப் பற்றிக்கூடக் கவலை இல்லைவா? போவதற்கு நீ இவ்வளவு அவசரப்பட வேண்டாம், சிலரான் இருந்து விட்டுப் போ!" என்று சக்கரவர்த்தி, பூக் குழை மௌனமாக யிடுக்தான்.

அன்றிரவு கந்தர சேரழ சக்கர வர்த்தி சீம்மதியாக உறங்கினார். கனவுவாங்குட அறிகம் காணவில்லை. கண்ட கனவுகளும் துர்ச் சொர்ப்பனங்களாக இல்லை; இன்பமான கனவுகள்.

அவருக்குப் பக்கத்து அறையில் படுத்த உறங்கிய அரண்மனைப் பெண்டிர் அளும் சீம்மதியாகவே தூங்கினார்கள். அவர்களிலே சீம்மதியல்லாமலும் நன்றாகத் தூங்காமலும் இருந்தவன் மந்தாவணி ஒருத்திரான். இன்று நடந்த சிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் அவனுடைய மனதில் பெரும் லினர்ச்சியை உண்டு பண்ணி யிருந்தன. மூக்கியமாக அவனுடைய சினைவு போகவில்லை நிலைமையைக் கரங்கப் பாதைக்குமரக ஊரவாடிக்கொண்டிருந்தது. இராவணனுடைய கரங்களை உடைத்து அந்தச் சரங்கப் பாதையை மூடி விடுவதற்குத் தான் செய்த முயற்சி பஸிக்காமற் போனது பற்றி எண்ணி எண்ணி அவன் மனம் சீம்மதி கொன்னாமல் தவித்தது. தூங்கா விளக்கின் மங்கலான வெளிச்சத்தில் சுற்று முற்றும் பார்த்துக் கொண்டே யிருந்தான். மூக்கியமாக, மேல் மாடங்களின் சாணரங்களை அடிக்கடி உற்று நோக்கிக் கொண்டிருந்தான்.

என்னிரவு கழிந்தது; பின்னிரவு தொடங்கியது. மூன்றாவது ஜாமம் ஏறக் குறைய முடியும் நேரம் ஆகிவிட்டது.

அப்போது மேல் மாடத்தின் சாணரம் ஒன்றில் ஒரு தோற்றம் அவளுக்குத் தென்பட்டது. அகோர பயங்கர முகம் ஒன்று அந்தச் சாணரத்தை ஈட்டினார் போலிருந்து அந்த அறைக்குள்ளே எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டான். அந்த முகம் இன்னுருடைய முகம் என்பதும் ஒருவாறு அவளுக்குத் தெரிந்து விட்டது. தூக்கி விரிப் போட்டுக் கொண்டு எழுந்த சின்னான். மறுபடியும் அந்தச் சாணரத்தை உற்றுப் பார்த்தான். அங்கே அந்த முகத்தைக் காணவில்லை. பக்கத்து அறை மாசற்படி வகையில் மென்மையான நடந்து சென்று எட்டிப் பார்த்தான். அங்கே சக்கர வர்த்தி சீம்மதியாக உறங்குவதைக் கண்டான். அந்த அறையில் மேல் மாடச் சாணரங்களையும் உற்றுப் பார்த்தான். ஒன்றும் தெரியவில்லை.

திருமயி வந்து சிறிதும் சத்தம் செய்யாமல் பூக்குழலியைக் கையில் தூண்டு அதைத் தாழ்த்தினான். அசைந்து தூங்கிய பூக்குழலி கண் விழித்தான். ஊமை ராணியின் முகத்தோற்றத்தைக் கண்டு திடுக்கிட்டான். ஊமை ராணி சமீக்கனையினால் தன்னைத் தொடர்ந்து வரும்படி அவனிடம் சொன்னாள். அத்தைபயிம் அளவிலாத பக்கி விசுவாசம் வைத்திருந்த பூக்குழலியும் சத்தம் செய்யாமல் எழுந்து அவனைப் பின்பற்றிச் சென்றான்.

ஊமை ராணி சிற்ப மண்டபத்தை நோக்கிச் சென்றான். போகும்போது கடை பாதையில் எரிந்து கொண்டிருந்த தூங்கா விளக்கு ஒன்றைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு நடந்தான்.

சிற்ப மண்டபத்தை அடைந்ததும் பூக்குழலிக்குச் சிறிது கவலை உண்டாயிற்று. மறுபடியும் இவன் இராவணச் சிற்பத்தை உடைக்கப் போடுவானா, என்ன? அப்படியானால், அதனால் ஏற்

பம்பாயில் கலைவிழா

பின்பாய் மாதங்க ஸ்ரீ ஸுக்லவாக்ஷராயன் ஆட்டன் சந்திர சேன ஆதரவில் ஐயவாசி மாதம் 6-உ முதல் 16-உ வரையில் பத்த நாள்கள் சந்திரக் கலைவிழா அமையவாக கடைபெற்றது. பம்பாய் பிரதம சிற்பி எம். சி. சாக்கர் விழாவை ஆய்வித்து வைத்தார். இவ்விழாவில் அரிபக்குடி ஸ்ரீ ராவாதுறு ஸ்வாமி, மகாஜ்யம் ஸ்ரீ விஸ்வநாத ஸ்வர், செம்மந்திர ஸ்ரீ சிவசாக ஸ்வர், ஸ்ரீ முனி கந்தரவாசி அப்பர், ஸ்ரீ ஜி. சி. பாகவதிராமணியம், ஆகத்துச் சகோதரர்கள், ஸ்ரீமதி எம். என். கப்பலாம்பி, ஸ்ரீமதி எம். எம். வசந்தகுமாரி முதலியவர்களின் சந்திரக் கலைகளும், காமாட்சி துரைசாமி ஸ்வாமிக்களின் விளக்கச் சந்திரமும், ஐயப் கந்தரத் பிங்கலா எவின் நிதித்தொண்டி ஐயம் வந்திர சந்திரமும் சிறப்பாக உட்கொண்டன. பம்பாய் ராணிகள் நிராக வந்த விழாவைச் சிறப்பித்தனர். மேற்படி விழாவின் சில காட்சிகள் இந்த இதழில் வெறு பக்கத்தில் வெளியிடப்படுகின்றன.

படும் சத்தத்தில் அரண்மனையில் உள்ளவர்கள் அத்தனை பேரும் கிழித்துக் கொள்வார்களே? தன் அத்தை பைத்தியக்காரிதான் என்று ஊர்ஜிதமல்லவா ஆகிவிடும்?

அத்தை அந்த முயற்சியில் இறங்கினால் தான் அதைத் தடுத்தேயாக வேண்டும். சத்தியையப் பலவந்தமாகப் பிடுங்கிவரவது தடுத்தாக வேண்டும்.....இப்படி எண்ணிக் கொண்டே அத்தைபைத் தொடர்ந்து சிற்ப மண்டபத்துக்குள் பூங்குழலி பிரவேசித்தான்.

ஐ! இது என்ன! அந்த இராவணச் சிறப்பதின் தலை ஒன்று அசைவெதே? இல்லை, இல்லை! இராவணன் தலை அசையவில்லை. இராவணனுடைய தலை கணுக்கும், மேலேயுள்ள கைலாச மலைக்கும் மத்தியில், வேறொரு மனிதனின் தலை மாறிலி தெரிந்தது! உடனே அது மறைந்து விட்டது. வீண் பிரமை! தூக்கக் கலக்கம்! வினாக்கள் ஒளியில் உண்டாக்கும் சிற்பங்களின் நிழல் நோற்றமா யிருக்க வேண்டும்!.....

மந்தாவினாக்கும் அந்தத் தொற்றம் புறப்பட்டதோ என்னமோ, தெரியவில்லை. ஆனால் அவன் இராவணன் சிலையை நெருங்கித்தான் சென்றான். எல்லவேறையாகப் பக்கத்தில் கிடந்த சத்தியின்மீது அவன் கணம் செல்லவில்லை. இராவணன் தலைகள் - கைகளுக்கும் அவை தாங்கிக் கொண்டிருந்த கைலாசமிக் கும் எடுவிலிருந்த இருண்ட நீர்ந்த பகுதியில் திபத்தைத் தூக்கிப் பிடித்துக் காட்டினான். அங்கே ஒரு துவாரம் இருந்தது தெரிந்தது.

பூங்குழலி மூன்றாமேயை ஊகித்தது சரிதான். அங்கே ஒரு சுரங்கப் பாதையின் வெளித் துவாரம் இருக்கிறது. யாரும் சந்தேகிக்க முடியாதபடி அவ்வளவு சாமர்த்தியமாக அடைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சுரங்கப் பாதையில்

துவாரத்தை முடி விடுவதற்கே மூன்றிரளில் தன் அத்தை பிரயத்தனப்பட்டான். அதை அறிந்து கொள்ளாமல் மற்றவர்கள் தடுத்து விட்டார்கள்.....

இவ்விதம் பூங்குழலி எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் போதே ஊமை ராணி தன் மருமகனுக்குத் தன்னைப் பின்பற்றி வரும் படி சமிக்ஞை செய்து விட்டுக் கையில் வினக்குடனே அந்தத் துவாரத்தில் சிரமப்பட்டுப் புருந்து அதில் இறங்கிச் செல்லத் தொடங்கினாள். சிறிது சிறிதாக அவள் உடம்பு மறைந்து வந்து, தலையும் மறைந்து, கையில் பிடித்திருந்த வினாக்கும் மறைந்தது. கொஞ்சம் வெளிச்சம் மட்டும் தெரிந்தது. பிறகு பூங்குழலியும் உடம்பை வெளித்து வரித்துத் தலையில் மோதிக் கொள்ளாமல் ஐக்கிரகையாக அந்தச் சுரங்கத் துவாரத்துக்குள் இறங்கினாள். சில கணங்களுக்குக் கெல்லாம் அவளும் மறைந்தாள். பின்னர், வினாக்கின் ஒளியும் மறைந்தது. சிற்ப மண்டபத்தில் அந்தகாரம் குடிகொண்டது.

* * *
கிரீடையில் மலைமான் மகளும் குந்தவையும் வானதியும் எழுந்து பார்த்த போது ஊமை ராணியையும் பூங்குழலியையும் அவர்கள் படுத்திருந்த இடத்தில் காணாமல் இடுக்கிட்டார்கள். அரண்மனை முழுவதும், தொடடத்திலும், சிற்ப மண்டபத்திலும் தேடிப் பார்த்தும் அவர்கள் அகப்படவில்லை. அவர்கள் எப்படி மாயமாய் மறைந்தார்கள் என்பதை யாராலும் ஊகிக்க முடியவில்லை. சக்கரவர்த்தியிடம் கூறியபோது முதலில் அவர் சிறிது கவலைப்பட்டார். பின்னர், "அந்தப் பைத்தியங்கள் போய்த் தொலைந்ததே எல்லது! எப்படித் தொலைந்தால் என்ன?" என்றார், எனினும், அவர் உன்னத்தினுள்ளே இவர் தெரியாத காரியம் பயறும் குடிகொண்டன.

அட்டைப்பட வினாக்கம்

முனைந்து நெருங்குந்து

வாழைந்து காவின்மொன்று

மோகன முகாரி ராகம் பாடுமே—ஐய

சரஸ்வதி பேனாபுடனே பாடுமே.

—கிண்டி சீது

அவன் தன் காதலனைத் தேடிச் சென்று அந்தப் பூஞ்சோலைக்குள் வந்தான். அங்கே ஒரு ஆண் வண்டு மோகன முகாரி ராகம் பாடிச் சென்று தன் பேனாடையைத் தேடித் திரிந்து கொண்டிருந்தது. அதைப் பார்த்ததும், "இந்த வண்டைப் போலவே, என் காதலனும் என்னைவே நினைத்து வேகமாக வந்து கொண்டிருக்கக் கூடும் அல்லவா?" என்று நினைத்தான். அந்த நினைப்பு அவளுக்குச் சற்று ஆறுதல் அளித்தது.

கமது சித்திரக்காரரும், "அவன் என்னும் முற்றம் உண்மையே! அவனுடைய காதலன் போலக் கனத்தில் வெற்றி மாலை குடி வேகமாக இரண்டு குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் வருகிறான்" என்பதைச் சித்திரத்தில் காண்பித்திருக்கிறார்.

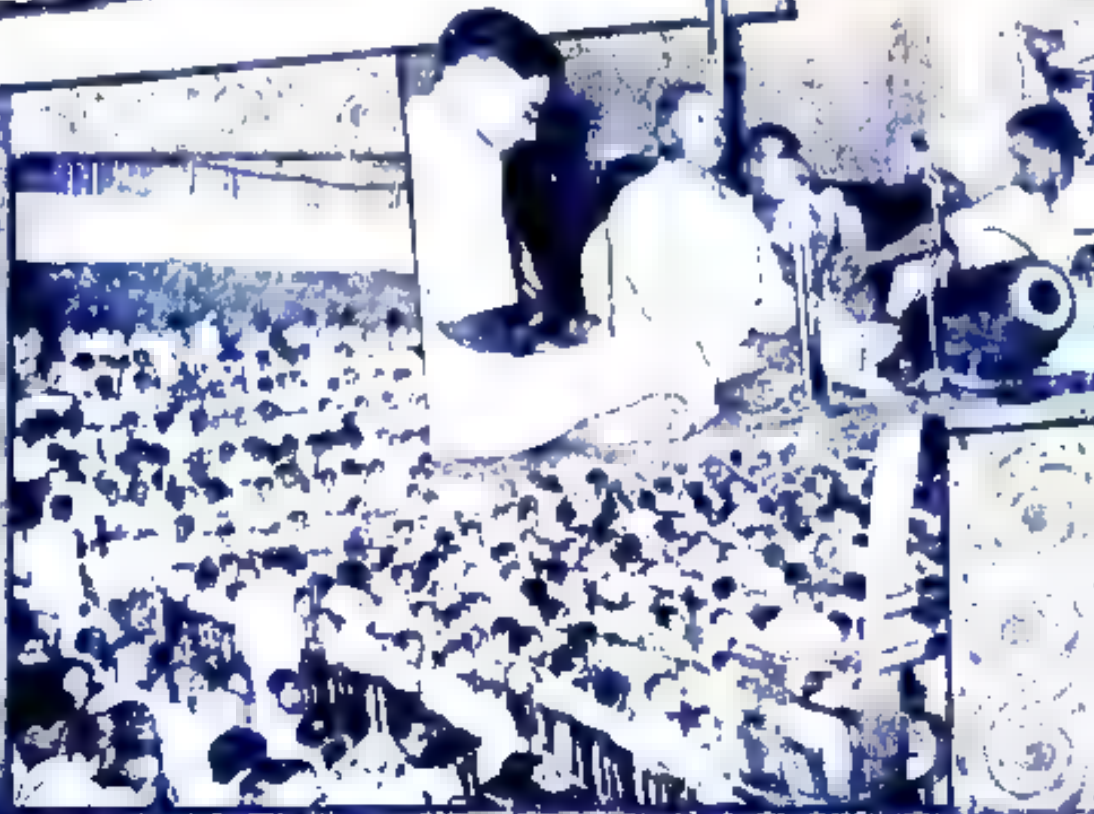
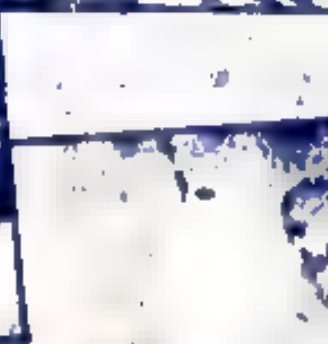

நாடகக் கலைஞர் தீருழி வாழ்க!

நாடகத் தரிசுக்குப் புத்துயிரும், நாடக மேடைக்குப் புதுவாழ்வும், நாடக நடிகர் எனக்குப் புது கொள்கையும் அளித்தவர் திரு. ப. சம்பந்த முதலியார். இந்த இதழ் வெளிவரவும் சிப்பரவரி 12, என்னு முதலியார் அவர்கள் தமது என்பதாவது வயதைப் பூத்தி செய்திருக்கிறார். இந்த என்பதாண்டுகளில் முதலியார் அவர்கள் வந்தவர்களும், நீதிபதிகளாகவும் இருந்திருக்கிறார்கள். எத்தொழில் நடத்தினாலும் எந்தப் பதவி வகித்தாலும் அவர்கள் மனம், நாடகக் கலை வளிக்கவேண்டி வந்திருந்து வந்திருக்கிறது. அந்த நாடகத்தில் கருணா விவாச சபா என்ற நாடக சபையைத் தொடர்நீ, பல நாடகங்கள் தாபிம் எழுதி, தாபிம் நடத்து வந்தார்கள். முதலியார் அவர்கள் எல்லாம் வந்த இவற்றின் கருணா இன்னும் பலகாலம் வாழ்க் திருந்து, இன்னும் பல நாடகங்களை எழுதி நாடகத் தரிசை வளர்ப்பாராக!

புத்தகக் கவிதை

ஸ்வாத்

கத்தி செய்த
நிலக்கடலை எண்ணெய்

துஷார்

வனஸ்பதி

இரட்டிப்பாக தெவினக்கி
கத்தி செய்தது மேன்மைபனை
குணமுடையது.

நிராள்

பர் சேப்

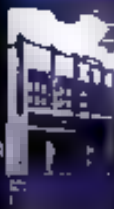
துனிகளை கெடுக்காது.
வெண்மையாக வெளுக்கும்.

துங்கமதூர் இன்டஸ்ட்ரீஸ் லிமிடெட், கர்னூல்

தி பாஸுஸோ பெனிமிட்சி பன்ஸ் லி.

(இந்தியாவின் சிவாயித்தம்பட்டி)
3. சிவசுரமங்கலி ஒது. திருச்சிப்பள்ளி
தயார் வட்டி 4.4 மத்திய 5
2018 PAVASO 100 25 15

மக்கள் போற்றும்
மாநாத்திர சேட்டுகள்
மாநாத்திர துறையினர்
மாநாத்திர சேட்டுகள்
மாநாத்திர சேட்டுகள்
மாநாத்திர சேட்டுகள்
மாநாத்திர சேட்டுகள்

மக்கள் போற்றும்
(3-வது சென்னை மாநாடு)
மக்கள் போற்றும்

சந்திர சென்னை மாநாடு 18-2-58

மக்கள் போற்றும் 28-2-58

வகுப்பு	மாநாடு சந்திர	சந்திர மாநாடு
B	ரூ. 100/-	ரூ. 2,500/-
C	ரூ. 50/-	ரூ. 1,250/-
D	ரூ. 25/-	ரூ. 625/-
E	ரூ. 20/-	ரூ. 500/-
F	ரூ. 15/-	ரூ. 375/-
G	ரூ. 10/-	ரூ. 250/-
35 மாநாடுகள்		36 சென்னை

கு. 35க்கும் அதிகமான சென்னை மாநாடுகள் இந்தியாவிலுள்ள அங்கீகரிக்கப் பட்ட பள்ளிகளில் சென்னை மாநாடுகளாகவும், அந்தந்த குறைந்த சென்னை மாநாடுகளாகவும் அங்கீகரிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அந்தந்த குறைந்த சென்னை மாநாடுகளாகவும் அங்கீகரிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அந்தந்த குறைந்த சென்னை மாநாடுகளாகவும் அங்கீகரிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அந்தந்த குறைந்த சென்னை மாநாடுகளாகவும் அங்கீகரிக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

ஆரம்ப சென்னை: சென்னை 2-12 மணி, மாநாடு 2-5 மணி.
(சென்னை உத்தரவுகள்) எம். சி. கருமணிமம், மாநாடுகள் மட்டும்

பம்பாயில் தமிழ் மாதம் பத்திரிகை

★
தமிழ் வருடப் பிறப்பன்று
வேனிவருகிறது

★
தனிப் பிரதி நாளன்று
வருட சந்தா ரூ. 3
அனுப்புகள் நேரம்

★
மேல்கூடு
விந்தியா

288, திவாரிபுர நகரம், பாக்கிம் ரோடு
ப ம் ப ர ம் = 1

INDISPENSABLE FOR S. S. L. C. STUDENTS

1. Agasthiar's Guides to
  - (a) Social Studies Rs. 2-8-0
  - (b) General Science Rs. 2-4-0
2. New Model Test Papers with Answers in
  - (a) Composite Mathematics Rs. 1-2-0
  - (b) Gl. Mathematics Rs. 0-13-6
  - (c) General Science Rs. 0-12-0
  - (d) Social Studies Rs. 0-10-0
3. Agasthiar's Text Examiner on S.S.L.C. English Text Rs. 1-4-0
(Contains New Type Questions and Answers)

AGASTHIAR BOOK DEPOT
TEPPAKULAM POST :: TIRUCHIRAPALLI

2. காட்டாற்று வெள்ளம்

பிரம சமையாளன் கத்தறும் அவன் மனைவியும் இவ்வளவு பணத்தை இந்தக் குள் சப்பொழுதுமே பார்த்ததில்லை; பார்த்ததாகக் கனவுகூடக் கண்டதில்லை. ஆனாலும் பணத்துக்காக, பெற்ற குழந்தையை விற்று விடுவதா என்ற எண்ணம் ஒரு பக்கம் தோன்றி அவர்விடக் கொஞ்சம் சஞ்சலத்தில் ஆழ்ந்தியது.

"கத்தா, இதில் யோசனை செய்வதற்கு என்ன இருக்கிறது? மனிய வரும் அதிர்ஷ்டத்தை ஏன் உத்தர்த்தம் குடுத்து? குழந்தையை மகாராஜாவிடம் ஒப்புவித்தால் அவன் திரவியம் காணாமல் விடுவான். உனக்கும் தீதறையப் பெண் கிடைக்கிறது. உன் குழந்தையில் உங்களுக்கு கைத்துக் கொண்டு குழந்தைமீன் அதிர்ஷ்டத்தைப் பார்ப்பாக்கி விடாதே!" என்று கத்தி மத்திரி கத்தறும்புடைய மனக் குழப்பத்தை மாற்றினான்.

உடைமையில் அந்த சமையக் குழந்தை அரசாவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டான். அரசன் அவளை வாங்கிக் கொண்டு மத்திரி யுடன் புறப்பட்டான். இருவரும் குறிசையில் ஏதிக் கொண்டனர். கோன் மீரிக் கொண்டு கொண்டு மத்திரி ஓண்டதாக நடந்ததுக்கு அனுப்பி விட்டான். அவர்கள் குறி கொடுத்ததுடன் புறப்பட்டுச் சென்றனர்.

அரசனும் மீத்திரியும் மறைத்து போகிற வகையில், கத்தறும் அவன் மனைவியும் மற்றுள் உள்ள கொடுத்து ஐக்காரும் பார்த்துக் கொண்டு தின்றனர்.

கொஞ்ச நாளைக்குக் கொஞ்சம் அரசனும் மத்திரியும் வெகு தூரம் சென்றது விட்டனர்.

குறிசையில் போய்க் கொண்டு அரசன் மத்திரியைப் பார்த்து, "மத்திரி, இந்தக்

குழந்தைமீன் குபு கொத்திரியத்தால் பார்த்தால் அந்தப் பேரியவர் கொண்டு போய் இவன் அரசனான என்று திரவிய மாயத் தோன்றுகிறது. என்னுடைய குழந்தை ராணிக் குப் பிறக்கப் போகும் பெண்ணை இவன் மறைத்து கொண்டு என் கொத்தை ஆளப் போகிறது என்று அவர் தோன்றுகிறது. அந்தமாதிரி தோன்றுகிறது என் அம்புக்கு உரிய திரவிய ராணியின் கதி என்னவாகும்? அவருக்குக் குழந்தை பிறத்தாக் அது தடுத்ததற்குக் அநாதை யாக அஞ்சலா தீர்க்கதேரிகும்? இவ்வ ராணிக் கு குழந்தைமீன் கண்டாலே பிடிக்கிறது. இப்பொழுது இந்தச் சமையாளன் அவன் காதிக் விழுத்தால் அவன் கையாடைய விட்டு விடுவான் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. என் குழு அம்புக்கும் இருப்பிடமாக விளங்கும் அவன் போய் விட்டால் தானும் கையா விட்டு விடவேண்டியது தான்....." என்று கொத்திடக் கொண்டு.

"மகாராஜா, இது என்ன, தாங்கள் இப்படிப் போகிறீர்கள்? தாங்கள் போய் விட்டால் அப்படித் தாங்களும் எது? திரவிய, திரவிய என்ன என்ன ஆகிறது? இந்த அநாதை சமையாளனை யாருக்கும் தேரிக் கொண்டு கொண்டு, தாங்கள் அநாதை மகாமகாசுத்திரியிக் கொண்டு கொண்டு. கத்திரியா விழுக்கள். மகான் மன்ன குடியை தாங்கள் இருந்து அரசு புரிந்த சிவகாசனத்தில் இந்த சமையக் குடியாவது என்னுடைய மகன் கட்டார்த்த அரசு புரிவதா? இது ஒரு தானும் நடக்கிறது. நடக்கவே நடக்கிறது. மகாராஜா! சிவகாசன இருந்து விழுந்த புரிந்த இடத்தில் நீ கட்டார்த்த மகனாயிடுவதா? யாரோ பேரியவர் கொண்டு என்று தாங்கள்

வருத்துவது சரியல்ல!" என்று மத்திரி பகைத்ததினும் கைரியம் சொன்னான்.

"மத்திரி, உங்களைப் போல் ராஜா வீசு காரமுன்ன மத்திரி ஒருவர் இருக்கும் போது எதைத் தான் சொன்னால் யாரோ பேசியவர் என்னவோ சொன்னார் என்று நான் இந்தமாதிரி விஷயங்கள் அளவிட விரும்புகிறேன். பகை என்று ஏற்பட்டு விட்டால், சின்னது பேசியது என்று நினைப்பது சரியல்ல. நாகப்பாம்பில் சின்னது பேசியது என்று உண்டா? கோடிய விஷமுன்ன தூத்து எதுவா விடுத்கால் என்ன? அத்தந்த உடனே முடிவு நேடுவதுதான் அறிவுடைமைக்கு அழகு!" என்னுன் அரான்.

"மகாராஜா, மன்னிக்கவேண்டும். தூது மத்திரி நான் ஏற்கெனவே ஒரு பேசுகிறேன் சொல்லு முடிவுகட்டி விட்டேன். நயவு சொல்லு என்னுடன் வாருங்கள்!" என்று சொல்லிவிட்டு மத்திரி குதிரையை வேகமாகத் தட்டிவிட்டான். அரசனும் தன் குதிரையை வேகமாகச் செலுத்தி மத்திரியைத் தொடர்ந்தான்.

நகரத்து எங்கையைத் தாண்டி வேகு துரம் சென்று இரண்டு குதிரைகளும் காட்டுப் பிரதேசத்தை அடைந்தன.

அத்தக் காட்டுப் பாதையில் கோஞ்சு துரம் என்றது. ஜிவென்று குளிர் காற்று வீசியது. உச்சி வேளையா விடுத்

தும் வெய்யில் கடுமையாக இன்னமும் மிகவும் தூதமா விருந்தது. அவர்கே குளிர் காற்று வீசியதற்குக் காரணம், சமீபத்தில் பெரிய காட்டாறு பிரவாகமாகப் போய்க் கொண்டிருந்ததுதான்.

மனித கஞ்சாரிம இன்னத அத்தப் பேசிய கணப் பிரதேசத்தில் ஆற்று வெள்ளம் கசகச வெள்ளும் ஓடியதுடன் அமைதியாகப் போய்க்கொண்டிருந்தது. சமீபத்தில் மழை பெய்திருந்தபடியினால் ஆற்று வெள்ளம் குடிநீர் பீக் கொத்தவித்து. குதித்து, எழும்பி, கழிவிட்டுப் போய்க் கொண்டிருந்தது. பெரிய பெரிய மாங்கனென்றால் வெள்ளத்தில் அடித்துக் கொண்டு போயின.

ஆற்றங்கரை தெருங்கியதும் பூவ்னும் சென்ற மத்திரி குதிரையின் கைனைப் பிடித்து நிறுத்தினும். அவன் பின்னு வேயை வந்த அரான் வீரவானும் தன் குதிரையை நிறுத்தினும்.

குதிரையை விட்டு திரங்கிய மத்திரி நாகப்புறமும் பார்க்குவிட்டுத் தன் குதிரையைத் தட்டிக் கொடுத்தான். குதிரை அவன் அன்புக்குப் பதில் தெரிப்பது போல் ஒரு நுரை கிளத்தது.

அப்பொழுது அரான்ங்கே வேகம் ஒரு வன் சமீபத்திலிருந்து முடிப் பக்கத்திலிருந்து வெளியே வந்தான். அவன்

தண்ணீர் பேய்-எதிராய்-ஸான் போரைஸ்ட்"

MAI

கையில் ஒரு மரப் பெட்டி இருந்தது. அவன் பணிவோடு மத்திரியினிடம் அதைப் பெட்டியைக் கொடுத்தான்.

மத்திரி, அதைக் கையில் வாங்கிக் கொண்டு, "மகாநாஜா, அந்தக் குழந்தையை இந்தப் பெட்டியில் வைத்து ஆற்று வள்ளத்தில் விட்டு விடலாம். இதுதான் என்னுடைய உத்தேசம், இல்லையென்றால் இந்தக் குழந்தை உங்களைத் தங்க விடமாட்டான். மேலும், தாம் குடியானவனிடம் குழந்தை வாங்கியது ஒரு வருக்கும் தெரியாது. நம் அரசாங்க விசாரணையே எவ்வாருக்கும் தெரியாது. ஆகையினால் இதைப்பற்றி நாம் வாயைத் திறக்காமல் இருந்து விட்டால் நகரத்து ஜனங்களுக்கு இந்தச் செய்தி எட்டு வந்தே வழியில்லை!" என்னுன்.

அந்நாளுக்கு ஆனந்தம் தங்கவில்லை. "மத்திரி, உங்கள் புத்திரசுமித்தனமே புத்திரசுமித்தனம். அப்பப்பா! இந்தக் குழந்தையை அவனிடமிருந்து வாங்கிக் கொண்டதிலிருந்து எனக்கு நிம்மதியே இல்லை. இதை என்ன செய்வது, எங்கே கொண்டுபோவது என்றெல்லாம் யோசனை செய்து அழைத்துப் போய் விட்டேன். உங்களுக்கு எப்படி இந்த யோசனை தோன்றியது? எனக்குக்கூடத் தெரியாமல் எப்படி இந்தப் பெட்டியை இந்தக் காட்டுப் பாதையில் கொண்டு வரச் செய்தீர்கள்?" என்று

கேள்விக்கு மேல் கேள்விவராகக் கேட்டு ஆச்சரியம் அடங்காமல் நலிந்தான்.

"மகாநாஜா, தங்கள் மனக்குத் கஷ்டம் வரும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டால், சுமீமா கையைக் கட்டிக்கொண்டு இதுக்க முடியுமா? ஆகவே, இந்தக் குழந்தையை அங்கே பார்த்ததும் என் மனம் யோசனையில் இறங்கியது. அப்பொழுதே யாரும் அறியாமல் ஒரு மரப் பெட்டியைக் காட்டாற்றங் கரையில் காத்துக்கொண்டிருக்கும்படி நமது மெய்காப்பாளனுக்கு உத்தர விட்டேன். தங்களிடம் இதுபற்றித் தெரிவிக்கச் சாவுகரசமோ சத்தப்பமோ கிடைக்கவில்லை!" என்று சொன்னான்.

அரசன், "தன்னை காரியம் செய்தீர்கள்!" என்று. சந்தேகத்துடன் கூறியிருக்க குழந்தையை மத்திரியின் கையில் கொடுத்தான். மத்திரி குழந்தையை வாங்கி மெதுவாகப் பெட்டியில் விட்டான். குழந்தை அப்பொழுது தூங்கிக் கொண்டிருந்தான். மத்திரி பெட்டியை மூடிப் பிறகு அதை ஒரு கவிற்றினால் கட்டி, மெதுவாக ஆற்றங்கரை ஓரமாக இறங்கி, வேகமாகச் செல்லும் வள்ளத்தில் மிதக்க விட்டான். இந்தப் பக்கமும் அந்தப் பக்கமமாக ஆடி அலாத்து கொண்டும், ஆற்றுதீர்த்துழியில் விட்டபிட்டுக் கொண்டும் குதித்துக் கொண்டாளம் அடித்துக் கொண்டும் சென்றது அந்த மரப்பெட்டி. (தொடரும்)

தீயகன் தூய் துணி வாங்கும்பொழுது எப்பொழுதுமே இக்குறியைக் கவரவேரத்தில் கவனிக்கவும் "

SANFORIZED

"ஸான்போரீஸ்ட்"

கழுக்கச் செய்யப்பட்ட துணி

"ஸான்போரீஸ்ட் குறியை உபயோகிக்க உதிகைப்பெற்ற தயார்ப்பொருள்களுடைய தூய் துணிகளினையே இதைக் காணலாம்.

பின்னியின் மில்கன்

நிபக்மீவரம் அன்று கட்டாகக் கம்பெனி விட்ட. நிபக்மீவரம் உங்கள் காட்டன் அன்று சீக்க பீக்கன் கம்பெனி விட்டேன்.

ஸ்ரீ அம்பிகா மில்ஸ் லிமிடெட்

அருமைதார்பரத்

தலைக்கத் தேவைவீக்கி

அப்படியே கைக்கக் கொடுக்கலாம்.

SHANKAR'S WEEKLY

Children's Number—1952.

“நீதான் சரேஜு பதினாறு வருஷம் தவம் பண்ணி சரேஜு பதினாறு உலகம்மீயும் சுற்றி வரக்கூடிய சக்தி பெற்று வந்திருக்கிறேன். என்னை விட பாக்கியோஸி பார் இருக்க முடியும்?” என்று ரோய்பயும் பெருமையாகத் தன்னைப் பற்றி ஒருவர் சொல்லிக் கொண்டானாம்!

இதைக் கேட்ட அவனுடைய நண்பன், “பதினாறாவது உலகம் ஒன்றிருக்கிறதாய், அதில் சூரியக்கக் கூடிய பாக்கியெய்தான் அப்பா, இந்தப் பதினாறு உலகம்மீயும் சுற்றிலாக் கூடிய பாக்கியெய்தான் விட பெரிய பாக்கியெய்!” என்றான்.

“அது என்ன உலகம்?” என்று கேட்டான் முதல்வன்.

“அதுதான் பார்! குழந்தைகளின் சுற்றிய உலகம்!” என்றான் அவன் நண்பன். இதைக் கேட்டவன் மூகம் எப்படி யிருந்திருக்கும்!

உண்மையிலே குழந்தைகளின் சுற்றிய உலகில் சூரியக்கக் கூடிய பாக்கியெய் ஒருவர் பெற்று விட்டால் அவனைவிட பாக்கியோஸி வேறு ஒருவர் இருக்க முடியாது.

அந்த உலகம் பாக்கியெய்தான் பெற்று ஒரு வாய்ப்பு “சங்கரின் வீக்கி” காரியாய்ப்பதாற் சேன்ற உலகம் சிறுவன் வகைத்தது

சங்கர ஆண்டுணாக அகில உலகத்திலே அறித்து வருகிறார்கள்.

இந்த வயதுக்குக் கீழ்ப்பட்ட குழந்தைகள் மூதல் பதினாறு வயதுள்ள குழந்தைகள் வரை எல்லாரும் வலித்து கொள்ளக்கூடிய, சித்திரப் போட்டி ஏற்பாடு செய்து, கமார் மூத்தர பரிசுகள் வழங்கி வருகிறார்கள். சித்திரப் போட்டி புடன் குழந்தைகள் கட்டுரைப் போட்டியும் நடத்தகிறார்கள்.

இந்தப் போட்டிகளில் அகில உலகக் குழந்தைகள் வலித்து கொள்ளலாம். சேன்ற வருஷம் கமார் 55 நாடுகளிலிருந்து 13,000 சித்திரங்கள் வந்தன. அவற்றில் பரிசு பெற்ற சித்திரங்களும், கட்டுரைகளும் பிரசுரித்தது.

“சங்கரின் வீக்கி”யைக் குழந்தைகள் மகாராஜ வேனியிட் புகுகிறார்கள்.

குழந்தைகளின் சொந்தச் சொந்தப் பேச்சுகளில், மழலை மொழியில் இன்பம் கண்டலர் யாவரும், இம் மழலைச் சித்திரங்களிலும், கட்டுரைகளிலும், கதைகளிலும் பெரின்பம் காணலாம்.

“சங்கரின் வீக்கி”யானில் இம் மூவற்றில் மகத்தானது. குழந்தைகளுக்கு இம் பெரியவர்களுக்கும், ஏன், அகில உலகத்திலுமே அருக்தொண்டு செய்திருக்கிறார்கள்! வாழ்க, குழந்தைகள் மகர்!

பிரசுரம்: சங்கரின் வீக்கி, ஓடிவாங்க பிஸ்குட், கண்ணாடிப் பிஸ்குட், புது பிஸ்குட், கிஸ்: ரூ. 3.

கள்ளிக்கோட்டை பண்டஸ் லிமிடெட்

(இந்தியாவில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது)

லிண்டா ஆரீஸ்:

9, செம்புதாஸ் தெரு. மதராஸ்

சந்தா செலுத்தும் கடைசி தேதி 20-2-53

வகுப்பு	சங்கர புதிய செட்டு	மாதச் சந்தா
C	ரூ. 100/-	
D	ரூ. 50/-	
E	ரூ. 25/-	
F	ரூ. 20/-	
G	ரூ. 15/-	
H	ரூ. 10/-	

26 மாதங்கள்

விவரத்தை தெரிவர எழுதி உறுதி செய்து கொள்வதற்கு விவரம் தரப்படும் இவ்வாறு அனுப்பப்படும். ரூ. 25-க்கும் அதற்கு மேற்பட்ட தொகைகளும் இத்தியானிதான் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பங்குகளின் செக் கரிஷைகளில் பெற்றுக்கொள்ளப்படும். சீட்டுக்கோடுகளுக்கோவரும் உரிமைகள் பெறக்கூடாது. சீக்கிரம் விண்ணப்பித்து சந்தாப்பத்தா நாயுடு விடாக். (பேஸ்ட் சந்தாவுக்கு) எம். வி. விவரங்கள், மாரிசுதிக் கட்டாக்டர்

அதேபோல் செலுத்தவேண்டிய நபர்கள் ஓடுவோருகக் கட்டித்தந்த செக் புது நகரத்த மய சீட்டு வரை செக் குடிப்படுத்தவேண்டும்.

எங்கள் புதிய

மாதாந்திர சீட்டுகள்

பிரைவட் பாத செட்டு வரிசை (4-வது குடிப்படுத்தவேண்டிய)

ஒத்த சந்தா தேதி 22-2-53

சீட்டுத் தொகை	சீட்டுத் தொகை
ரூ. 2500/-	
ரூ. 1000/-	
ரூ. 500/-	
ரூ. 400/-	
ரூ. 300/-	
ரூ. 200/-	

20 சந்தாக்களில்

விவரத்தை தெரிவர எழுதி உறுதி செய்து கொள்வதற்கு விவரம் தரப்படும் இவ்வாறு அனுப்பப்படும். ரூ. 25-க்கும் அதற்கு மேற்பட்ட தொகைகளும் இத்தியானிதான் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பங்குகளின் செக் கரிஷைகளில் பெற்றுக்கொள்ளப்படும். சீட்டுக்கோடுகளுக்கோவரும் உரிமைகள் பெறக்கூடாது. சீக்கிரம் விண்ணப்பித்து சந்தாப்பத்தா நாயுடு விடாக். (பேஸ்ட் சந்தாவுக்கு) எம். வி. விவரங்கள், மாரிசுதிக் கட்டாக்டர்

உங்கள் செலுப்பப் பெறுக எங்கள் சீட்டுகள் கட்டவுகின்றன.

மனிதனும் தெய்வமும்

கி.பா. கோபாலன்

கதை பிரத்த கதை

புலக அடித்த வேகத்தில் ஒரு பெரிய அரவமாய் விழுந்த ஒரு கோயிலை கிணறு பின்புறப்பகுதியில். ஆனால் அந்தக்கோயிலின் இருந்த அம்மனின் உபேராகவிதோகம் மாத் திரம் இடித்து தரைமட்டமான கோயிலுக்கு வெளியே எங்கித படித்துவிடத் தாமதமில்லாமல் வித்திருந்தது. இது பருக்கு அரவமாய் இருந்தது. இதை அந்த அம்மனுக்குள்ளே தெய்விக் கத்தி என்று மனி கோயிலைக் கொண்டனர். சிலர் இதை தம்பலம் விற்கி. பின் திற எப்படித்தான் திகழ்ந்தது?

கார்த்திகை திருவிழை. அப்பொழுது தெரிது மழையும் பெய்து கொண்டிருந்தது. காத்தினை மாதத்தில் இது கணம். அந்தக் காத்தும் மழையும் அப்பொழுது ஒருவரையும் கவக்கமனடையச் செய்து விடவில்லை. அப்பொழுது காத்த மழையோடு கூடி ஏதோ காதல் விளையாட்டு விளையாடுவது போல் தானிருந்தது. ஆனால் தெரிது கோயில் எழித்துத் தாய் தெரித்தது காத்தும் மழையும் காத்தல் விளையாட்டு விளையாடிக் கொள்ள வரவில்லை. இந்த உலகத்தோடு போராடி, உண்டு இல்லை என்று வஞ்சம் தீர்த்துக் கொள்ளத்தான் வந்திருக்கிறது என்று. மோகினிபோல் அழகாக நடந்து வந்த மங்கை. சாட்சியாக மாதிக் காட்டுமீறாய்விட்ட தன்மாதிக் உத்தரோ வதுபோல் இருந்தது அப்பொழுது காத்திருந்த கோயில். காத்தின் கோரக் கூத்தாக் கண்டு மழை ஆரவாரம் செய்த சிரிப்பது போல் தானிருந்தது.

கேடு காட்டுகளுக்குப் பிறகுதான் காத்தின் கோடியை எகிறி எத்தகையது என்பதை

உலகம் உணர்ந்தகொள்ள முடிந்தது. காத்தின் மிகுதவான தலையிலும் ஆளத்த மனடத்து மெல் சிரித்து சிந்த மரங்களைக் கலாம் இன்றுதான் அந்த வேறி பிடித்த தாக்குதலின் தாத்தை உணர்ந்தது. மழையோடு வந்த அந்த மெல்லிய காத்தே சில சமீகங்களுக்கும் பெரும் புயலாக மாறி விட்டது. சில மரங்கள் கிடை கொலாக முறித்தன. சில மரங்கள் வேரோடு கவி ஏறியப்பட்டது போல் விழுந்தன. செடியுக்கும் கோடியுக்கும் சிந்து பின்புறமாகப் பிடித்து ஏறியப்பட்டன. எல்லாவோ விடுகள் இடித்து தரை மட்டமாயின. எல்லாவோ விட்டுக் கூரைகள் காத்தின் பறத்து தெரின. என்ன கோர தாண்டலம்! இப்படியே இன்னும் இரண்டொரு மணி கோயில் காத்த அடித்தாக்! அந்தக் கணத்தில் இதை கிடைத்துத் திகைதடபாத நிலை இல்லை. பிரதயம் என்று சொல்லு வாக்வே, அந்த முத்து தாக்குதல் படை காத்தாகத் தானிருக்க வேண்டும் என்று திரிதாமமாக முடிவு கட்டவேண்டி இருந்தது.

உத்திராபதி தனிகமயில் குடிசைக்குள் இருந்தான். அவனுடைய மனைவி பிரதவத் திந்தாகப் பிறந்த வீடு சென்றிருந்தான். வெளியே அடிக்கும் காத்தின் திரிதம் எல்லாவது உத்திரவாக் து என்பதை அவன் குடிசைக்குள் இருந்த வண்ணமே உணர் முடிந்தது.

முடிவிருந்த மூங்கில் கதவு காத்தினால் உத்திப் பட்டுத் திறத்து கொண்டது. மழைத் தரம் உக்தை அடித்தது. இந்த வேகம் அவனுடைய மனைவி பிறந்த வீட்டில் எத்தகைய கிடை இறுக்கிலுனோ என்று திசென். அந்த மெய்தில் அந்தக் காத்தின் தாக்குதலுக்கு அந்தக் குடிசை விழுந்து விடும் கிடைவிருந்தது அவன் மனத்துக்குப் பெரும் குழப்பத்தைக் கொடுத்தது. அவன் தக்கைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேறு எக்கவது பாதுகாப்பான இடத்திற்குப் போய் விடவாய் என்று யோசித்தான்.

அவன் மெதுவாக வாக்ரப்படிக்குச் சமீபமாக வந்து வெளியே எட்டிப் பார்த்தான். காத்தின் வேகம் அவன் மனத்தால் கிடைத்த தற்கும் மேலான அகர வேகமாகத்தானிருந்தது. அவன் கண்களில் பட்ட மரங்களால் வாய் காத்தின் மோதலினால் அல்லவாற்று ஆயுட அட்டம் வாயுவின் கடைசி கோத்திலி எமெனாடு போராடுவது போல் இருந்தது.

அவன் குடிசை ஒரு சிறிய குப்பத்திடையே இருந்தது. அந்தக் குப்பத்திலுள்ள விடுகளைக் கவம் அவனுடைய குடிசையைப் போல் துதான். அந்தச் சமயம் அவனுடைய குடிசைக்கு எத்தகைய அபாயக்க கண்களம் இருந்ததோ அதைப் போலவே ஒவ்வொரு

குடியையும் அபாயத்தை எதிர் கோக்கி கோண்டிருந்தன. அவன் அங்கிருப்பதிலும் எத்தகைய ஆபத்து ஏற்படும் என்று எண்ணி பீதியுற்றே இருந்ததை அவன் ஆபத்து எந்தே சொன்னதும் ஏற்படும் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டான். அந்தக் காதலியும் மனநிலையும் அவன் சென்றதால் செல்ல முடியாது. அவன் குடிசைக்கு எதிர்ப்புறமுள்ள குடிசை உரிமையாளர் பார்த்துக் கோண்டிருந்த போது ஒரு விடியல் அவன் மனதைத் திசைக்க வைத்தது.

அவன் குடிசைக்கு வெளே இருப்பது தூரத்தில் ஒரு சிறு மரமில்லாத கோயில். அந்த மரமில்லாத கோயிலுக்குத் தென்புறம் ஒரு பெரிய அரசமரம். அவன் பிறந்த வானிலிருந்து அந்தக் கோயிலையும் அரசமரத்தையும் அவனுக்குத் தெரியும். அந்தக் கோயில் எவ்வளவு புராணமாயினதோ அதைவிடப் புராணமாய் இருந்திருக்க வேண்டும் அந்த அரசமரம். அப்போழுது அந்தக் காதலியின் காதல் அந்த அரசமரத்தையே வேரோடு அதைத் தூக்கி கோண்டிருப்பது போல் அவன் கண்ணுக்குப் பட்டது. எந்த விளையுதலும் அந்த அரசமரம் கோயிலின் மீது ஏவியது விழலாம். அப்படி விழாதால் கோயிலின் எதிர் எண்ணாலும்? அந்தப் பெரிய மரம் விழாதால் அந்தச் சிறு கோயிலே மூலக்குள் அழுகிவிடுவதும் அழுகி விடலாம். உன்னை இருக்கும் அம்மனின் எதிர் என்ன? கோயிலோடு சேர்ந்து அழிவ வேண்டியது தான். இதை அவன் எப்படியும் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியும்? கோயிலுக்குள்ளே இருக்கும் அம்மனை எப்படியாவது காப்பாற்றி விடவேண்டும் என்று அவனுக்குத் தோன்றியது. அங்கிருக்கும் செப்பு விகிதத்தைப்போல இந்த அபாயத்திலிருந்து காப்பாற்றி வேண்டிய கோயிலுக்கு வந்துவிட வேண்டுமென்று அவனுக்குத் தோன்றியது.

'உத்தியுகம் வரப்பிராபியான மாரியம்மன். அவளுக்கு எவ்வித ஆபத்தும் ஏற்படாது' என்று நினைத்து மனதைச் சமைத்து

தானம் செய்து கொண்டு பிரயாணம் பட்டான். ஆனால் அவன் மனம் சிலை கொண்டு வந்தது. அந்தக் கோயிலைப் பார்த்துப் பார்த்து அவனுக்குப் பயங்கரமாகத்தான் விருந்தது. அப்போழுது அந்தக் காதலியை வரப் பிராபியான மாரியம்மன்மீது அவன் கவனம் திருத்த பெரிய கம்பிகைகளைக் கூட இழுக்கும்படி செய்தது. மாரியம்மனின் கத்திக்கு அந்தக் காதலி பயப்படக் கூடியதாக அவனுக்குப் பட்டவங்கி. மாரியம்மனை உலிக்குத் தள்ளிது. தான் போய் காப்பாற்ற முடியும் என்று நினைத்து நுழைந்தவந்தான். அந்தச் சமயம் அதைச் செய்யாமலிருந்தால் பெரிய பாவம் தன்னைக் குற்றத்து கொண்டும் என்று கூட அவனுக்குத் தோன்றியது.

'ஆனால் எவ்விதம், பூசாரியைத் தவிர வேறு ஒருவரும் தொட்டிருக்காது.....' என்று நினைத்து தயக்கம் ஏற்பட்டது. 'ஆபத்துக்குப் பாவமில்லை' என்று அவன் மனமே பதில் சொல்லியது. சிறிது வேரெக்ட அவன் தாமசித்து நினைக்கவில்லை. குடிசையிலிருந்து வெளியே பார்த்து காதலியையும் மனநிலையும் எதிர்த்துக் கொண்டு மாரியம்மன் கோயிலை கோக்கி நுழைந்தான். கோயிலின் தெய் பூட்டப்பட்டிருந்தது. பூட்டப்பட்டிருந்த ஆயிரத்தோடு இருந்தான். பூட்டியுக் கொண்டு பட்டென்று தெறித்து விழுந்தது. பதை பதைப்போடு கோயிலுக்குள்ளே சென்றான். கோயிலின் விளக்கு அப்போது எங்கும் இருக்கவில்லையிருந்தது. அந்த இருட்டிலுள்ளே என்னதான் நினைத்தான் தாமசித்து அவன் துறையினை. அம்மனின் உயிரை விகிதாவும் அவன் கவலை தட்டுப்பட்டது. மூச்சைப் பிடித்துக் கொண்டு அதைத் தூக்கினான். இடையப் பொழுதில் விகிதாவது தோடு கோயிலுக்கு வெளியே வந்து விட்டான். கோயிலுக்கு இரண்டு மூன்று அடிக்கு அப்பால் அந்த விகிதாவதைத் தனால்தான் வைத்து விட்டுத் தன் குடிசையை கோக்கி முடிந்தான்.

அவன் குடிசைக்குச் செல்லாத வந்த பொழுது ஏதோ மனமே புரண்டு விழுவது போல் ஒரு பயங்கர சத்தம் கேட்டது. உத்தரப்பதி குடும்பம் எடுக்கத் திருப்பிப் பார்த்தான். அம்மன் கோயிலுக்குத் தென்புறம் இருந்த அரசமரம் தன்னுடைய சேய்மாவை மான மிக்கனாடன் வேரோடு எவ்வித அம்மன் கோயிலுக்கு குறுக்கே விழுந்து விட்டது. அச் சிறு கோயிலை அந்த அரசமரத்தின் அடியின் சிவந்து போன மரத்தின் கீழ் தூக்கு அடியின் சிவந்து போன மரத்தின் கீழ் தூக்கு

உத்தரப்பதி குடிசைக்கு வந்த உட்காந்தது தன் மனம் பதட்டத்தை அடக்கிக் கொண்டு நுழைந்தான். எவ்வித அடித்துக் கொண்டுதான் விருந்தது. அவனுடைய குடிசையும் அந்தக் காதலியின் கைகளைத் தெரிந்ததும் போய்தான் விருந்தது.

மாரியம்மனை ஒரு பெரிய ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்றிவிட்டோம் என்ற மன ஆதரவும் எவ்விதம் அவனுக்கு ஏற்பட்டிருந்ததும்

அந்தச் சமயம் தன் குடிசையையும் தன்னையும் அந்தக் காதலின் வெறிக் கூத்திலிருந்து வப்படிச் காப்பாற்றிக் கொண்டது என்று தான் தெரியவில்லை. அவன் கைதயும் வட்டியம் செய்வாமல் கடப்பது வடக்கட்டுமேன்று காவோடு தன் போகையால் இழுத்துப் போர்த்திக் கொண்டு படுத்து விட்டான். அவனுக்குத் தூக்கம் மாத்திரம் வரவில்லை. அந்தப் பேரீய அரசு மரம் கோவிலில் வீது விழுந்த பயங்கரமான காட்சி அவன் மனக் கண் முன் சீன்று கொண்டோ விருந்தது.

★

பேரூது விடித்தது. மழையும் புயதும் ஓங்கி எங்கும் அகமழி குந்திடுகின்றது. பேரூட்டின் வடிக் கந்தகைத்தில் எத் தகைய அகமழி இருக்குமோ அத்தகைய பயங்கர அகமழிதான் சீவலி இருந்தது. முதல் நான் முழுவதும் கோர தாண்டலம் அடிய குருவனிக் காற்று அப்பேரூது இல்லை; மழையும் இல்லை. ஆனால் அந்தக் காதலும் மழையும் இதக்கெய்க்காமல் எத் தகைய கொடுமைகளைச் செய்துவிட்டுச் சென்றன என்பதற்கு வேண்டிய அடையாளங்கள் சீவறய இருந்தன. அந்தக் காதலு ஆரீரக் கணக்கான மரங்களுக்கும் வீடுகளுக்கும் சிழ்தியிருந்துக் களைப்படைந்திருக்க வேண்டும். இயலாவிடில் அதற்குக் கொஞ்சம் குரீளையும் தயவும் இருந்திருக்க வேண்டும். எப்படியோ உத்திராபதியும் அவனுடைய குடிசையும் காதலின் ஆவேசக் கூத்துக்கு இலக்காக விட்டது. அந்தக் குப்பத்திலிருந்த பத்திரத்து விடுவனில் நான்காவது அடியோடு இடித்து

விழுந்து விட்டன. ஐந்தாறு வீடுகளுக்குப் பெருகு சேதம். ஊரில் பல மூலகனிலிருந்து பறாண்டல உலிர் பவிலாடி இருக்க வேண்டுமென்று தோன்றியது.

உத்திராபதிக்கு அவனுடைய மனைவியைப் பற்றிய ரூபகமே அந்நகரம் இருந்ததால் அவன் வேறு கைதப் பற்றியுமே கவலைப்படவில்லை. மேல் துண்டை எடுத்துப் போட்டுக் கொண்டு துடிதுடிப்புடன் பக்கத்துக் கிராம மாதிரி குருசேவல் பட்டிக்குச் சென்றான். அவன் தன் மாமனார் வீட்டுக்குப் போய்த் தன் மனைவி சேன்கியெமாய் இருக்கிறாள் என் பதைத் தெரிந்து கொண்ட பிறகு தான் அவன் மனம் சீம்மடி வடைந்தது.

அவன் அன்று சாயந்திரம் ஊருக்குத் திரும்பிய போது ஊரிலுள்ள ஐயங்களுக்கும் குப்பத்தின் வந்து கூடி விருப்பதைக் கண்டான். ஐயக் கணக்கானம் அரசு மரம் விழுந்ததினால் நான்காவிக் கிடக்கும் கோவில்க் தெரிந்ததால் சீன்று கொண்டிருந்தனர். அரசு மரம் கோவிலில் சிக்கு பிள்ளை மாக் இருந்தது. ஆனால் கோவிலிலிருந்த கோலக் கிக்குகை மாத்திர

"இப்பதான் உங்களைத் தீவிரித்தே !
தங்களை வந்து விட்டார்களே !"

"நான் வருவேன் என்று தீவிரித்தே?"

"இல்லை ! தீவிரி வந்துவிட்டுப் போகி
தீவிரிவ என்று தீவிரித்தே.....!"

"ஏன்.....?"

"இருக்கிற அநியாயத்தை தீவிரி
வாறில் போட்டுக் கொண்டு போய் விடு
வீரவிரிவ என்றுதான் !"

Alot

ரம் எவ்விதப் பழுதுமின்றிக் கோவிலுக்கு
இரண்டடி தள்ளி அமைதியாக எழுந்தருள்
கொடுத்தது. இது ஒரு அதிசய மகாவாய் ? தெய்
விக சக்திதான் ! ஊரிலுள்ள மாதிரி மக்க
களெல்லாம் இதில் விடப்படிக் கொடுத்தால்
அதிசயமென்ன ?

"சாமி இவ்வீடு, புகழில்லென்று சொல்லு
கூங்கனே. அப்படியிருந்தால் இப்படி கடிக்
கூமா ? ஏதோ ஒரு சந்தி இருக்கத்தான் இருக்
கிறது. அது யாத்திரை உண்மை..." என்று
ஒரு சிறுவன்.

"அதிலே என்ன சந்திரம் ? இது அதிசயம்
தான். மாரியாத்தா மகிமைவைச் சொல்ல
முடியுமா ? இந்தக்காத்து இவ்வளவு பெரிய
அரசு மரத்தையே அடியோடு தண்ணிக் கோவிலு
யே நாளாங்கொடுத்தே. அம்மன் விட்டே
வா முடித்ததா ? சாத்திரி அந்தச் சாத்திரி
என்ன ? எவ்வளவு மரம் போச்சு ! எவ்வளவு
விடு போச்சு ! எவ்வளவு உயிரைப் பறி வாங்கி
விட்டது ! அட்டா ! அது இந்தச் சாமிவை
கொடுக்க முடித்ததா ? தெய்வ மில்லென்று
சொல்லுறவங்க எவ்வளவு இதை வந்து பார்க்
கட்டும்..." என்று பெருமிதத்துடன் சொன்
னான் வேறொரு வயதான மனிதன்.

ஒவ்வொருவரும் இப்படித் தான் பேசிக்
கொண்டிருந்தனர். இவையெல்லாம் உத்
திராபதியின் காதுகளிலும் விழுந்தன. அவ
னுக்கு அவ்வளவு தெரியும் உண்மை ? கணப்
பொழுதில் ஊரில் எந்த மனிதர்களிடமெல்
லாம் இவன் மதிப்பு வைத்திருந்தானோ அவர்

விரை எல்லாம் அதிவிசேஷமாக விளக்கத்
தொடங்கினான். முதல்சான்று இரவு கடந்தவை
களெல்லாம் சொப்பனமாகி விடுமா ? எம்
லாம் அவன் விளக்குவது வந்தன. மாரியம்மன்
தெய்விகத் தன்மையால் கோவிலு விட்டுத்
தானாகவே வெளி வந்திருக்கிறது என்பதை
அவன் மனம் அறிய எப்படி ஒப்புக் கொண்
முடியும் ? அந்த மாரியம்மனைக் காப்பாற்றிக்
தூக்கிக் கொண்டு வந்து வைத்தது அவனின்
வனா ? இந்த உண்மையைக் கூடியிருந்த
ஊர்களிடம் சொல்லி விடலாமா என்ற
அவன் எண்ணினான். அவன் மனம் துடித்தது.
ஆனால் அவன் வார்த்தையை அங்கு கூடியிருக்
கும் ஊர்கள்கள் கவனமாக ஒப்புக் கொண்
வெண்டாமா ? அப்பொழுது ஏதாவது சொன்
னான் அவன் பாடு ஆபத்தாகத்தான் முடியும்
என்பதையும் உணர்ந்தான். ஊர்களின்
பேச்சு அவன் மனங்களுக்கு எரிச்சலை உண்டாக்கி
வது. முதல்சான்று இரவு கூடியிருக்கும் துணிந்து
காத்திரும் மறைவிலும் ஒடிக்கோவிலில்
இருக்க விக்கிரகத்தைக் காப்பாற்றிய
பெருமை அவனைச் சேர்க்கத்தக்கவா ? அந்தப்
பெருமையை ஒரு தெய்வமே அடைவதாக
இருந்தாலும் அவன் அதை விட்டுக் கொடுக்க
தவறாது இப்போது, அவன்தான் அம்மனை
வெளியே கொண்டு வந்து வைத்தான் என்ற
உண்மையைச் சொல்ல அஞ்சினாலும் ஊர்
களின் மனதையேறு விடலாகவாவது திருப்
பலாமென்று யோசித்தான். "அது இருக்
கட்டும் ஏன் யாராவது ஒருத்தன் அந்தச்
சாமிவை வெளியே கொண்டு வந்து வைத்
திருக்கக் கூடாது..." என்றான் கூட்டத்
தலைவே புதுகுது. எதிர்பாராத வண்ணம்
ஒரு குண்டைத் தூக்கிப் போட்டது போல.

ஒரு சிறுவனுக்கு இதைக் கேட்டதும் அசாத்
திகக் கோபம் வந்து விட்டது. "நம்மீ, நீ
மூலம் இருந்த பேசுறவா ?" என்று சிறிது.

"மாமா ! விடுங்க, சிறு வயசு தானே !
தெய்வமால் பேசுகிறான், இந்தக் காலத்துப்
பிள்ளைகளே அப்படித்தான். உலகத்திலே
எதிரேயும் எப்பித்தக வைக்காமே நாளாங்கப்
போடுங்க" என்றான் வேறொருவன்.

"அதற்குக்கட்டும் ! நேற்று சாத்திரி அடிச்ச
காத்தும் மறைவிலும் சாதாரணமா ? அதிலே
எவ்வளவு விட்டை விட்டு வெளியே தலை
கிட்ட முடித்ததா ? அப்படி இருக்கும்போது
இந்தச் சாமிவை வெளியே இருத்தல் கோவிலு
விட்டு வெளியே தூக்கிக் கொண்டு வந்து
வைத்திருப்பான்று எவ்வளவுத எப்புவானா ?
இது மாரியம்மனை அவனுக்காகச் சென்று
கொண்ட காசியைத்தான் இருக்கும்..."
என்றான் வேறொருவன்.

"காத்தான் அந்தப் புயலுக்கும் மறைக்கும்
அந்தாமல் இந்தக் கோவிலுக்கு வந்து அம்
மனைத் தூக்கி வெளியே வைத்திரேன்" என்று
உண்மையைச் சொல்லி எவ்வோரையும்
திகைப்படைவ வைத்து விடலாம் உத்திரா
வது. ஆனால் அப்பொழுது இருந்த கிணியில்
என்கொளும் அவன் வார்த்தையைக் கேட்டு

அவ்வாறு எப்பத்தியங்களுள் எடுத்து விட்டப் பாகங்களை தவிர உண்மையாக உணர முட டாதவை. மீதிப் பேசியும் கூடி அடிக்க வரு வார்கள். ஆகவே உத்தராயிதி ஏதாவும் பேச வில்லை. அவனுக்கு அங்கு சிந்தனையே பிடிக்க வில்லை. அந்த இடத்தில் சிந்தனையில் ஈட்டுக்கு வந்து விட்டான். முதல் நாள் இரவு மழை வீழும் புயலிலும் உலகம் எப்படி அகப் பட்டுத் தவித்ததோ அப்படித்தான் அவன் மனமும் தவித்தது.

அவனுக்கு மாசியம்மப்பித ஒரு பொருளையும் கொடுக்கும் ஏற்பட்டது. உலகத்திலுள்ள மனிதர்களுடைய பிற செய்த கார்பத்தைத் தாங்கள் செய்ததாகப் போலிப் பொருளையே பாராட்டிக் கொண்டு திரிவிதிகளோன்றால் தெய்வமும் அப்படி இருக்கிறார்களாம். சிவபிரமமாக வரும் தெய்வமாக இருந்தால் உடனே பிரத்தியக்ஷமாகி 'என்னை கார்பப்பாற்றிக் கொள்ளுகிறாய். என்னைக் காப்பாற்றியவன் உத்திராபதிதான்' என்று சொல்லி இருக்காதா? போகட்டும். அதுபோலேயே வந்து சொல்லா விட்டாலும் அங்கு எடி பூசாரிமூலம் ஆலேசமாக வந்து ஏதாவது சொல்லுமே அப்படியாவது சொல்லிக் கூடாதா? இப்படி எல்லாம் சிவத்து அவன் பொருளினால். எப்படியாவது அந்த மாசியம்மனுக்கு ஏற்பட்ட பொருள் பெருமையைக் குறித்துவிட்டு என்னுடைய அந்த இம்மாவிற்குக் கொண்டு வரட்டும்.

மீட்டரிஸ்மனின் பெருமை அந்தக் கிராமத்தின் மாதிரியில்லை, புகைத்துக் கிராமமெல்லாம் பரவிவிட்டது. கூட்டம் கூட்டமாக ஐந்துவர்கள் வந்து பார்த்து விட்டுப் போயினர். கோயில்க் கிருப்பனாக்களால் பணம் வந்து குவிவத் தொடங்கியது.

மூன்று மாத காலத்திற்குள் மூலப் திருவிதாநகரில் அழகாகவும் பெரிதாகவும் ஒரு கோயில் கட்டப்பட்டு ஒரு ஆய்வுத் திட்டம் மாசியம்மியூஸ் பிரதிஷ்டை செய்த தம்பையர்கோட்டை செயல்படுத்த.

இதெல்லாம் உத்திராபதிக்குப் பிடிக்கவே
யில்லை. இந்த விசேஷம் உயர்மெய்வாய் அவன்
ஊர் ஐயங்கோடு கலந்து கொள்ளவே
யில்லை. ஊர் ஐயங்களுக்கு உண்மையை
உணர்ந்த மூடியாறு என்பதை அவன்
உணர்ந்த கொண்டான். ஐயங்களுடைய
கடத்தை அவனுக்குப் தபத்திப்பக்காரத்தன்
மாவே பட்டது. கோலியில் கடக்கும் காலி
யங்கெல்லாம் அவனுக்குக் கேடிக் உத்தர
கப் பட்டது. இந்தநா மனமையும் மாசியம்ம
னுக்கு ஏப்படி ஏற்பட்டது? தன்னுள்
தானே...? அந்த அரசமாம் கிழக்கு கோலி
தான் அம்மனும் ஏப்படியாவது போலிருக்
கட்டும் என்று அவன் விட்டிருந்தால்...? அவன்
மனத்தில் பளிச்சென்று ஒரு என்
னும் தோன்றியது. 'இந்த இரவு நடு
கிடுக்கு அந்த அம்மன் கோலிதான் சென்று
அந்த அம்மன் கிங்கிரகத்தை ஏடுத்துக் குளத்
தில் விட்டெறித்த விட்டால்...? அப்பொழுது
அந்த அம்மனும் ஊர் ஐயங்களும் என்ன
செய்கிறார்கள் பாசப்போம்...?' இப்படிப்
பட்ட ஒரு எண்ணம் எழுக்கே பிறகு, அப்படிச்
செய்தால்தான் அவன் மனக்கு ஆறுதல்
உண்டாகும் போலிருந்தது.

சுமீரெ; உத்திராபதி தன் குடிசையிலிருந்து வெளியே எட்டிப் பார்த்தான். எங்கும் காசிருக் கெனிலிருந்தது. மறுபடி தயாராகவே 'காசு' சப்தமும் கவரக் கொழி கெனில் 'கொய்' என்ற சப்தமும் தான் மென்று இரண்டு அகமறிதபக் குறித்துக் கொண் டிருந்தது. அந்த இருவருடைய வேலிலும் ஒன்றே வந்தது கொண்டிருந்த திபந்திற் றுமி யிலுக்கு மிலுக்கென்று தெரிந்தது.

உத்திராபத் தொகுதி துணியை ஏற்படுத்தித் தரக் கொண்டு ஞானசகாய விட்டு வெளியே வந்தார். அங்கு கோயிலை கோக்கி நடந்தான். அவ்வுடைய இருதயம் மட்டவென்று அடித்துவிட்டுக் கொண்டது. இன்று அவன் செய்யப்போகிற காரியம் துணிச்சலான காரியம் மாத்திரமல்ல, உரிமை குற்றமான காரியம் என்பதையும் உணர்ந்துகொண்டான். புலன் அடித்த அன்ற எத்தனையோ உத்தேசித்தோடு அவன் கோயிலை

! ویتنام

செப்ட 31-12-1958 முதல் ஸ்ரீ எம். ஓர். மார்ச் தாது உத்தியோகத்தினை ராஜ்யமே செப்ட மீட்டிங் வரையில் தற்போது அந்த வகையை வம்பெனிக் ரெவனயின் இன்னை பெயர்ப்பாட்டில் இல் அளவுக்கு வகையை வம்பெனிக் சர்வீஸ்கோ அளவுக்கு வகையை வகைப்பிட்டுப்பாட்டான மென்கல். மூலம் 2 பீரம் (இந்திய) கிரேட் சர்வீஸ்கோ என்ஜினியர் கிரேட் வகையினதில் சமூத் அளவுக்கு சமீபத்தில் இன்னைபெயர்ப்பாட்டில் இத்தலை வகையினதில் வகையினதில் அளவுக்கு வகையினதில்.

சேல்ஸ் பிராடக்ட்ஸ் ஒவ்னர்ஸ் ஸீமீடெட்

“என்னைத் தூக்கம்” - 58-ஈ, ஒத்துப் பள்ளத்தின் கோடு - பற்றாமை-28

அது என்ன?

கோவில் கடம்பு பூசை செய்ய
சென்றிய
4ஆம்
செய்யுமா?

சுவிட்ச நகரத்துக்குப் பறந்து
செல்லும் மந்திரம் கம்பளமா?

மூம்போடு மந்திரமா?

கேட்பதை அவ்வளவு சொரியும்
மந்திரம் மறைந்திருக்கும்
மாயவிலுக்கா?

கோவில் ஓடினோ அந்தகை உத்தேசம்
இப்பொழுது அவனுக்கு இல்லை. திருடனாகப்
போல் கத்திலும் பார்த்துக் கொண்டு தயக்
கத்தோடும் உதறலோடும் நடந்தான். எப்
படியோ அவன் கோயிலுக்கு வந்து விட்டான்.
ஆனால் அவன் அங்கு கண்ட காட்சி அவனைத்
திகைப்படைத்து விடும் வைத்து விட்டது.
கோயில் வெளிக் கதவு பூட்டப்படாமல்
திறந்து கிடக்கிறது. என்ன ஆச்சரியம்! அவன்
தயக்கத்தோடும் பயத்தோடும் கோயிலுக்குள்
துழைந்தான். சன்னதியில் அவன் கண்ட
காட்சி மேலும் அவனைத் திகைப்படைய
வைத்து விட்டது. சன்னதானத்தில் வேறு
யாரோ மூகமறியாத மனிதன் நின்று கொண்
டிருந்தான். அந்த மனிதன் கையில் அம்ம
னுடைய மஞ்சள் பட்டுப் பாவாடையில்
சுற்றி முடியப் பட்டிருந்த சிறு மூட்டை
இருந்தது. அவன் விழித்த விழியிலிருந்து
அவன் ஒரு திருடன் என்பதை உத்திராபதி
எனதில் உணர்ந்து கொண்டான். அவ
னுடைய கையிலிருந்த மூட்டையின் அம்ம
னுடைய ஆபரணங்களை எல்லாம் சுற்றி
மூட்டை கட்டி வைத்திருக்கிறான் என்பதை
யும் உத்திராபதி தெரிந்து கொண்டான்.
"ஏம்! யாருடா நீ? நடு நினைவேயிலே
கோயிலிலே வந்து என்னடா செய்யறே..."
என்று கச்சலிட்டான் உத்திராபதி.

"ஏம்! வினாக்க் கூச்சல் போடாதே. ஏதா
வது கூச்சல் போட்டே, சூத்திக் கொண்டு
விடுவேன்" என்று உறுமியான் மற்றவன்.

உத்திராபதி அவனுக்கு எவ்வித பதிலும்
சொல்லவில்லை. திடீரென்று புனிதபால்
அவன்மீது பாய்ந்து அவனைக் கெட்டியாகக்
கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டு, "திருடன்!
திருடன்!" என்று பெரிதாகக் கூச்சல்
போடத் தொடங்கினான். உத்திராபதியின்
இரும்புப் பிடியில் கிக்கு விருத்த அந்த
மனிதன், மூண்ட மூண்டு கொண்டு தன்
இடைமிக் செருகி இருந்த கூரிய கத்தியை
எடுத்தான். இதைவழிந்த உத்திராபதி பளிச்
சென்று அவன் கையைப் பிடித்து முறுக்
கினான். திருடன் அவன் பிடியிலிருந்து விலக
எவ்வளவோ சிரமப்பட்டான். உத்திராபதிவா
விடுவான்? 'திருடன், திருடன்' என்று கூச்ச
லிட்ட வண்ணமே அவன் கையை முறுக்கிக்
கொண்டிருந்தான்.

சில கிமிஷ நேரத்தில் அங்கு பெருங்
கூட்டம் கூடிவிட்டது. ஆத்திர மிகுதியால்
ஒவ்வொருவரும் அடித்த அடியில் திருடன்
பிழைப்பதே அரிதாகி விட்டது. அவன்
கையிலிருந்த கைக மூட்டையை ஒருவன்
பிடித்துக் கொண்டான். அவனைத் துணுது
தாம்புக் கவிதரூல் பினைத்துக் கட்டினர்.

"உத்திராபதி, இந்தச் சமயத்திலே நீ
இங்கே எப்படி வந்தே?" என்னுள் ஒருவன்.

"நான் கம்பள விட்டு வாகனிலே வந்து நின்
தேன். அப்பொழுது கோவில் கதவு திறந்து

விடப்பது போலே பட்டது. என்னவென்று பார்க்கலாம் என்று வந்தேன். இந்தத் திருடன் நனைவை பெல்லாம். அன்னை மூட்டைக் கட்டிக்கிட்டிருந்தான்!" என்று. உத்திராபதி உன்னைவைச் சொல்ல முடியாதவனுக்குத் தட்டுத் தடுமாறினான்.

"ஓதோ! அப்படியா! நல்ல சமயத்திலே தான் அப்பா, மாரியத்தா உன்னை இங்கே கொண்டு வந்து சேர்த்தான். நல்ல வேளை. அவன் உன்னைக் கத்தியாலே குத்திக் கொல்லாமல் இருந்ததும் அவன் கருணைதான். அவன் மனிதமையை வாயாலே சொல்லவே சாத்திய மில்லையப்பா..." என்று சொல்லி விட்டுச் சென்றான் அந்த மனிதன்.

★

இ-த்திராபதி வீட்டுக்கு வந்து படுக்கையில் சாய்ந்தான். அவனுக்குத் துக்கம் வரவில்லை. எப்படி. வரும்? அவனுக்கு ஒவ்வொன்றும் ஆச்சரியமாகவும் அதிசயமாகவும் தானிருந்தது. அவன் எந்தக் காரியத்தைச் செய்யும் துணிவோடு அந்த வீடு வேளையில் கோயிலுக்குப் போனான்? அவனுக்கு முன்னால் அங்கொரு திருடன் வந்திருந்து எதிர்பாராத வன்முறை என் அவன் கையில் கிளிக் கொண்டு வேண்டுமீ? எய்யாமல் தெய்வச் செயலாகத் தான் அவனுக்குப் பட்டது. 'நல்ல சமயத்திலேதான் அப்பா மாரியத்தா உன்னை இந்த இடத்திலே கொண்டு வந்து சேர்த்தா. நல்ல வேளை. அவன் உன்னைக் கத்தியால் குத்திக் கொல்லாமல் இருந்ததும் அவன் கருணைதான்!' என்று வாரோ திருடன் சொல்லி விட்டுப் போனது அவன் காழியிலிருந்து கொண்டு இருந்தது. இன்று அவன் திருட்டைப் பிடிக்கும்போது ஏற்பட்ட உத்தேச உணர்ச்சியும் பலமும், அன்று புலம்புத்தபோது உயிருக்குத் துணிந்து கோயிலில் துறைந்து அம்மனை வெளியே தூக்கிக் கொண்டு வந்து வைத்த உத்தேசமும் துணிச்சலும் இயற்கையாகவே அவனிடம் அமைந்ததா, அல்லது ஒரு தெய்வீக சக்தியினால் ஏற்பட்டதா என்றே அவனுக்குப் புரியவில்லை. இன்று திருடன் கையில் வைத்திருந்த கத்தி உத்திராபதியின் கெஞ்சும் பாய்த்திருந்ததால்.....? அன்று புலம்பு அடித்தபோது அவன் கோயிலுக்குள் நுழைந்த அந்தக் கணத்தில் அரசாங்கம் விழுந்திருந்தால் அவன் உயி என்னவாயி யிருக்கும். அந்தச் சமயத்தில் அவனைக் கோயிலுக்கு வரச் செய்ததும், பெரிய அபாயத்திலிருந்து உயிர் தப்ப வைத்ததும் எதோ ஒரு தெய்வ சக்தி மூல்கின்றதான் செய்கிறுக்க வேண்டும் என்று அவனுக்குத் தோன்றியது. அப்போதுதான் அவனுடைய நினைவிலும், தான் செய்த காரியத்தில் வீண் காலமும், பாடோடாமும் பாராட்டி அழியும் மனிதத் தன்மையும், அறிவுக்குப் புலனாகாத தெய்வத் தன்மை எத்தனை குணிக்ந்து அடிமையாயின.

⑤ குஞ்சு வாயிப்பதற்குத் தயாராயுள்ள ராட்சதமூடையா?

நீங்கள் இன்று உங்கள் பற்களை மக்ளீன் செய்தார்களா?

“தாப்பாட்டுக்குப்பிறகு
நான் வழக்கமாக
மக்ளீன்ஸ் கொண்டு
பத்து வருஷ காலமாக
உபயோகித்து வருகிறேன்.
இப்படித்தவனாக
உங்கள் பற்பலையை
நான் உபயோகித்து
வந்ததால் என்பதற்குள்
பற்றிப் வருமானப்படும்
பெறு விடைத்திருக்கிறது
என்பது உண்மை.”

அவ்வாறு பேத்திப்புள்ளிகளையும் பார்க்கும்போது அவள் மக்ளீன்
செய்திருக்கிறாள் என்பதை உணர்த்துகொள்ளலாம். மக்ளீன் போலக்
களை, பற்பலை பற்களில் தேய்க்காதது, காலிக் காலும் அவர்
வளமான உயிர் தரின் அதிப்போடும் உணர்வு. எதுகளை பல்
பகுதி உபயோகித்த தருமனாகவந்தாக்கி, பற்களை வெண்மையாக
திருக்கச் செய்துதல் என்பதை அவள் குறிக்காள்— இம்மாதிரி ஒரே
உபயோகித்த தருமனாகவந்தா.

தங்கள் உடல், மக்ளீன் போல்களைப் பற்பலையை போதி நிலை
திருக்காத உபயோகிப்பதால் அத்தகைய மக்ளீன் புள்ளிகளை
கவனிப்பதற்கும்கூட.

இப்போது போல்கள் அவர்களும், மக்ளீன்
கவனிப்பதற்கும் கவனிப்பதற்கும்.

பற்களை மக்ளீன் போல்களைப் பயன்படுத்து

— மக்ளீன் போல்களைப் பயன்படுத்து —

ஜெ. எம். கார்டினர், அவர் அவர், ஜெ. எம். (இதற்கு) கி.,
தலை மேல் 502, பக்கம் 30, தலை மேல் 307, க்குத்த
தலை மேல் 1070, மத்திய.

புயல் தணிந்தது கோமாவில்

உஷாசொல்கிறாள்.

சில நாட்களாக உமாபதி என்னைக் கண்ணாலேயோ விழுங்கி விடுமெவர் மாதிரி பார்க்கிறோ! என் ஊரிலிருந்து வந்து ஒரு வாரத்துக்கு மேல் ஆகியும் என் பக்கம் திரும்பிப் கூடப் பார்க்காமல் இருந்தவருக்கு இவ்வளவு துணிச்சல் திடீரென்று இப்பொழுது எங்கிருந்து வந்தது!

இங்கு வந்து சிலநாட்கள் வளரவில்லையென்று உமாபதியைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் ஆச்சரியமாயிருந்தது. 'அழகான பெண்ணாகியிருக்கிற பார்த்தா ஆன் பிள்ளைக் கூட கூட்டா!' என்று என் மனசுக்குள் நினைத்து விபரத வண்ணம் இருந்தேன். உமாபதியின் போக்கு எனக்கு விளங்காத புதிதாய்த் தான் இருந்தது. சதா காவலும் சித்தாவுடனேயே பற்றி வந்து கொண்டிருந்த என்னை அவர் திரும்பிக் கூடப் பாராமல் இருந்தது மிகவும் சிதம்பரன் காரியம் என்றே சொல்வ வேண்டும். நான், சித்தா, அவன் கணவன் உமாபதி ஆகிய மூன்று பேர்களைக் கொண்டு குடும்பத்தில் என்னை மாதிரிதான் அவர் பொருட்படுத்தாமலிருந்தது எனக்கு விசித்திரமாகத் தோன்றிய தோடல்வாயில் விபரீதமாகவும் பட்டது. நான் என்ன அய்வளவு யோசனா இருக்கிறேனோ! நான் நல்ல அழகு என்று என் தோழிகளும் மற்றவர்களும் சொல்லப் பல மூன்று கேட்டிருக்கிறேன். உமாபதி என் னிடம் காட்டிய அன்புசெயல் என் பெண்மைக்கே சவால் விடுவதுபோல் இருந்தது.

ஆனால் இதெல்லாம் இரண்டு வாரங்கள் வளரவில்லை. இப்பொழுது உமாபதி சில சிறுக்களாக மாறிவிட்டார்.

கண்ணாலேயே நான் அழகாகத்தான் இருக்கிறேன் என்னும் எண்ணம் என் மனசில் வேர் விட ஆரம்பித்தது.

"ஓ ஓ! இருக்கிற அழகுக்கு, அவருக்கு ஒரு கணவனும் வேண்டாம். செதுக்கி எடுத்த மாதிரி மூக்கும், உருக்கி வாந்த தங்கச் சிலையைப் போல் மேலிடும் அவன் அழகு வாருக்கும் வராது!" என்று பக்கத்து வீட்டு மாயி வாய்க்கு வாய் சொல்லுவானே! அது உண்மையாகப் போலிருக்கிறது.

என் கருவூட கூத்திலும் நனிக் கவாக்கி விருக்கிறோமோ! உமாபதி இதைச் சித்தா விடம் சொல்லப் போகத்தான் அவன் மூத்த தைத் துக்கிக் கொண்டு விட்டான்.

ஆனால் உமாபதி சொந்தமும் தப்பாதான். எட்டிய பணியிடமே இன்னொரு பெண்

னைப் பற்றி அப்படிப் புலுத்து பேசினால் அவருக்குக் கஷ்டமாகத்தானே விடுக்கும்?

நான் சித்தாவுடன் அவன் பக்கத்துக்கு வந்தது தவறு. புது மணத் தம்பதிகள் எத் தனியோ விதமாகத் திட்டம் போட்டுத் தங்கள் புதுவாழ்வை அது அதுவாகச் சமைத்து அனுபவிப்பார்கள். அவர்கள் இப்ப வாயிலே இடைஞ்சலாக நான் இருப்பது சரி யல்ல. சித்தா அய்வளவு தூரம் வற்புறுத் தியதன் மேல்தான் நான் அவருடன் புறப் பட்டு வந்தேன்.

மேலும் சித்தாவின் விருப்பத்தைப் புர்த்தி செய்கிறபடி என் கடமைவாடி விட்டது. குழந்தைப் பருவத்திலேயே தக்கதையி ழைத்து தாவின் ஆதரவிலே வளர்க்குவதும் பரம ஏழைப் பெண்ணாகிய எனக்குச் சித்தா யின் தகப்பனார் தானே ஆதரவு அளித்து வருகிறார்! என் தாயார் அவர்கள் வீட்டுச் சமைவகத்தில் விடத்து நான் முழுவதும் உழைத்து ஓடாப்ப் போகிறேன். அவர் களுடைய உதவியில் கொஞ்சம் படிக்க முடிந் தது. சம்பளம் இல்லாமல் பள்ளிக்கூடத்தில் இடம் கிடைத்ததன் காரணமாக நான் மிகவும் சிரமப்பட்டுப் படித்து, வீட்டு வேலை களையும் கவனித்துக் கொண்டு எஸ்.எஸ்.எஸ். எல். பரீட்சையில் தேறிவிட்டேன்.

சமைவகாரியின் பெண்ணுக்குப் படிப்பு வேறு கேட்க என்று கேட்டு என்னை அடை யில் பண்ணி விடாமல் பள்ளிக்கூடத்துக்கு அனுப்பி வைத்தது பற்றிச் சித்தாவின் பெற்றோருக்கு நான் எந்தென்றும் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

சித்தாவுக்கு உலகத்தைப் பற்றி ஒன்றும் தெரியவில்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். குதல் முதல் புருஷன் வீட்டுக்குப் போகும் ஒரு பெண் நாகரிகம் மிகுந்த இந்தக் காலத் தில், பாசையாவது துணுக்கு அழைத்துக் கொண்டு போவானா? நான் என்ன சொல்வி டும் அவன் அறையெல்லாம் காதில் போட்டுக் கொள்ளவேயில்லை.

"ஓஹா, நீ இவ்வளவும் அவசியம் போவ தற்கு எனக்கு என்னவோபோய் இருக்கிற தடி! அவர் காதலில் ஆர்வனுக்குப் போய் விட்டால் சவங்காவும் அது மணிக் கு மேல் தான் வருகிறார்கள். நான் அதுவளரவில் ளன்னடி செய்வீன்! தவிரயாக் 'கொட்டுக் கொட்டென்று எப்படியடி கூடக்காரிதிருப் போக! நீ என்னோடு வந்துவிட்டாய் எனக்கு எப்படியும் பொழுது போய்விடும்!" என்று இன்று சித்தா வற்புறுத்தி அழைத்ததிலும் நான் நான் இங்கு வரவேண்டி வந்தது.

என் பக்கமே திரும்பித் கூடப் பார்த்தாயல் இருந்த உமாபதியை, என்னைப் பார்த்தும் படி செய்வது நித்தராகும்.

"இதோ பாருங்கள், உஷாவுக்கு என் னுடைய ஐர்ட்ரேட் புடவை எவ்வளவு அழகா விருக்கிறது!" என்று உரி ஒரு நாள் என்னை அவங்காரம் செய்து அவர் முன் விடுத்தவாள். "என்னுடைய 'ஸாட்டிக் ஐர்ட்ரேட்'மும், மாங்காய் மாங்காய்க்குஷாவுக்கு எவ்வளவு பொருத்தமா விருக்கின்றன பார்த்தீர்களா?" என்பான் இவ்ளொரு நாள்.

சித்ரா என்னைப் பற்றிச் சொல்லும் போதெல்லாம் உமாபதியின் முகம் போகும் போக்கைப் பார்த்து வேண்டுகிறேன்! என்னை ஏதெடுத்தும் பாதாமல், "சரிதான், சரிதான்! என்ரு விருக்கிறது!" என்று கவராத்மம் இவ்வாறு சொல்லுவாள். அப்பொழுது எனக்கு மிகவும் வேதனைவாழிக்கும். சித்ரா வும் கணவனுடைய போக்கைக் கண்டு வேதனைப்படுவாள். ஆனால் வாயைத் திறந்து ஒன்றும் பேசமாட்டாள்.

நான் இங்கே வந்திருப்பது உமாபதிக்குக் கொஞ்சங்கூடப் பிடிக்கவில்லை போலிருக்கிறது. சித்ராவோ என்னை ஈருக்குப் போக அனுமதிக்கு மாட்டேன் என்கிறார். இந்தத் தர்மச் சட்டத்துக்கு என்ன செய்யது! இதை நம்பிவிடலின் இப்ப வாழ்க்கையில் ஒரு இடைஞ்சலாக நான் வந்தேன் சேஷதேவோ என்று என் மனக்குக் கஷ்டமாவிருக்கிறது.

-அன்று உமாபதி காமிரா ஒன்று வாங்கிக் கொண்டு வந்தாள்.

"சித்ரா, உன்னைப் போட்டோ பிடிக்கப் போகிறேன். அப்பறம் நீ என்னைப் படம் பிடிக்க வேண்டும். என்னை!" என்று ஆகா யோடு சொல்லிக் கொண்டே வந்தாள்.

அந்தக் காமிரா, சித்ராவுக்கும் எனக்கும் இடையில் இவ்வளவு பெரிய பிரணவ உண்டாகி, எவ்ளொருடைய மனத்திலும் கரும்

புகை எழுப்பி விடச் செய்யப் போகிறது என்று நான் துளிக்கட நினைக்கவில்லை.

சித்ராவைத்தான் அவன் கணவன் படம் எடுக்கக் கூப்பிட்டாரே போழிய என்னைப் பற்றி அவர் வாய் திறக்கவில்லை. அவர்களுடைய வீட்டில் நான் ஒருத்தி இருப்பதைவிட அவர் உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை.

சித்ரா, பாவம்! வேக்கை மனம் படைத்தவன். தன்னை மட்டும் அணங்காரம் செய்து கொண்டு போய் படம் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாதா! இப்பொழுது அதை நினைத்து என்ன பிரயோஜனம்!

"உஷா, இந்தப் பாக்குக் களர்ப் புடவைகளை நீ கட்டிக் கொள். போட்டோவில் சோம்ப கிறதும் விரும்ப!" என்றான் சித்ரா.

எனக்கு அப்பொழுது என்ன செய்வது என்றே புரியவில்லை.

"சித்ரா, என் சொல்லுவதைக் கேள்! நீ மட்டும் போய்ப் போட்டோ எடுத்துக் கொள்!" என்றேன். எனக்கு அதற்கு மேல் அவனிடம் என்ன சொல்வதென்று தெரியவில்லை.

"நானிக்கு இக்கறக்கு என்ன வந்து விட்டது! என் படம் எடுத்துக் கொள்ள வரமாட்டேன் என்கிறார்? என்னோடு பட்டைத்துக்கு வந்திருக்கிறதற்கு அடையாளமாக நீ என்னுடன் ஒரு போட்டோ எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாமா?" என்று கேட்டான் சித்ரா.

"என் சொல்லும் கேள், வேண்டாம். நீ போய்ப் படம் எடுத்துக் கொள்!" என்றேன் மதுபடியும்.

"ஏன் நீ வரமாட்டேன் என்கிறார்? நீ அதை என்னிடம் சொன்னாய்தான் நான் படம் எடுத்துக் கொள்ளப் போவேன்!" என்று குழந்தை மாதிரி சித்ரா பிடியாதம் பிடிக்க ஆரம்பித்து விட்டாள்.

என் நினைவா சிதறமாகப் போய் விட்டது.

"சித்ரா, இன்னும் நீ குழந்தையாகவே இருக்கிறாய்! உன் கணவர் ஆகாயோடு

உள்ளேப் படம் எடுத்தே உப்பிட்டால் நீ மட்டும்தான் அல்லவா போக வேண்டும்? அதை விட்டு விட்டு என்னைவும் அழைக்கிறேயே! உனக்குக் கொஞ்சங்கூட என்னைமே தெரிய வில்லையே!" என்றேன்.

"ஓகோ, இப்பொழுது தெரிந்தது. உனது தேவையைப் பிரதிபலிக்கமாக அழைக்கவில்லை யென்று கோபமா? அவள் சாட்சிப் வான் அழைக்கிறேன். வா! நீ, நான் சொன்னபடி பார்க்குமி வானிப் புடவைவைக்கட்டிக்கொண்டு

போட்டோ எடுத்துக் கொள்ள வரவில்லை யென்றால், காணும் போக மாட்டேன்!" என்று அடம் பிடித்தான் சித்ரா.

கடைசியில் வேறு வழி யில்லாமல் சித்ரா யின் விருப்பப்படி, அவங்காரம் செய்து கொண்டு அவளைத் தொட்டித்தேன். இங்கு! அப்படிச் சொல்லுவது தவறு. சித்ரா என் கைய்களைப் பிடித்து உமாபதியினிடம் அழைத் துக் கொண்டு போனாள்.

உமாபதி சொல்கிறான்:

உனது இந்தனை அழகு என்று இந்தனை காட்டினாள் எனக்குத் தெரியாதது, எந்தவகைய மூட்டான் நான்! என் விட்டிடுவையே ஸ்வர்ண விக்கிரகம் மாதிரி வரிசை வந்து கொண்டிருக்க லும் உனாவை இந்தனை காட்டினாள் ஏதேனும் தும் பார்க்காமல் இருக்கிறார்களே!

முதல் முதலில், சித்ராவோடு அவளும் வந்திருக்கிறாள் என்பதை அறிந்ததும் என் னால் அதைச் சமீக முடிபவில்கு, காணும் சித்ராவும் வந்ததப்போகும் இப்ப வரழக்

வகையில் இடைபுறம்கு குறுக்கிட்டு விட்டால் உனது என்ரு விளத்த அந்தப் பேதையி பென்னை மூலு மனகடன் வேறுக வானேன். இதன் காரணமாக அவன் மூலத் தைக்கட வான் ஏறிட்டுப் பார்க்கவில்லை. ஆனால் நான் மட்டும்.....அவளுடைய சக்தி வதனத்தை ஒரு நடையை பார்த்திருந்தான் என் அபிப்பிராயம் மூத்திலும் மாறியி போயிருக்கும்!

சித்ராவுக்கு உனாவின்டம் அந்தவந்தப் பிரேமம் அடிக்கடி அவனைப் பற்றிப் பேச வான். அவன் அழகைப் புகழ்க்கு கொள்ளு வான். எனக்கு அது கொஞ்சங்கூடப் பிடிக்க வில்லை. என் மனத்தில் உனாவைப்பற்றித் தவறாமல் விளத்தக் கொண்டிருக்கிறதனால், சித்ரா என்னை சொல்லியும் என் மனம் மாறவில்லை.

சித்ராவும் அழகானாள். அதிக சக்திவகம் இல்லை. அவளுடைய பேசும் விழகவிக் கண்டுதான் நான் அவளை மனக்கு கொள்ளச் சம்மதித்தேன்.

ஆனால் உனாவைப் பார்த்த பின்பு, சித்ரா யின் அழகு அவ்வளவு அசாதாரணமாகத் தோன்றவில்லை. அவன் அழகு ஒரு தனிப் பட்ட சக்திவந்த சேர்க்கை விருக்கிறது. அப்பப்பா! அவன் விழிக்குக்கிறதான் என்ன சக்தி! அவ்வகை தனம் போட்டோ பிடிக்க குப்போதுதான் அவனது விசுவகவகை வகை வகைச் சக்தித்தேன். அந்த அழகிய வகை களை இந்தனை காட்டினாள் பார்த்தவகை இருக்கி விட்டது என்வளவு பேசிய தவறு என்று என்னி ஏங்குகோன்.

முதலில் சித்ரா, "உனாவோடு சேர்க்கு தான் போட்டோ எடுத்துக் கொன்னை. பாவம், இன்னும் அவன் கொஞ்ச காட்டனில் னாருக்கும் போய் விடுவான். அப்பதும் அவன் இங்கே ஏன் வரப்போகிறான்? ஒரு சமீகவும் போதுததுக் கொஞ்சுக்கன். அவளுக்கும் டிரான் பன்னி அழைத்துக் கொண்டு வந்து விடுகிறேன்!" என்று கொன்னதும் எனக்குப் பிரமாதமான கோபம் வந்து விட்டது.

"சக்தி அடா விருக்கிறேயே, சித்ரா! எத்தனெத்தாலும் உனாவாது உனக்குக் கிடைத்தான்! சிஸீமா, பார்க்கு, போருட் காட்சி, கடற்கரை, காடகம், சக்திவந்த சக்திவந்த—எங்கே போனதும் நீ அவளை அழைத்துக் கொண்டு வந்து விடுகிறாய். இந்தப் போட்டோவில் மட்டும் உன் அருமைத் தோழி இவ்வகை இருப்பானேன்! அழைத்துக் கொண்டு வா!" என்றேன். இதை நான் மிகவும் சக்தி கொண்டுதான் சொன்னேன்.

"இப்படியெல்லாம் வரங்க்கு வந்தபடி பேசாதேன். உனாவின் காதில் விழாததான் என்னவாகும்? அம்மாவின்விருக்கி கடிதம் வந்து விட்டது. அவளை உடனே அனுப்பச் சொல்லை. வந்ததான் அவளை அடுத்த மாதம் அனுப்பலாம் என்று இருக்கிறேன்!" என்றான் சித்ரா. அவன் கன்னகையில் நீ தரும்பிவது.

"உரி, உரி! நீ அவரையும் அழைத்துக் கொண்டு சித்திரம் வா!" என்று சொன்னார்.

சென்னைக்கு வந்ததும், சென்னைக்கு வந்ததும் கொண்டு வந்தார்.

"காங்கேஸ் தயாரி!" என்று சொன்னார், காரியாலயம் முன்பு சித்திரம் கொண்டு.

உடனே என் காரியாலயம் சித்திரம் கொண்டு.

"சென்னை, வா, வந்த இப்படி சித்திரம்!" என்று அவர் மட்டும் பார்த்துக் கொண்டு உதாரணம் பார்ப்பதில் கொண்டு.

சென்னை உதாரணம் கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு பணவசதில் படுத்தி அழைத்துக் கொண்டு வந்தார். என் அப்பொழுதும் அவரைக் கவனித்ததில்லை. இரண்டு பேரும் எதிரே வந்து சித்திரம் காரியாலயம் சித்திரம் பார்த்து.

"சென்னை, இன்னும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் சித்திரம் சித்திரம் சித்திரம் சித்திரம்!" என்று சொல்லி விட்டு, காரியாலயம் மேல் இருந்த என் பார்ப்பதில் அவர்மேல் திரும்பினார்.

என் கைகள் உதாரணம் கைகளைக் கை தித்திரம். அப்பா! என்ன அழகு! என் கைகள் பிடிவாதத்தில் காரியாலயம் அவரைப் பார்த்து காரியாலயம் இருந்த விட்டேனா! 'காரியாலயம் திரும்பி' அழைத்து என்வாறு பார்த்து விருத்தம்! அவர் உடுத்தியதும் திரும்பிப் புடவையாக அவர் அழகு வந்த விட்டேனா!

"என்ன இது! படம் எடுப்பதற்குச் சொல்லி விட்டு இப்படிப் பிரமை பிடித்தார்

மேலும் சித்திரம்!" என்று சொன்னார். இரண்டு கைகள் என்று காரியாலயம் சித்திரம் பார்த்து என் கைகளை வந்தது.

என் ஒருவரது சமாளித்துக் கொண்டு, "சென்னை, உன் தோழியைக் கொஞ்சம் தனியாகச் சாத்திரமாகி 'கைகளை' சித்திரம் கொண்டு. காரியாலயம் பார்த்துக் கொஞ்சம் கைகள் சித்திரம் கொண்டு!" என்று சொன்னார். அடுத்த சித்திரம் 'கைகள்' என்று காரியாலயம் பார்த்துக் கைகளைத் தட்டினார்.

என்று சித்திரம் உதாரணத்தில் எழுதிட்டுப் பட்டினம் எடுத்தேன். அவற்றில் இரண்டு மூன்று படங்கள் உதாரணம் மட்டும் தனி யாக எடுத்தேன். அன்று மாலை எழுதிட்டு மோஷன்கள் கொண்டு 'சித்திரம்' கொண்டு விட்டு வந்தேன்.

மறு கைகளை, என் எடுத்த போட்டோ படங்கள் என் கைக்கு வந்த விட்டன. படங்கள் பிரமைமா சித்திரம். அவைகளை எடுத்துக் கொண்டு சென்னைக்கு வந்தேன். அங்கே உதாரணம் எதிரே அவருக்கு விட்டு வேலைகளில் சித்திரம் செய்து கொண்டு வந்தேன்.

"சென்னை, உன் தோழி உதாரணம் அடுத்த விட்டாள்! போட்டோவில் சித்திரம் அருமையாக சித்திரம் சித்திரம்!" என்று சொல்லிக்கொண்டே அவர் கைகள் படம் கைக் கொடுத்தேன். என் கைகள் மட்டும் உதாரணம் மட்டும் வந்த விட்டன.

சென்னை பார்த்துப் பார்த்துக் கொண்டு, என் இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லி விட்டேன். ஆனால் என் ஒருவரது சொன்ன தோடு சித்திரம் சித்திரம் சென்னைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. என் கைகள் தனியாக எதிரே திரும்பித் திரும்பிச் சொல்லி விட்டேன் அவர் மூலம் என்னவோ மாதிரியாகி விட்டது.

இந்தப் பெண்களை சித்திரம் காரியாலயம் மூலம், ஒரு பெண்ணுக்கு எதிரில் இன்னொரு பெண்ணைப் புகழ்ந்து பேசி விட்டால் அவ்வளவுதான். பிரமைமா வந்த விட்டேன். சென்னை மாதிரி இந்தப் பெண்களுக்கு எப்படி மாறு சித்திரம்! அவரும் பெண்மாதிரி!

அந்தச் சம்பவத்துக்குப் பிறகு, சென்னை என்னை உதாரணம் பார்த்துப் பேசுவதையே அடியோடு சித்திரம் விட்டார். அவர் கைகள் என்வாறு அழகு அழகு விட்ட வேண்டும் என்று திரும்பினார்.

சென்னை சொல்கிறார்:

இந்த ஆண்டில் பாரல் கெட்டவர்கள் உலகத்திலேயே கெட்டவர்தான். பிற பெண்களைப் பார்ப்பதில், அவர்களைப் புகழ்வதில் அவர்கள் கொஞ்சம் கூட கவனமில்லை.

"என் தாய், இந்த வாரில் வரும் பெரிய வார்டினில் சித்திரம் வந்தது!"
".....இந்தமே! இங்கே என்வாறு சித்திரம் வந்தது!"

அடேயப்பா! முதலில் இவர் எவ்வளவு பதவியை பிடித்தார்! ஆனால் தனது என் னுடையதுதான். பிறக்கக்கூட விட்டுப் புறப்படுகிறபோதே அம்மா சொன்னால், உஷாவை அழைத்துக் கொண்டு போக வேண்டாம் என்று.

"கல்யாணத்துக்கு சித்திர பெயர்வை உன் னுக்கு புக்ககத்துக்கு அழைத்துக் கொண்டு போகவரவது! இது எந்த அசட்டுத்தனம்!" என்று அம்மா படித்துப் படித்துச் சொன் னாள். அப்பொழுது அம்மாவிடம் கோபம் வந்தது. அம்மா சொன்னது எவ்வளவு சீராயம் என்பது இப்பொழுது தெரிந்தது.

நீயும் உஷாவும் ரவினிடம் இருக்கி னாலும் அவரைக் கவனித்துப் பார்த்தேன். அவர் மூலம் மயங்கித் தான் இருந்தது. என் பினாலேயே உஷா என்னைத் தொட்கித் தட்டி வந்தாள்.

"சந்தா, இது யார்?" என்று அவர் கேட்டார்.

"இவன் என் தொழி உஷா. குழந்தைப் பருவத்திலிருந்து என்னுடன் ஒன்றுப் பழகி விளையாடியவன். இங்கே சிக்கல் ஆயினால் குப் போன பிறகு பெக்கத் துணியாக இருக் கட்டும் என்று இவனையும் அழைத்துக் கொண்டு வந்தேன். இவன் அம்மா சின்ன வயிலிருந்தே எக்கக் குழம்பித்த மதுவி மாதிரி பழகி விட்டான்!" என்று சொன் னாள். அவர் அவர்செயலாகச் 'குக்' கொட்டி விட்டு, ரேரே டாக்கியைக் கூப்பிட்டுப் போய் விட்டார். அவர் மூலத்தில் முதலில் இருந்த உதராகம் எங்கே போய்விட்டது? என் இப் படித் திடசென்று மாதிரி போய்விட்டார்!

உஷா வந்த இரண்டு வாரக்களுக்கு மேல் ஆகியும் அவர் அவன் இருக்கும் பக்கமே திரும்பிப் பார்க்கவில்லை. எனக்கு ரொம்ப ஆச்சரியமா பிடித்தது.

சினிமா, பாட்டுக் கச்சேரி, பொருட்காட்சி என்று எங்கெல்லாமோ அவரை அழைத்துக் கொண்டு போனான். அவனுக்கு சிறம் சிற மாக அவங்காரம் செய்து என்னுடன் அழைத் துக் கொண்டு போவதில் எனக்கு அளவு கடந்த திருப்தி.

ஏதெப் பெண்ணா உஷாவுக்கு இதனால் எவ்வ அழகைக் கொடுத்திருந்தார். பதி னெட்டு வயதப் பெண்ணை உஷாவைப் புது மணம் கமழும் என் இப்ப வாழ்க்கையில் பங்கெடுத்துக் கொள்ளச் செய்தது தனது என்று எனக்கு ஒரு போதும் தெரையவில்லை. சின்னஞ்சிற வயதிலிருந்து இவரை சிவியாமல் பழகி விட்டதாலும், பருவம் அவன் பீது அகன்றித் தெளிந்திருந்த அழகை என்னால் புரணமாக உணர முடியவில்லை. என்னைப் போலத்த வகையில் உஷாவின் மென்மீய் போல்கிப் போகித்த கவர்ச்சி ஒரு பருவம் அடைந்த பெண்ணின் கவர்ச்சியாகவே தெரையவில்லை. சிற வயதிலிருந்து என்

மனமில் பதிந்த போலிருந்த குழந்தை உஷா னின் கவர்ச்சியாகவே தெரையியது.

இந்தக் கண்கமழை என் அசட்டுச் சபா வத்திலும் தான் உஷாவைப் பற்றி அவரிடம் இடையிடையாக புக்கித்த பேசினேன். அந்தப் பேச்சை என் கணவர் அவ்வளவாகப் பொருட்படுத்தவில்லை என்பதைப்பற்றித் தான் மனம் புழுக்கினேன்.

அன்றைய தினம் என் கணவர் எங்கே இருக்காரையும் போட்டோ எடுத்த போது தான் உஷாவைக் கவனித்துப் பார்த்தார். பிறகு அவர் ஓயாமல் உஷாவையும் அவன் அழகையும் புது அசைந்தித் திட்டார்.

கல்ல வேலை. உஷாவுக்கு விவாகம் சிச்சய மாகி விட்டதாம். ஒரு பணக்கார வானியன் அவன் போட்டோவைப் பார்த்துச் சம்மதம் தெரிவித்த விட்டாலும், கோல் உஷாவைப் பார்த்த விட்டான் அவன் அவர்க்கு போய் விடுவான் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. உஷா காரைக்கு ஊருக்குப் போகினான். கல்ல துணியும் மெட்டித்திருந்தது. அவரை ஊருக்கு அனுப்பி விட்டுத்தான் கதவாரியம் பார்த்த வேண்டும்.

அப்பாவிடமிருந்து உஷாவை உடனே அனுப்பி வைக்குமாடி கடிதம் வந்ததைப் பார்த்ததும் எனக்கு உண்டான மழித்திருக் கும்மியே இல்லை. உஷாவுக்கு விவாகம் ஆகி அவன் ஆகாக் கணவனுடன் ரொக்கியமாக வாழட்டும். இதவே என் பிரார்த்தனை.

குழந்தை:—உங்களுக்குப் பிடித் துமே என்று அரேசை பாக்குத் தான் கொண்டு கொடுத்திருக்கிறேன்...
வாத்தியார்:—சபாஷ்! மேட், ஓக் கொண்டு விட்டேன். அரேசை விரைந்திருந்த எப்பொழுது படை எடுத்தார், தெரியுமா?
குழந்தை:—இப்போது உங்களுக்கு அரேசை கொண்டு கொடுத்தேன். என்னை யெ கொண்டு கொடுத்தேன்?

சிவன்

பொல்லாதவர்

கிருஷ்ண

"அம்மா! சாவித்திரி! இப்படி வந்து எம்மக்காரம் பண்ணம்மா!" என்று தம் மனை அன்புடன் அழைத்தார் சாமசிருஷ்ணன்.

தக்கதவின் குரலு கேட்டதும், சாவித்திரி மிக உடல் ஒரு முறை 'சூப்'பென்று விவர்த்த விட்டது. அவன் கண்மறை செஞ்சும் பட பட்டதது. காய்கள் தமோதிரன்.

தாயார் ஒருபுறம் உருட்டி விழிக்க, இவ்வ கோதரி சாக்தா கூடத்தை கோக்கி கையால் கரகர வெளியிட்டுத் திருக்க, ஒருவாறு சம்பந்திகள் முன்பு வந்த எம் மோருக்கும் வணக்கம் செய்தான் சாவித்திரி.

சாக்தா மெதுவாக, "அக்கா! இவர்தான் மாப்பிள்ளை, அன்றாகப் பார்த்துக் கொள்!" என்று சாவித்திரியின் காது சென்றது. தானமும் பயமும் மேலிட, தன் விழிகளை ஒருமுறை அந்த வாரிபனை கோக்கிச் சுழற்றினாள். அவ்வளவுதான்! இவ்வென்ற விவரிக் முடியாத ஒரு உணர்ச்சி அவள் இதய மேல்கும் விவாழ்க்க. மூகம் கோவையப் பழம் போல் வெக்த விட்டது.

தம் பெண்ணின் சினை உணர்ந்த சாம சிருஷ்ணன், "சாவித்திரி! அப்படி உட் கார்த்த பாடம்மா!" என்றார். உடனே, அவ்ரு தவராக வயக்கப்பட்டிருக்க சினை விருமில் சேன்று அமர்க்து, சினைவிக் இவ்வ சாதத்திடல் தன் தெனிகையையும் கெத்த போழித்தான் சாவித்திரி.

சம்பந்திமார்களுக்கு, அதிலும் முக்கியமாக மாப்பிள்ளை கத்திரேயுக்கு, சாவித்திரியை

மிகவும் பிடித்து விட்டதென்ற அவன் மூக பாவத்திற்குத்தே தெரித்தது. இருக்கதானம் கெளரவத்தை விட்டுக் கொடுக்காமல், ஈனக்குப்போய் கடிதம் எழுதுவதாகக் கூறி விட்டுச் சம்பந்திகள் ஈர்போய் சேர்க்தனர்.

★

சாவித்திரி தன் அறைபிற் அமர்க்து கண்ட சேரமாக போசெத்தான். அவன் மனம் அகவடல் தரும்பென அகை பாய்த்தது. கத்திரேயனின் மனம் வடிவையச் சேர்க்கும் தோதும், அவன் உணர்ந்திப் பயமும் பச்சா தரமும் ஏற்பட்டன.

மூக்பு வட்டத்தபோல், இந்த வாரிபனுக் கும் ஏதாவது சேர்க்த விட்டார்?.....என்று எண்ணும்பொழுதே அவன் உணர்ம் பீதி வினும் உறைத்தது.

இவியும் அதமாதிரி வட்டக் விடக்கூடாது. என் தகவெழுத்தே இரு முறைகள் பரிக்கர செத்தது போதும், இவியும் இந்த விஷப் பரிக்காக்கு என் ஓப்பமாட்டோம்! இதற்கு ஏதாவது ஒரு வழி சேத்த தானாவென்றும் என்று உறுதிசென்றது அவன் மனம்.

★

சாவித்திரி கவல அழித்தான். குற்றம் குறை எதுவும் கூற முடியாமல், கடைச் தெருத்த தத்தப் பதுமையோல் இருப்பான். அவன் சினை வாரித்துக்கொண்டு பாடினும் இன்றெங்கயம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கலாம். படிப்பிலும் அவன் சோகடயிவிக். விட்டு வேகவனிலும் கெட்டிக்காரி. சாமசிருஷ் ணனோ தம் அருமையி் பெண்ணுக்காக, பணத்தை பணம் என்று பார்க்காமல் வாரி விதைக்கக் காத்திருத்தார். இப்போப்பிட்ட பெண்ணுக்கு வானு கிடக்காத போய் விடும் என்று சினைத்துக் கொண்டிருத்தார்.

சாதுவையப் போல் இருக்க ஒருவன் சாவித் திரியைத் தன் மனவியாக்கிக் கொள்ள முன் வந்தான். புடவை, வேஷ்டி, வெண்ணிச் சாமாக்கள், எல்லாம் தவராக, சிசைய தாய் புவமும் ஆகிவிட்டது. இந்த சினையில், திவ ரென்ற மூன்றே எட்டின் விஷ ஜூரத்திற் அந்த தபலன் மாண்டு விட்டதாகத் தகறி வந்தது. இவ்வாறு சாவித்திரியின் குதம் எய்யானம் தடைப்பட்டு விட்டது.

சாவித்திரியின் குடும்பத்தவர்களுடைய வகுத்தத்துக்குக் கேட்க வேண்டுமா? இதே காரணமாக, சாவித்திரியின் போகத்தைக் கண்டுகூரிக் கண்ட அந்த ஈரிய் வேறு எக்தப் தபலனும் சாவித்திரியைத் தன் மனை வியாக்கிக் கொன்றத் துணியிவிக்.

இருவரும் சேர்த்தே இறந்த விடுவார்களா? வாழ்ந்த நாளும் இருவருமே சேர்த்த வாழ்வார்கள். என் முடியுமோ நான். இந்தக் கடினம் சம்பந்தப்பாள் எந்தே நம்புகிறேன். உத்தரோன்

கடிதத்தைப் படித்து முடித்ததும் சாவித் திரிக்கு ஒரே திகைப்பாய் இருந்தது. ஒன்றுமே தோன்றவில்லை. "சரி. எல்லாம் என்மனக்குத்தான்" என்று மனத்தைச் சமைத்தான் படுத்திக் கொண்டான்.

குறிப்பிட்ட முடித்ததிலும் ஒரு விதக் குறையுமின்றி சாவித்திரிக்கும் கத்திரேசனும் விமரிசையாக விவரம் எடுத்தேறினது. கவியாசாம் முடித்து இரண்டு மூன்று வாரத் தித்குன்னேயே, சாவித்திரியுடன் சென்னையில் தனிக் குடித்தனம் நடத்தத் தொடங்கி விட்டான் கத்திரேசன்.

★

"என்ன! கடைசியில் எவ்வளவு வந்ததையும் என்மனமாவே முடித்து விட்டா சம்பவம்!" என்று ஒரு நாள் கத்திரேசன் சாவகாசமாக அலர்ந்திருக்கும் சமயம் பார்த்துக் கேட்டான் சாவித்திரி.

"எதை பற்றி சொக்துமென்று சாவித்திரி?"
"எம் விவரத்தைப் பற்றித்தான்."
இதை கேட்டதும் கத்திரேசன் சிரித்தான்!
"என்! எதற்காக சிரித்தீர்கள்?"

"சாவித்திரி! ஜாதகமாவது! தோஷ மாவது! எல்லாம் உன் மனப் பிரமைதான். ஊதா எச்செப் பெர்னாசுக் கேட்டுக் கேட்டு சியே உன்னைப் பற்றித் தப்பு அபிப்

பிராயம் கொண்டு விட்டாள்! உன் மனம் கேட்டுவிட்டது. உன்மனமில் அத்தெல்லாம் ஒன்று மிக்கிடு."

"அப்படியானால்..."

"அப்படியானால்...உன்னை மனக்க வகித கப்பல்கள் இறந்தது காகம் உட்காரப் பணம் பழம் விழுந்த கதைதான். அதற்கும் உனக்கும் சம்பந்தமேயில்லை. கவியாசாமா பின் அந்தச் சம்பவம் தெரிட்டாலும், அதற்கு உன் ஜாதகத்தைப் பொறுப்பாக்கலாம். அதற்கு முன்னால் அவர்களுக்கும் உனக்கும் என்ன சம்பந்தம்? மேலும் இந்த ரூபவதி சாவித்திரி என் மனமாவதாக வேண்டுமென்றிருக்கும் பொழுது அவர்கள் எப்படி அடைய முடியும்?" என்று கத்திரேசன் சிரித்துக் கொண்டே.

சாவித் கொண்ட அவன் மெதுவாக, "செக்கன் எழுதிய கடிதம்.....!" என்று.

"அதுவா? அது வெறும் பொய்! உன் மனப் பிரமைவை அதற்குவந்தாரா அப்படி எழுதினான். இவ்வாவிட்டால் உன் ஜாதகத்தினால் என்னக்கு ஏதாவது உபத்த வகிது விடுமென்று அஞ்சி. என்னை மனக்கு கொண்மேயே சி மறுத்திருப்பாய் அல்லவா?" என்று தன் இரு கைகளினாலும் சாவித்திரியின் முகத்தை மீயிர்த்தினான் அவன்.

"சீக்கன் சொம்பவும் பொய்வாதவர்!" என்று சாவித்திரி, தலையைக் குனிந்த படியே. அவன் முகம் மலர்ந்திருந்தது!

அவன் கண்ட அதிசயம்!

பின்னிக்கூத்திற் சோமு சொம்பவும் விஷமக்காரப் கப்பலன் என்ற பெயர் எடுத்திருந்தான்.

கப்பல்களையுடைய புல்தகத்தை ஒன்றித கைத்த விடுவான்; இடை வேளையில் எப்போதே மறித மாணவர்கள் டுபன் கொண்டு வந்திருந்தால் அதை இவன் தகவியமாகச் சாப்பிட்டு விட்டு, காலி டுபன் பாக்கலை கைத்த விட்டுப் போய்விடுவான். கப்பல்கள் உடம்பில் சிறு கைகைப் குத்தி விட்டு, பரம சாதுவாக உட்காந்திருப்பான்!

இப்படியப்பட்ட சோமு கொஞ்ச காலாக இந்தகை விஷமக்கன் எதிலும் சடு படாமல் இருந்தான். அது மட்டுமல்ல, ஒழிந்த தேரங்கலில் பன்னிக்கூப் புத்தகையத்திற் புத்தகம் பார்த்துத் தொடங்கி விட்டான்.

புத்தகையத்திற் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருந்த உபாத்தியாயர் சோமுவிடம் ஒரு அதிசயத்தைக் காட்டான். அதாவது அவன் தினம் ஒரே புல்தகத்தைக் கேட்டு வாங்கிக் கொண்டு போவான். பின்னர் அங்கே போட்டிருக்கும் மேகை காதலரையில் உட்காந்தது, அந்தப் புல்தகத்தைத் திறந்து ஏதோ ஒரு பக்கத்தை கைத்திக் கொண்டு சிரிப்பான். இப்படி ஒரு நாள்,

இரண்டு நாளை; ஒரு மாதம் சேஷித்தது. புத்தகாலய கிரியாக உபாத்தியாயர் 'எதைக் கண்டு தினம் இப்படி விழுந்த விழுந்த சிரிக்கென்' என்று அதிசயத் தோடு என்னவானார். கடைசியில், அவனுக்குத் தெரியாமல் அவன் பின்னால் நின்று அவன் எதைப் பார்த்துக் சிரிக்கென் என்று உற்றுக் கவனித்தார் — அந்தப் பக்கத்தில் ஏதோ ஒரு படம் இருந்தது. இதைப் படத்தைப் பார்த்து அப்படிச் சிரிப்பதற்கு விஷயம் ஒன்று இருப்பதாகத் தெரியவில்லையே என்று எண்ணினார். எதற்கும் சோமுலையே கேட்டு விடுவது என்று கேட்டார்!

"சோமு, இதைப் படத்தைப் பார்த்து என் அப்பா விழுந்த விழுந்த சிரிக்கென்? இதில் என்ன நாய்வம் இருக்கிறது?"

சோமு படத்தைக் காட்டி, "பாருங்கள் ஸார்! இதைப் கப்பலாய் பிடிக்க இந்த உபாத்தியாயர் ஒரு மாமனாக 'ஒடு' 'ஒடு' என்று ஒடுகிறார். காலும் தினம் பார்க்கிறேன். இன்னும் அவரால் அவனைப் பிடிக்க முடியவில்லை!" என்று கூறி மறுபடியும் விழுந்த விழுந்த சிரித்தான்.

இதைக் கேட்ட அந்த உபாத்தியாயரும் சிரிக்கத் தொடங்கினார்.

— 131.

—செந்திரன்—

பரிசுக்கதை: ஏ. ஏன். வெங்கட்டா (இரண்டாம்)

மொழிபெயர்ப்பு: வாலுசி

வாடிக் சொல்லுகிறேன் :

இதோ இந்தப் கைத்தெரியக்கூடிய பாகங்கள்! இவன் எங்கே ஆகப்பற்றியேன் (கைத்தெரியக்கூடிய ஆகப்பற்றியேன்) சில மாதம் கனாகச் சிவக்காசைப் பெற்று வருகிறேன்.

சித்தம் சரியான நிலையிலே இருக்கும் சித்தியை எமயங்களில் இவன் மிகவும் அமைதியாக இருப்பான். எம் உறுவகைப் போது கையுடன் கேட்பான். அந்தகையை சந்திப்பங்களில் மிகவும் அழகாகப் பேசுவான். உயர்ந்த படிப்பும் படித்தவன் அல்லவா? அப்போது இவன் டிரிசுரீதா என் படி அல்லியுயர்க்கிற தெரிந்து கொள்வோன்.

ஆனால் சித்தம் கவனிப்பதை எமயங்களில் இவன் பரிசுக்க வேண்டுகிறேன்! பரிசுக்கவே மாறி விடுவான். தலைமையாகப் பித்தமாகக் கொள்வான். 'மல்லிகா', 'மல்லிகா' என்று அழைப்பான்; கவரிக் மொழிக் கொள்வான்; தேம்பித் தேம்பி அழுவான். அந்தகையை சந்திப்பங்களில் அவன் அருகில் செல்வதற்குக் கூட என் கடுங்குவோன்.

இப்போது அவன் எழுதாமலும் அமைதியாகவும் இருக்கிறேன். ஏதோ கதை எழுதுகிறேன். என்ன எழுதுகிறேன், பரிசுக்கவான்!

கைத்தெரியக்கூடிய எழுதுகிறேன் :

என் மனம் குழம்பிக் கிடக்கிறது. அடிக்கடி ஞாபக மறதி ஏற்பட்டு விடுகிறது. மல்லிகா! இது உங்களைப் பற்றிய கதை. என்னுடைய கதையும் இதுதான். எனவே, இந்தக் கதையை என் உன் ஞாபகார்த்தமாகவும் என் பணம் செல்கிறேன்.

என் மல்லிகாவைக் காதலித்தேன். நிரந்தர பூர்வமாகக் காதலித்தேன். மல்லிகாவைக்

காதலன் என்விதத் தியாகமும் செல்பத் தயாராக இருக்கிறேன்.

குழந்தைப் பருவத்திலிருந்து எனும் மல்லிகாவும் ஆரம்பித்துப் பரிசுக்கவான் இருந்து வந்தோம்... இது உங்களை அல்லவா, மல்லிகா!... குழந்தைப் பருவம் தான்டி எங்களுக்கு கவரம் தெரிந்திலிருந்து, இருவரும் பரிசு பரிசு காதல் கொள்போம்.

என் குழந்தை ஆரம்பித்த பிழைகள் ஆவதற்காக வாசித்துக் கொண்டு இருக்கிறேன். என், என் தெரிந்திலிருந்து? அதுதான் மல்லிகாவின் கிருப்பம். என் குழந்தை ஆரம்பித்த தெரிந்திலிருந்து பரிசுக்கவான் டாக்டராக விவக்க வேண்டும் என்பது அவன் ஆவன்.

மல்லிகாவை முதல்தர அழகி என்று சொல்ல வேண்டும். அவளது மூகம் மல்லிகா தோலா புஷ்பம் போன்றிருந்தது. தோற்றத்தில் மாத்திரமல்ல, மனத்திலும் கூட! அவளுடைய உத்தரின் அழகைப்பற்றியோ சொல்ல வேண்டியதில்லை. எனவே அவளைப் படி ஆன் உங்களுடன் மொழிக்கத் தொடங்கியதில் ஆச்சரியமில்லை.

கட்டழகமான அவன் பருவகூட நிரந்தரத்தாகக் கவர்த்தான். அது அவன் குற்றமல்ல என்று என் மனத்தாகச் சமாதானம் செய்துகொள்ள எவ்வளவோ முயற்சித்தேன். எனினும் பொருவகையையும் குரோதத்தையும் அவ்வளவு எனிடில் வெற்றி கொண்டு விட்ட முடியுமா?

என் ஆரம்பித்த பூர்வியாகும் யதார்த்த காதலிருப்பதாக மல்லிகா எனக்கு வாக்களித்தான். அதன் பிறகு கவரணம் சென்று கொள்ள சித்தமித்திருந்தோம். அப்போது

மாக ஊட்டி கொன்னார்கள். ஆனால் மாறம்
தெழ்த்த சம்பவங்களிலிருந்து என் அதைத்
தெரிந்து கொண்டேன்.

அந்த மாதத்தில்தான் ஒரு மோசமன்
செய்தி என் காதுக்கு எட்டியது. உனக்கும்
திக்கும் உன்னை எட்டையப் பற்றி என்னைக்கியப்
பட்டேன். பிறகு சிறைதான் உன் கண்புன்
என்ற செய்தி என் காதுக்கு எட்டியது.
மல்லிகா! நீ ஒரு பெரும் துரோகி.

இவ்விதம் ஒவ்வொருவரிடமும் இரகசமாக
இருப்பது போல் பாசாங்கு செய்து, கடைசி
யில் அவர்களை ஏமாற்றுவதுதான் உன்
தொழில் என்பதைத் தெரிவித்த கொண்டேன்.

ஆனால் என் உன்விடம் கொண்டிருந்த
காதல் நீர்க்குமிழி போக நேரந்தி மறையும்
தன்மை வாய்ந்ததல்ல. உன்னைப் பற்றிய
வரலாறுகளைக் கேட்ட பிறகு உட, உன்னை
மறத்துவிட என்னால் முடியவில்லை.

உனது போக்கை மாற்றிக் கொள்ளும்படி
உன்னை என் கண்டித்தேன்; பிறகு கெஞ்சிக்
கேட்டுக் கொண்டேன். அப்போதாவது
உன்னை நீ திருத்திக் கொண்டிருக்கலாம். அங்
னிடம் செய்திருந்தால் என் உன்னை மனப்
பூர்வமாக மன்னித்திருப்பேன்.

ஆனால், நீ என்னை அடைபெயம் செய்து உன்
இஷ்டப்படியே ஊட்டு கொண்டிருந்தாய்.

ஒரு நாள் உன்னைச் சந்தித்தபோது எனக்
்குக் கோபம் தாங்க முடியவில்லை. உன்னைக்
கொண்டு விடுவதாகப் பலமுறுத்தினேன்.

அப்போது உட நீ உன் தவறை உணர்ந்து
கொன்னாயிற்று. அதற்கு மாறாக நீயும்

ஆத்திரத்துடன் கோபித்துக் கொண்டாய்.
"நீங்கள் என்னைக் கொன்றாய், கொலைக்
குற்றத்துக்காக நீங்கள் தூக்குமரத்துக்குப்
பயிலாகவேண்டும்" என்று எதிர்த்துக் கூறியாய்.

கொலைக் குற்றமா? என்னை நீ அவ்வளவு
மனமாய் என்று சினைத்துக் கொண்டு விட்
டாய்? அந் புத்திரனை என்று பேராசிரியர்
களின் மாராட்டுதலில் பெற்ற கான், ஒரு
வருக்கும் தெரியாமல் கொலை செய்வ முடியும்
என்பதை நீ உணர்வாயிற்று.

மல்லிகா! நீ அவ்வளவு தூரம் கோபித்துக்
கொண்டும் உட உன்மீது எனக்கு இருந்த
அன்பு குறைவாயிற்று. நீ இம்மாதம் இந்த
உலகில் என் என்விதம் உயிருடன் வாழ
முடியும் என்று ஏன்இனென். மல்லிகா
இராத வாழ்க்கை வறண்ட வாழ்க்கை
வாகவே எனக்குத் தென்றியது.

சேஷமன்பு மாறம் பிறந்து விட்டது.
மல்லிகா! இன்னும் உன் மனம் மாறவில்லை
யா? இன்னும் என்விடம் திரும்பி வர நீ
என் மறுக்கிறாய்! ஸ்ரீ, சிறை என்னைவரை
யும் என் மறத்துவிடுகிறேன். இப்போதாவது
நீ திரும்பி என்விடம் வந்து என்
வாழ்வை மனரும்படி செய்.

உன்னை என் மறக்க முடியவாது. உன்னை
என் மறக்க முயல்வது என்னைப்போ என்
மறக்க முயல்வதாக முடியும்.

இதோ என் மானத்துக்கு வெகு சமீபத்
தில் இருக்கிறேன். எனக்கும் மாணத்திற்கும்
இடையே ஓர் அங்குல தூரம் உட இம்மை!

நான் என் கையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் கண்ணாடிப் புட்டியில் உள்ள டைபாய்ட் மெய்களை யார் என்று கிறித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்? அவர்கள் என்ன அருமை மனிதர்கள்தான். உன் பிரிவால் என் மனத்தில் ஏற்பட்டுள்ள சமிக்ஞையாத வேதநியாய கொடியப் பொழுதில் தீர்த்து எனக்கு சீர்த்தான சிம்மநியாயக் கொடுக்கும் சக்தி அந்த மெய்களுக்கு இருக்கிறது.

இந்தக் கெய்கள் அடம்பிய கண்ணாடிப் புட்டியை நான் கையில் அடம்பியமாகப் பிடித்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்த பிரொபிரியர் பதறி விட்டார்.

“ஐக்கிரைதவா இது, அப்பா, பரீட்சை செய்கிறீர் விட்டது. இந்தச் சமயத்தில் அடட்டுத் தனமான கடத்து ஆபத்திவிடுகிறீர் கொண்டு” என்று அவர் என்னைக் கண்டித்தார்.

ஒருவழியாக நவம்பர் மாதத்தில் என் பரீட்சை முடிவடைந்தது.

“உனக்கு என்ன வேண்டுமென்று விட்டது? இன்னும் என்னுடைய எழுதி விடுக்கையோ” என்று கடிந்து கொண்டார் பிரொபிரியர்.

நான் இன்னும் என்னுடைய எழுதிவிடுக்கலை எப்பது உண்மையே. ஆனால், பிரொபிரியர் அவர்களே! மஸ்லிம்களையே எங்கள் எப்போதாவது பார்த்திருக்கிறீர்களா? பார்த்திருந்தால் இப்படிச் சொல்ல மாட்டீர்கள். நீங்கள் அவசியம் அவனைப் பார்த்தேவோம்.

மஸ்லிம்கள் அழகின் வடிவம்! தித்திக்கும் தேன்! அற்புத மணம் வீசும் கிருதவான மலை! காதல் தென்படுத்தக் காண்களை!

விஷக் கெய்களே! நீங்களும் ஏதும் பிரிய வேண்டிய காலம் வந்து விட்டது. எனக்குப் பரீட்சை முடிந்து விட்டது. அப்பவா! நீங்கள் எனக்கு எவ்வளவு பாலம் உற்றுக் கொடுத்தீர்கள். எனவே, உங்களுக்கு என் கந்தியைத் தெரிவிப்பதற்காக இன்னும் சில நாட்கள் உங்களை உயிரோடு வைத்திருக்க விரும்புகிறேன். பிறகு உங்களை அழித்து விடுவதைத் தவிர எனக்கு வேறு வழியில்லை.

இருந்தாலும் மஸ்லிம்களையெல்லாம் நீங்கள் கொடியவர்கள் அல்ல. அவன் என் மன வேதநியாய அழகைப் படுத்தி, என்னைத் துடிக்கும்படி செய்வதற்காக என் கண் எதிரில் அவனது புதிய கண்பனுடன் செல்கிறான்.

மஸ்லிம்கள்! நீ அவ்வீதம் செய்வது அக்கிரமம் அல்லவா? நீ என் ஆகுபீர் காதலியாக இருந்ததை அதற்குள் எப்படி மறந்தாய்? நீ என்விடம் கொடுமையாக கடத்து கொண்டாய், நான் உன்விடம் கொடுமையாக கடத்து கொள்ள முடியவில்லையே!

ஓரோ, அப்படியா? நான் கொன்ற கல்ல. உன்விடம் கொடுமையாக கடத்து கொள்ளத் தெரியும்.....உன்னைக் கொன்று விடுவேன். ஐக்கிரைதா!

விஷக் கெய்களே! உங்களுக்கு வந்தனம், உங்கவிடமிருந்து நான் ஒரு பெரிய உதவையை காடுகிறேன்.

எனக்கு என்னுடைய ரூபகம் இருக்கிறது. டிசம்பர் மாதம் பத்தொட்டாம் தேதி மஸ்லிம்களின் பார்த்த வந்தான். அன்று என் பிறந்த தினம் அதனால், அவருக்கு அழைப்பு அனுப்பி விடுகிறேன்.

மஸ்லிம்கள்! அந்த அழைப்பை நீ இடப்பெறச் செய்யாமல் இருக்கிறீர்கள் கடாதா?

அன்று காலை பத்து மணிக்கு நீ எனக்குப் பிறந்த தின வாழ்த்துக் கூறுவதற்காக வந்தாய். நீ வந்ததில் என் வேதநியாயம் மனக் கொதிப்பும் தூறு மட்டு அழிவு மாகப் பெருகிவிட்டன.

நான் இருவருமாக வழக்கமாகச் செய்தும் இராமம் பிரதேசத்துக்கு மோட்டார்ச் சென்றோம். அங்குள்ள ஓடைக்கு அருகில் என் சாப்பிட்டோம். பிறகு மான் கமார் காது மணிக்கு அங்கிருந்து புறப்பட்டுவோம்.

அப்போது தனக்கு மிகவும் தாகமாக இருக்கிறது என்று மஸ்லிம்கள் கூறினார்கள். உடனே நான் என்னுடன் கொண்டு வந்திருந்த ஆரஞ்சு சத்தை அவருக்குக் கொடுத்த விட்டேன்.

விஷக் கெய்களே! உங்கள் வேலை முடிந்து விட்டது. எனவே இனி நான் பிரிய வேண்டியவருதான். கொடுக்கக்கூடிய உங்களை என்விடம் வைத்துக் கொள்ள நான் விரும்புகிறேன்.

டிசம்பர் இருபத்திரண்டாம் தேதி மஸ்லிம்கள் இறந்தார்கள். காது ஐந்து என் ஐராம் அவனை உருக்குவதில் விட்டது.

மஸ்லிம்களே! உங்கள் ஐராம் ஐராம் மான் டாக் என் டாக்டர்கள் கூறிவிட்டார்கள். மஸ்லிம்கள்! நீ நான் கொடுத்த அந்தக் கொடிய ஆரஞ்சு சத்தைச் சாப்பிடாமல் இருக்கிறீர்கள் கடாதா? அந்நி மடபாய்ட் விஷக் கெய்களைக் கவந்தவன் நான்தான், மஸ்லிம்கள்!

உன் மீது எனக்குள்ள என்வியற்ற காதலே என்னை அவ்வீதம் செய்யப்படி தான்டி விட்டது. எனக்குச் சொந்தமான நீ, என் காதலியான நீ, என் கண்ணெதிரில் பூர்த்தியும் தீராததுடனும் உயிரோடாகச் செய்து வதை என் எப்படிச் சந்தித்துக் கொண்டு இருக்க முடியும்? பாலம், மஸ்லிம்கள்!

வாட்டி சொல்லுகிறேன் :

அவன் கைதையை எழுதி முடிக்கும் வரை நீ அமைதியாக இருந்தான். ஆனால் பிறகு அவன் தன்னைப் பிரித்திக்கொண்டு உங்களுக்குத் தொட்பெ விட்டான்.

சிறிதே சமயங்களை அவனது அட்டை சைக்கிள் எங்கள் ஆஸ்பத்திரி மருமனைதயம் கிடுகிடுக்கும்படி செய்து விடுகின்றான்.

மலேரியாவுக்குப் பிறகு

வினாவில்
குணமடைவதற்கு

உடல் அபராதமாய்தீர்ந்தபின் பிறகு நல்ல மலி உண்டாகவும்
பிஞ்சு உதாரத்தாலும் மூலப் பொலிவுடனும் வினாவில்

ஒரு நல்ல டாக்டர் மிக அகலியமாகது,
வெகு சீக்கிரம் குணமடைக்கக் கூடியதும்
உடனாக நல்ல உதவியளிக்கக் கூடியது
மான் கெஜியல் கெஜிக் (Angier's
Emulsion) உட்கொள்ளுங்கள்.

மான் கெஜிக் கெஜிக் (Angier's
Emulsion) உட்கொள்ளுங்கள்.

ANGIER'S
EMULSION

செஞ்செவ்வாய் (Angier's Emulsion) உட்கொள்ளுங்கள். உட்கொள்ளுங்கள்.
தயாராக உட்கொள்ளுங்கள். உட்கொள்ளுங்கள்.

பாண்டியன் இன்டிரபுரான்ஸ்

கம்பெனி லிமிடெட்

(இந்தியாவில் ஸ்தாபிதம்: 1933)

தலைமை ஆபீஸ்: மதுரை

சிறந்த சேவை செய்து வருகிறது

நெருப்பு, கப்பல், மோட்டார், விபத்து

முதலிய பலவித இன்டிரபுரான்ஸ் திட்டங்கள்

மொத்த ஆஸ்திகள் — ரூ. 87,00,000

இளைகள்: பம்பாய், கல்கத்தா, தாகுரி, சென்னை
திருவனந்தபுரம், கோயம்புத்தூர்.

இதனால் பதில் எவர் உரிமை எவ்வளவு பரிசு
திருக்க முடியும்?" என்று அனாரம்.

"அதிருக்கட்டும், அனாரம்! உரிமைப்பற்றிய
தனயன் ஒருவரையும் சொல்லக்கூடாது!"
என்று ரஞ்சனம்.

இந்தச் சமயத்தில் மணிக்குத் தடிவாரத்தின்
மணி ஒலிபுற அடிக்கியே, அனாரம் "ரஞ்சனா,
உன் ஒப்பந்தம் மணிக்கு ஆயிரம் இருக்க
மேலும். உன் சித்திரத்தில் பெயர் எந்தவாறு
உள்ளது இருக்கிறதே. சொல்லப்பட்டபோது ஒரு
என் அந்தப் பக்கம் உன் உரிமை மட்டுமே
விவரத்தை ஒரு சீட்டில் எழுதிச் சொடுத்த
விட்டு வெளியேறினா அனாரம்.

இந்தத் தன் ஞாபகத்திற்குமே. அந்த
பொழுது விட்டது எப்போது ரஞ்சனம் அனாரத்
தைத் தேடிக்கொண்டு அவருடைய வீட்டிற்கு
வந்த விட்டா. அனாரத்தைப் பார்த்தது
ரஞ்சனம், "என் அனாரம், என்னுடைய
பேரன் ரஞ்சிக்கு 5 டிக்கட்டு வாகனம் கொடுத்த
தாயமே! இதன் 5 வாகனம் தெரிவிக்கிற
விக்கிமே! 5 பேராக கொண்டு போய் விட்டதால்
நான் அவர் வாகனம் கொடுத்தேன். அதை
உடனே நேற்று ராத்திரி என் வாகனம் ரஞ்சிக்கு
வாகனம் டிக்கட்டு தயாரிப்பில் தயார் விட்டதால்
ரஞ்சி வந்த நேற்றே என் மேட்டை நன்றி
மேது அடித்திருக்கிறார். ரஞ்சி வந்த நேற்றே
விவரத்திற்கும் பதில் நன்றி கொடுத்த விட்டு
அப்படியே உரிமைப் பரிசுத் விட்டுப் போனா.
மேலும் மோட்டி வந்தேன்" என்று. "ஆமாம்,
மதுவாக்கு உன் ஆயிரம் அப்பாவுக்கா போயிரு
தான்?" என்று சொல்லித் தந்தேன் ரஞ்சனம்.

"என் கைசுப் பெண் கொடுக்காதது உன்
பாது விவரமே போயிருக்கிறதே" என்று
அனாரம்.

"போன கைசு என் ஆயிரம்! ஏதாவது
திருப்பியவரை முடிந்தா?"

"அந்த விதித்தெரிவிக்க என் மேட்டில்!
ஒன்று வந்து வாயை வந்துவரை என்
அப்பாவுடைய இடத்தில் கைசுபாடு போன
மாதம் பக்கவாதிக்குக்கும் ஒரு வாகனம் பற்றிய
தனயன் வந்தது. அவர் ஞாபகமே மெட்டில்
பொருத்தமே சரிவர இருந்தது. அவருக்குத்
தாயர் தயாரிப்பு இருக்கும் உரிமையாகும். மது
வாதிக்குக்கும் அவருடைய அந்தவாதி அந்தி

பொது தான் அவர் எடுத்த அந்தந்த வாகனம்
அவன் அந்தவரைப் பெரிதும் பார்த்தது என்
மதம் தெரிவிக்க மேலும் மேலும் விருப்பமே.
அந்தவரைப் பெரிதும் அழைத்துக் கொண்டு
வந்தது என் அந்தந்தவாதிப் மதுவாக்குப்
போயிருக்கிறார். போன இடத்தில் ஒரு என்
பாரத தனயன் வந்தது. அவருடைய
அந்திப்போய் பார்த்துப் பெரிய பொது அவர்
அவருடைய ஒன்றுவிட்ட மாயா, அவருடைய
விவரத்தை அனாரம்மட்டுத் தீர்மானித்த விட
வாண்டமேலும் வந்தது எழுதியிருப்பதாகத்
தெரிந்தது. இப்படி ஒரு மதுவாதிப் இந்தத்
விவரத்தைக்குத் குறுக்கித்தான் பொது என்
மேலும்" என்று அனாரம்.

"அவர்கள் பெண் அனாரம்மே!" என்று
மேட்டை ரஞ்சனம்.

"ஆமாம்"

"அப்பாவுக்கு அந்தச் சமயம் என்னுடைய
ஒன்றுவிட்ட மதுவாதிதான். இந்தச் சமயத்தின்
நின்று ஒரு மதுவாதி குறுக்கே சிறப்பாகத்
தெரிவித்தாயிற்று அது வந்தது! பெண்ணு
டைய தயாரிப்பில் பெண் விவரம் இதன்
பற்றி ஒன்றுமே வந்தது தெரிவிக்காமல் அவர்
வந்ததுக்குக் கவனம் சீரமைக்க விருந்தது
என்று மட்டுமே எழுதிக்கொண்டேன். அவர் அந்தி
மே. அவருக்கு அந்தவரை இடமேல் பார்த்து
விவரம் செய்து வந்தது மேலும் என்ன
என் அந்தவாதிக்கு வந்திருந்த விவரத்தைத்
தீர்மானிக்காமல் என்று எழுதினேன். உன்
ஞானம் பெரிதும் என் மதுவாதிக்குக் கவன
ம் செய்து அவரது இடமேல் என்னுடைய
மேலும். உன் தயாரிப்புத் திருப்பிப்போன
தற்குக் கவனத்தை உடன்த் வைத்து விட்டுப்
போயிருக்கிறார். வந்தது மதுவாதி இது விவர
மாகத் தந்திருக்கிறார் அவர் வந்திருக்கிற
இதன். 5 சீரமைத்திருந்திருக்கிற மேலும்
வந்ததுமேல் என்" என்று ரஞ்சனம்.

இதன் மேட்டும் அனாரம், "ரஞ்சனா,
தோனியா, என்னுடைய பரிசுப் பெண்ணை"
என்று வந்த தனயன் குறிக்க.

ரஞ்சனம் பெரிதும் வந்த பரிசுப்பற்றின்
விவரத்தை மேலும் கொண்டுவிருந்த மதுவாதி
தன் மாயப் பரிசுப்பெரித்தது. கொடுக்காதது
அந்தமேல் அனாரம் ஒரு டிக்கட்டு என்
தத் தோனியா.

ரஞ்சனம் சிறந்தது எப்போது விட்டுப்
பொழுது கொடுக்காதது அவர் வந்திருந்தது.
அந்திப் ஒரு தனயன் வந்திருப்பது பரிசு
கொண்டு வர கொண்டுவிருந்த ஒரு பத்திரம்
பெயர் அவருக்குக் கொடுத்தது ரஞ்சனம்.

"இதெல்லாம் எந்தது?" என்று அனாரம்
மேலும், ரஞ்சனம் அவருடைய காதோடு,
"உன் விவரம், என்னுடைய போய் அவ
ருக்கு டிக்கட்டு வாகனம் கொடுப்பதற்காக
5 மதுவாதிப் பரிசுத் தனயன் திருப்பிச்
கொடுப்பதற்கு மேலும் என் வந்தது" என்று.

ரஞ்சனம் விடப்பெற்றுக் கொண்டு புறம்
மட்டுச் சென்றது மதுவாதி அனாரத்தைப்
பார்த்து, "பரிசு விதிக்காமல் செல்லும்
சிற உரிமையும் உன் பொது என்று பெரிய
விவரம் கொண்டு வந்தது" என்று.

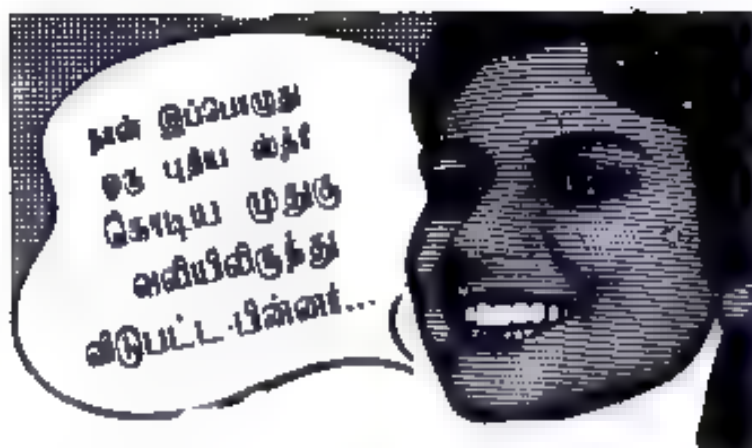
"போய்விட்டது இப்பொழுதுமேது உனக்கு
ஞானமேல் வந்தது?" என்று அனாரம்
விவரம் விட்டது சிறந்தது மேலும்.

"அப்பா, வந்திருக்கிற வந்தது, 'விட்டுக்
கொடுக்க இடமேல் தயாரிப்புப் போட்டுக்
கொடுக்கிறதற்கு' என்று 100 மதுவாதி
எழுதி வந்திருக்கிறது வந்திருக்கிறது."

“தெருநாட்டினாள் மிருத்த முதுகு வலி வீசும் அவதூறுதல்பட்டுடன். சில நிமிஷங்களை உட்காத்திருந்தபோதிலும், மறுபடி எழுந்து நித்தபதே மிகவும் சிரமமா விருத்தது. “க்ருஷன்” உபயோகித்துக் குணம் அடைவும் வரை, உபயோகித்தபேறு மருத்துவன் ஒன்றிலும் குணம் கிடைக்கவில்லை. எனது ஆரோக்கியத்துக்கு எந்த சாதனம் பெற்று இப்பொழுது நான் மூத்திலும் ஒரு புதிய கந்தி வாசிலிட்டது பற்றி சந்தேகமும் நன்நியதித்துமூன்றவனா விருக்கிறேன்.” —E. J. B.

இடைவிடாத முதுகு வலிக்கு ஒரு பொதுக் காரணம்—மூத்திரக் காய்கள் உட்கிதுள்ள அசத்தத்தை வெளியேற்றுவதால் இவ்வாறு தொல்லை யுறும்பொழுது “க்ருஷன்” உட்கொள்ளுங்கள். களைத்துப்போன மூத்திரக் காய்தன் அகலவருக்கு வேண்டிய உதவியை அதனால் பெறுகின்றன. அவை கழிவு பதார்த்தங்களை ஒழுங்காகவும் இயற்கையாகவும் வெளியேற்றும்பொழுது வலியும் உடலே வெளியேறி விடுகிறது. தினந்தோறும் உட்கொள்ளும் ஒரு சிறு அளவு க்ருஷன் உங்களுக்கு வலிகள் திரும்பவும் வராதென்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றது.

“க்ருஷன்” உங்கள் ஆரோக்கியத்திலும் சந்தேகத்திலும் இருக்க உதவுகிறது

KRM: J

“சகலவரு மேலும் சைத் துணியை இருந்தாலும் எங்கள் விட்டுச் சைவக்காரரின் பையன்மேலே வேறுபாடு காணப்படுகிறது என்று சொல்லுங்கள்.”

“அது சொல்வது வேண்டியே! எங்கள் விட்டுச் சைவக்காரரின் துணியைப் போல வேண்டியது இல்லை. அந்தப் பையன் ஒருவன் மட்டும் வேறுபாடு காணப்படுகிறது என்று சொல்லுங்கள்.”

ஒருவன் என்று சொல்லப்பட்டிருந்தது. ஏனெனில் இதை மனதிலுக்கும் அங்குலமும் முன்பின் எவ்வளவு அறிவுமும் மெடலாகும். அந்தத் தாய், குழாய் காட்டுக்கு மணியோ, குழி கையோ, சிறு தக்காளியோ வாருமே இக்கலையம். பிட்டுத்தட்டப் பண்ணித் தருவதற்கு முன் குழாய் அங்கு மணியை இழித்து விட்டாள் என்று கம்பியான இடத்தில் இருந்து சென்றி மெடல் திருக்கிறது. தன் மணியை இதைப் போல் அங்கு மறுமையே சென்று காண்க இக்கலையம்.

“இந்தவன் கோவாக்கில் வசிப்பவன் என்றும், அவன் அடிக்கடி, சிப்பாய் கிழித்தவரைக் கைத் தாவுக்கு வந்து ஒரு நேரத்தில் தங்குவது உண்டு என்றும் அவன் பெயர் கிரேஸ் & சோஸ் என்றும் போனில் சிப்போட்டியின் மூலம் தெரிவ வருகிறது. குழாய் அதை சிப்போட்டியின் சிறு கைப்பிடிப்புகளுக்கு. & சோஸ்ஸின் உடல் சைப் பிட்டுக்காரை அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்றும் அந்த சிப்போட்டிக்கு உறுகிறது.”

குழாய் அதைக் கடைக்கு அருகில்தான் என் னிரு இருக்கிறது. ஆகையினால் என் அந்த சிப்போட்டி கைப்பிடித்த அந்த சிறுத்தா எடுத்துக் காண்க முன்புடனே. இதையும் அங்கு என் ஆகியத் துண்டிவிட்டதன் பெருமை ஒரு பெய ளைச் சொல்கிறோம். அந்தப் பெயர் எதுவா கிருக்கக் கூறும் எவ்வளவு காலமே எவ்வளவு கைப்பிடித்த விட முடியும். ஆம், வாக்ஸோ & சைவ என்றும் பெயர் தான் அது. குழந்தைப் பருவத்தி லிருந்தே என் சித்திரப் பித்தனாக இருக்கிறார். சித்திரப் பித்திரப்பெற்ற வாக்ஸோ & சைவ னின் பெயரை ஒரு சோப்புக் கடைக்காரன்

கோவாவை, எவ்வித அது சைவப்பய அறித் தது: வாக்ஸோ & சைவனின் பெயர் சித்திரப் பித்திரப் பெற்றதே ஒழியப் போதவா அந்த வழுக்கத்தில் உள்வது இக்கலையம்! ஆகவே, இந்தச் சைவத்திற்குப் பதிலாக ஒருவரு எவ்வித இத்தும் அறிவாவி விட்டது. கடைமேலில் ‘இந்த & சோஸ் எவ்வளவு வர்!’ கோவாவின் இவ்வ வாக்ஸோ & சைவ என்ற அழகித் தந்த என்வ வாய்வா கிருக்கையம்! எவ்வளவு பெயரால் தெரிந்த கோவா வேண்டும் என்ற ஆவல் எவ்வளவு உரித்த தக்கலிபது.

சிப்பாய்க்குத்தத்தில் வழுக்குச் சைவத்தின் என் ஆவல் எவ்வளவு அடக்க முடியவில்லை. மறுமையே இந்த சைவத்தின் அறிந்த கோவாவின் கோவாவுக்கு சைவத்திற்குச் சைவத்தே. எந்தவழியில் போனில் எவ்வளவுப் பரிசுத் கோவாவுக்குத்தது. குத்தவாக்கில் கைவிட கைப்பிடிப்புப் பிட்டுக் கூடக் கோவாவு வந்து சிறுத்தி கிருக்கிறார். என் உவ்வியோ அங்குக் கைவிட்டதே. அவர் ஒரு வயத்திலே கைப்பிடித்தவராக அறிந்த எவ்வளவு தெரியவில்லை. அங்கே கோவா எவ்வளவு அவ்வளவு எவ்விதக் குடிவாக்கிப்பாடுவதையும் கோவாக்கில். அப்போது அவர் இருத் திணையப் பார்த்துப்போனது. ‘இவ்ரு வட்டி எவ்வளவு முன் இவ்ரு இக்கலைய குடிவாக்க கோவா கைப் சென்றிப்பாடு!’ என்றுதான் எவ்வளவு கோவாவுத் தோன்றிபது. எவ்வளவு பார்த்ததும் அவர் கை துக்கி எவ்வித வகையில் தெரிவித்தார். அந்த குப் பிறகு முன் முறையாக அடக்கில் வாக்ஸோ தெரிவிப்பது.

“சைத்தின் மீது துப்பத்திறை எவ்வளவு செப் பப்பட்டிருக்கிறது. எந்தக் சைத்தினால் அந்த வாக் தன் இருந்தான் என்று கோவாவு எவ்வளவு, ஏனெ னில் எவ்வளவு கையாக்கியமே உரிக்குக் கூபத்தி கைவிட்டக் கூடியவையாகத்தான் இருக்கிறார்!” என்று அடக்கி.

அடக்கிக்கு அடுத்தபடியாக துத்தி மாத்ரம் என்றும் ஆகியோர் இக்கலைய ஒரு கோவாவுக்குப் பரிசு கோவாவும் போனது. “என் பத்து வருஷ கையாக அகையாவது திணியோடு குழாய் வதிரின் கைப்பிடித்தார் மாத்ரம் வாக்ஸோ வகு கிருந்தார். ஆனால் இவ்வாறில் தன் சிவ மாத்ர இவ்வ சித்திரத்தார் செவ்வின் இருக்கியை என் இத்தவரை பார்த்ததிலும். இவ்வ எப்போதுமே அடக்க மையவையையும், சைத்தவையையும் தான் இருந்த வந்தான்” என்று கோவாவுக்கு.

கேள்வி:—இந்த மாத்ரம் தாக்கும் போனது இவ்வ தன் கையவரை சிவமையின் இருக்கிறார்!

பதில்:—இந்தவரை கைக்குத் துத்தித்திறை குழாய் இவ்வ தன் கையவரை சிவமையின் தான் இருக்கிறார். எவ்வளவுக் கையின் குடிவாக்கமே தான் போனது. சைவத்தார் & சோஸ்ஸைப் பார்த்ததும் தான் இவ்வ வெளி பித்திர கிருக்கைய மாத்ர விட்டார்.

கேள்வி:—குத்திற் சைப்பப்பட்டான் இவ்வ கையக் கோவாவுக்கு அறிமுகம் ஆகவது இக் கலைய எவ்வளவு கையின் தக்கலிக்குத் தெரியுமா?

பதில்:—அறிமுகம் ஆகவந்தார். ஆனால் & சோஸ் என்ற கோவாவுக்குப் பதிலாக வாக்ஸோ & சைவ என்ற கோவாவுக்கு.

கேள்வி:—& சோஸ் குத்தப்பட்ட போனதுதான் அந்த குடிவாக்க சைவத்தின் கோவாவு?

பதில்:—இல்லை.

கேள்வி:—குத்தவரை சைவமே அந்த அறிமுகம் போனது தகுப் போனது

அருத்துவதுண்டா! இது சம்பந்தமாக உங்களுக்கு ஏதாவது விசேஷமான விவரம் தெரியுமா?

பந்தி:—என் இவன் போகை தரும் பாவம் அருத்திப் பார்த்ததில்லை. ஏன்! இவனைப் போகை மயக்கத்திலும் கூடக் கண்டதில்லை.

சேக்கி:—குற்றவாளியின் மூலத் தேர்தந்த திருக்குறு, அவன் பழிக்குப் பழி தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற கோக்கத்துடன் டி ரோஜாவைக் கொலை செய்தான் என்று கூறும்படியான அறி குறிகள் ஏதாவது தெரிகிறதா?

பந்தி:—ஆம். அப்படித் தான் தேர்ந்தபது, அவன் பேச்சிலிருக்கும் மூகவியத்திலிருக்கும் மூன்று எப்பொழுதினா டி ரோஜா அவனுடைய மனைவி, குழந்தை குட்டிகள், தகப்பனார் ஆகியவர் களுக்குத் தீங்கு இழைத்திருக்க வேண்டும் என்று தான் எண்ணத் தேர்ந்தபது.

ஜாக்கி மாத்தியஸின் சாட்சியத்துக்குப் பிறகு, இன்னும் அமேக் சாட்சிகள் இதே போன்று வரக்கு மூலம் அளித்தனர். அதற்குப் பின்னர் போலீஸ் டிபுடி கமிஷனர் தமது சாட்சியத் தில், "கோவாலியிருந்து டி ரோஜா ஒரு சாதாரணத் தொழிலாளி என்று சொய்தி வந்திருக்கிறது. அவர் போர்த்துகீசியர், வயது ஈற்பத்திரண்டு என்னும் தெரியிறது. இக்கத் சம்பவத்துக்கு முன் ஐஸ் அவர் கோவாவை விட்டு வெளியே வந்ததே இல்லையாம். தம் வாழ்க்கையில் முதல் தடவைபராக

இப்பொழுதுதான் அவர் கங்கத்தா ஈரத்துக்குக் வந்திருக்கிறாராம்" என்று.

பிறகு, குற்றவாளியைப் பற்றிக் கூறும் பொழுது, "குற்றம் சாட்டப் பட்டவரின் விட்டிக் அலகுக்குச் சோக்தமானவர்கள் என்று யாரும் கிடையாது. மனையோ குழந்தை குட்டிகளோ கூட இல்லை. அவருக்கு வயது ஈர்பத்திரேழு ஆகிறது. சேன்ற மூப்பது ஆண்டுணாக்க அவர் கங்கத்தாவை விட்டு வெளியே எங்கும் சேன்ற தில்லை என்றும் கம்பகமான தவயம் கிடத்திருக்கிறதது. ஆகவே, அவருக்கும் டி ரோஜாவிற்கும் மூன்று எவ்விதமான தொடர்பும் இருக்கிருக்க கில்லையம் இல்லை. இருக்கிருக்கவும் முடியாது என்று தேர்ந்துவிறது!" என்று.

இதன்கா குற்றவாளி பேசாமல் இருந்தான். இப்பொழுது அவன் நிமிசொன்று, "என் வரல் கோ டி காமாவை எத்தனையோ தடவை பார்த்திருக்கிறேன்!" என்று.

"உனக்கு முன்பே டி ரோஜாவைத் தெரியுமா?" என்று கேட்டார் கமிஷனர்.

"டி ரோஜாவை என் பார்த்ததில்லை. வரல் கோ டி காமாவைத்தான் எனக்குத் தெரியும். அதே வரல்கோ டி காமாதான் மாறு வேறுத்தில் என் கையிலி இதைத்தி யாக்குவதற்காக வந்திருக்கான்" என்றுக் குற்றவாளி.

"வரல்கோ டி காமாவைத் தீ எங்கே பார்த்திருக்கிறாய்?" என்று கேட்டார் கமிஷனர்.

விட்டில் தையல் வேலை

தாயிடமிருந்து பெண்
கற்றுக்கொள்ளும் கலை!

விட்டில்வேலை தையல் வேலை
செய்து விகவும் சேக்கமரான
தாய் ஒரு வகை தையல் வேலை
கற்கொரு குழிப்பத்தியம் இது
பது கற்பாவுமேயானது. குழிப்

பத்தியம் தலை விட்டிருந்து மேன்மையான தையல்
வேலைதான் செயல்படுத்தும் குழிப்பத்தியம்
கற்கமரான வந்திம் கற்றுக்கொள்வதாய்.

ஆழ்ந்த அம்மத்தியம் உஷா மேனியம்.
தெய்வத்தித் தையல் வேலைதான் செயல்படுத்தும்
கற்று குழிப்பத்தியம் உஷா மேனியம் செய்தி
பாடுகவும் செயல்படுத்தும், அம்ம உஷா
மேனியத்தித் தையல், அம்மத்தியம் வேலை
கலை மிக உஷா மேனியம் செய்தியம் உஷா
செயல்படுத்தும் அம்மத்தியம் உஷா.

உஷா மேனியம் தையல் பற்றியது.

உஷா

தையல் மேனியம்

தே இன்ஜினியர் ஒர்கன் லிமிடெட் - கங்கத்தா

செயல்படுத்தும்:

மேனியம். பி. எம். பக்ஷோத்தா, 1, ப்ளேன் ரோடு, மதராஸ்

இனிக்கும் கரும்பு

திருவிவாலி

அவர் அப்படியே கையில் சாத்தவாது திண்ணையில் நின்று உட்கார்ந்திருந்தார்.

அப்பொழுது அவன் வந்தான். அவனுக்கு இருபது வயதிற்கும். காலம் சென்றிருந்த ஏழில் அவன் முக வடிவத்தை எடுத்துக் காட்டியது. பருவகால அங்க அமைப்பும், அன்னிச் செருகு விரிந்த கருள் உத்தமமும், அவன் வளப்பை எங்கு எடுத்துக் காட்டின.

அவன் யார்? ஏன் அவரை ரோக்கி வருகிறார்?

அவன் திகைத்து, உட்கார்ந்திருந்தான்.

"மணி என்ன?"—அவன் கேட்டான்.

அவன் உங்களை எழுத்து போய், மணி பார்த்து வந்தான். "மணி பத்து" என்றான்.

அவன் செத்துக் கொண்டு போய் எதிர் வீட்டில் துறந்தான். அவன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

அன்று அவனுக்கு விடுமுறைதான். அன்று மாலைதான் அவன் தெருத் திண்ணையில் உட்கார்ந்திருந்தான்.

அப்பொழுதும் அவன் வந்தான்.

"மணி என்ன?"

அவன் போகக் கொண்டிருந்தான்.

"இரு."

அவன் திரும்ப.

"4 யார் என்று சொல்லவில்லையா? உன் பெயர் என்ன?" என்று கேட்டான்.

"சேத்து, அந்த வீட்டுக்குக் குடி வந்திருக்கிறேன். அந்த வீட்டுமேயே இருக்கிறேன். என் பெயர் கண்ணம்மாள்."

எதிர் வீட்டை அவன் கட்டிக் காட்டினான். அவன் பற்றி அவன் அறிந்த கொண்டான்.

அவன் பத்து வயதில் தாயை இழந்திருந்தான். அப்பொழுதிருந்தே அவன் அந்த வீட்டில் தங்கி அவர்களுக்கு உதவிபாடு இருந்து வருகிறான். அவர்கள் போருமிட மெல்லாம் உடனே வருகிறான். இப்பொழுது அவன் தம்பனிக்குடும்பம் அவனுக்குத் தெரிபாது. அவன் உயிருடனிருக்கிறான் என்பது மட்டும் திரும்ப, உதவினார்கள் வாரும் அவனிடம் அக்கறை காட்டவில்லை.

கண்ணம்மாள் போய் விட்டாள்.

பழனிப்பன் செத்துக் கண்ணம்மாளைப் பற்றியே திரும்பித் திரும்பி கட்டியிட்டது.

"ஆதாயத்தர் பெயர்" என்று அவன் வாய் முறை முறைத்தான்.

இக்கனென்று சொல்ல இயலாத ஒரு அன்பு - பாசமென்ற வேண்டு மாறாதும் வைத்துக் கொண்டவன் - அவனிடம் அவனுக்கு உண்டாகிறது. மாக் மறுவற்ற அவன் வேண்டி உன்னத்தில் திகழின்ற துணிந்த தெலுந்த அதற்கு வேறு அத்தரையில் - இருக்க முடியாது.

காலமென்றும் பனிமலையில், வருடமென்றும் பனிக் கட்டி கணக்குப் பிரகாரம் தெறி

விழுந்து கரைத்தது. அப்படி எதிர்ப்பு படைக்கப்பட்டிருந்தால் அவன் தன் வாழ்க்கையில் கரைந்திருந்தான். எதிர்ப்பு வராததால் எப்படியோ ஓடி மறைத்து விட்டிருந்தான். இருந்தாலும் தோற்றத்திலும், அவன் இன்னமும் மறி விட்டதாக எண்ண முடியாது. ஐந்தாம் கட்டை மறைத்து வைத்துவிட்டுக் கணக்கு வயதுதான் கடைபோட முடியும்.

அவன் மனவிலை இழந்து பத்து ஆண்டுகள் கூட இருக்கும். தாம்பதியை வாழ்வு கொடுப்பாட்சன். இரண்டே இரண்டு ஆண்டுகள்தான். அதற்குள்ளாக அவனும்கூட இனிக்கும் இல்லற இன்பம் பாதையிலே, மனிதர் மனதிலும் மனித புரத்தை போட்டு உலகாசுப் பிரயாணம் செய்திருந்தான். கடைசியில் எல்லாம் கைவாக்கி கைத்தொழிந்தது. அவனும் ஒருவர்க்கு மண்ணிய் மறைத்து போனான். அவன் ஓர்ப்பு மூலம் எந்தக் கைவையும் விட்டுப் போகவில்லை. அப்பொழுதுதான், தாய் தந்தை யற்றுத் தனிவாழ்வு உத்தியை அவன், உறவினர்களையும் வெறுத்து ஒதுக்கி, பிரதே மண்ணையும் மறந்து, தொலைதூரம் இங்கு வந்துவிட்டான். வாழ்க்கையில் ஒரு வெறுப்பு இன்பக் களவு தைத்தபோது ஏற்பட்ட வீரத்தி - அவன் மறமறத்ததை வீரும்ப வில்லை. அதைப்பற்றி அவன் கெத்திதும் பார்த்தது மிகலை.

அவன் ஒரு பன்னி ஆசிரியன். பொழுது போக்கிற்கு எவ்வ புத்தகங்கள், அவனைச் சமையலின் வாழ்க்கைப் பாதையில் வாழச் செய்திருந்தன. இவ்வற இன்பப் பாதையைப் பிரித்து வந்து விட்டான். இனிமும் அப்படியே இருந்தவிட வேண்டுமென்பது தான் அவன் வினைப்பு.

பன்னிச் சம்பளம் தூறு ரூபாய் அவனுக்குப் போதிய திருப்தியளித்தது. தனி வீடு, நோட்டீஸ் காப்பாடு, தனிமை வாழ்க்கையில் அவன் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தான். கைவிடும் கொஞ்சம் பணம் சேமித்து வைத்திருந்தான். வாசலப் பற்றியும் அவன் அதிகம் சினைத்துப் பார்த்தவில்லை. இங்கே அவன் சித்திரையைத் தட்டியிடக் கண்ணம்மாள் எதிர்த்து வந்திருந்தான். அவன் உணர்ச்சியின் அடித் தளத்திலே அழகம், அதைபோட்டுக் கொண் டிருந்த பார் மென்தும் அந்தப், எழுந்தி னடமோ விட்டு விட்டான். அவன் மனம் அவன் ஆதரவற்ற நிலைக்கு இரங்கியது.

கண்ணம்மாள் திறமும் அவனிடம் வந்தான். ஏதாவது ஒரு காரணத்தை வைத்துக் கொண்டு, ஒன்றோடு இல்லாவிட்டாலும், "மனிதன்" என்ற காரணமிருந்து, அவனிடம் அவன் கெருவெப் பழகினான். அவனைக் காணும்போதெல்லாம் புன்முறுவல் பூத்தான். பதிலுக்கு அவனுக்குச் சிரித்த தோற்றமில்லை. அவன் உள் மனமோ அவன் எதிர்காலத்தை எண்ணி வருத்தம்.

இன்னும் என்னாக ஆக கண்ணம்மாள் அவனிடம் தன்னுடைய குறைகளைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆரம்பித்து விட்டான்.

"அவர்கள் என்னை வாரியம் வராததைச் சொல்லித் திருக்கிறார்கள். இவ்வாதகொடுமை யெல்லாம் பண்ணுகிறார்கள். வேலைவோ அதிகம். சாப்பாட்டோ கொஞ்சம். எனக்கு இங்கிருக்கவே பிடிக்கவில்லை" என்பான்.

அவன் அவனிடம் காட்டிய அன்பு, அவன் உணர்ச்சியில் ஏதோ ஒரு கம்பிக்கையை வளரும்படி செய்திருந்தது. தன்னிடம் பிரியம் காட்டிக் கூடியவர்கள் அவனைவிட உலகத் தில் வேறு யாருமிருக்க முடியாது என்ற எண்ணம் அவனுக்கு.

"இந்த பார், கண்ணம்மா! பழைய இடத்தை விட்டுப் போகக் கூடாது. அவர் களுக்குக் கோபம் வராதபடி நடந்து கொள்" என்று அவனைச் சமாதானப்படுத்தி அப்படி வான், சிவசெய் கையங்களில், கால்களில், எட்ட டனாக கொடுத்து, "பட்டினி மிடக் காடுதே. ஏதாவது வாங்கி வந்து சிதைவச் சாப்பிடு" என்று சொல்லுவான்.

போங்குப் புதுவாசல் கெருவெக் கொண் டிருந்தது. அவனுக்கோ அதைப்பற்றிக் கவலை யில்லை. அவனுக்குரியவன் போனபின், எந்த நிலையோ போங்கல் பண்டுகளை வந்து போயின. அவனைப் போதுந்த வளரவில் லாததே நெப்பு மித்திரான்.

அன்று போங்கல் காதுக்கு முதல் காள். அவனுக்கும் விடுமுறை என் எப்போதும் போய் அதற்கும் அவன் விட்டுத் திண்ணையில் உட்கார்ந்திருந்தான்.

நெருவில் கண்ணம்மாள் வந்து கொண் டிருந்தான். அவன் இடையில் போங்கலுக்கு வேண்டிய புத்தம் புதிய பொருள்களையெல்லாம் கூடவை ஒரு கையிலால் தாங்கி வீந்தான். மற்றொரு கையில் மூன்று செங்கரும்புகளைச்

விழுவான்:—இந்தச் சேப்பு சோம்பலும் உறுதியானது. தன்னும் விலையும், சுத நியை உடைத்ததாலும் உடைவாது. உட்கு கைத்து நோய்க்கென்தும் நோயும்வாது. பதிலை வந்ததாலும்... ஏனென்றால் அநேகமாக சித்திரையார் இந்தச் சேப்பு நியை வாரிக் கொள்ள உபயோகம் படுமா?

சேரன் தழைத் தழைத் தாங்கி உட்கு
வந்த சோங்கிருந்தான். "அவன் எந்நே
வந்தபோத, ஒரு மூதா நிருப்பிப் பார்த்து,
தன் மோனையப் பம் வரிசையைக் காட்டி,
உடனே மனத்திற் போனான் அவன். மூதா
நிருவா, உணர்ச்சியோர் எங்கிற மாதா
தும் இத்தி அவன் அங்கிருந்தான்.

தாம்பதியை வாழ்க்கை அவன் அனுபவித்து,
பிழிந்து சோண்டாடிய இரு போக்கை
பண்டுகளைக் கத்தே அவன் மனத்தினரின்
விழித்து மனத்தினர்.

கண்ணம்மாள் போயினே அவனும், சேர்
வெய்தைக் கைவிட்டு தாங்கி வந்தது, சேர்து
உட்குது போகத்தான் தோன்றியது. அந்தப்
போக்கை எவ்வளவு பிழிச்சி காய்சி விடுத்
தது! இத்தி! அது சேரத்தின் கையே.

போக்கை நிராகர போய்த்து, அவனிடம்
எங்கிற மாதாநிலையும் காட்டாமல்.

பிறர் தயவில், அங்குப் பிழைத்து, வந்த
வெளியும், கண்ணம்மாளுக்கு மட்டும் இதனும்
என்ன இன்பம் இருந்திருக்கப் போகிறது!
அவனிடத்தில் அவனுக்கு மனதையும் இரக்
கம் உண்டாக்கித்த.

சிறு நெய்யினினை, அவனிடம் பார்த்த
வான் மூதம், அவன் அவன் சேர்த்தான்.
தும்பத்திலும் மயங்கியுடன் சிந்தும் அந்த
மூதத்தைக் கால விழைந்தான். அவன் ஒரு
வான் வராமிட்டாலும், அவன் மனம்
அவனுக்கே எங்கும், அவன் அவனிடம்
சோண்ட சேரத்தில் மாசினி, காட்டிய
அன்பின் குத்தாய்க்கின. எத்தத் தப்பிப்போ
வத்துக்கும் அநிக் இடமின்கி. தன் வாழ்க்
கையின் எதப்பட்ட சிறே ஒரு குதாயை
அவன் பூசித்த சேய்து விட்டதுபோல் அவ
னுக்குத் தோன்றியது. அது இன்னதென்றே
அவனுக்குத் தெரியாது!

கண்ணம்மாள் அவனிடம் வைத்த அன்போ
வெறுவிதமாக விருத்தது. "அவன் பட்டிக்
காட்டுப் பெண். காதல் எங்கும் என்ன
என்பது அவனுக்குத் தெரியாததுதான். இருத்
தாலும் அதன் விதையை காலுக்கு வான்
அவன் உணர்ந்திருந்தான். அது அவன்
உணர்ந்தும் சேய்து சோண்டியை அவன்
அறிபாமின்கி. பருவகால வளர்ச்சி அவ
னிடம் எங்க, எங்க அவனுக்கு ஒரு துணை—
இன்கி—ஆதரவு வேண்டும்போல் அவன்
உணர்ந்தான். இந்த உலகில் கல்லு பான் போடு
உலகம். அந்தத் துணை அவனிடம் வேண்டியது
தான் எந்த மூடியுக்கோ அவன் வந்திருந்தான்.
பழனிவழிப்பாட்டில் அது சேய்க்கை மோட்டும்
என்ற திடமான கம்பிக்கை உட அவனுக்கு.

இக்கத்த அவன், அந்த சிவயித், வாழ்
வான் மூதாயும், மாகுத அவ் போடு வைத்து
ஆதரிக்கக் கூடியவர்களை பழனிவழிப்பாட்டில்
தனிர் வேறு யாரும் இருக்க முடியாது.

அவன் மனத்தில் உருவான என்னுங்கள்
பலப்பல. அவனும் அவனையே சேர்த்தான்.
இதனவரையில் அவனுள் பார் யாதாவோ
பார்த்திருக்கினான். எத்தனையோ போக்கினிடம்
பழி விருத்திருக்கினான், அப்போதுதென்பான்

தோன்றி உணர்ச்சி-சோண்டி - இப்போது
அவனுக்கே உருவான விட்டது!

பழனிவழிப்பாடு தனிமையை அவன் அநிக்
நிரூபித்தான். சேர்து போன அவன் வாழ்க்
கைக் கையையும் அவனுக்குத் தெரிந்திருந்தது.
அவனுக்கும் ஒரு துணை அவனிடம் தான் என்
பதை அவனே நிர்மாணித்த சோண்டான்.
ஒருவர் பந்தொருவருக்குத் துணையாகும்
போது.—அந்த இன்பத்தை சிந்தக்கும்போது
அவன் அப்படியே பூசித்துப் போய் விடுவான்.

இன்பப் பாதை அவனுக்கு வழுக்கி
விட்டது. அவன் விவரிக் சோண்டான்.
அவனோ அதை இன்னும் பிழித் தத்பான்.
கல்ல பாதையாப்போடு அதை கண்டப அவன்
அவன் சோண்டதிலும் தப்பின்கி. அவன்
அவன் சிந்தையிலுமா?

ஒரு போக்கை பண்டுகை போல், அடுத்த
போக்கை பண்டுகை வர மூன்றாவது
மாதக்கை தாவிருத்தான்.

ஒருவன் அவன் வழிக் போல் வந்தான்.
"என் இங்கிருக்கப் போவதென்கி, எக்கா
நிலம் போய்விடப் போகிறேன். அவர்களை
நிட்டுவது என்கி முடியுமென்கி. பிறரை
அங்குப் பிழைத்தது போதும்." என்று
நிர்மாணமாகச் சேர்த்தான் பழனிவழிப்பாட்டில்.
அவன் அப்படியே போய்விடுவதில் அவனுக்குப்
பிரியின்கி. எப்படி அவன் அவன்
உணர்ந்ததை ஆகிரியித்துக் சோண்டான்
என்பது அவனுக்கே புரியாவிருத்தது.

"இங்கேயே இருந்துவிட முடியாதா?"

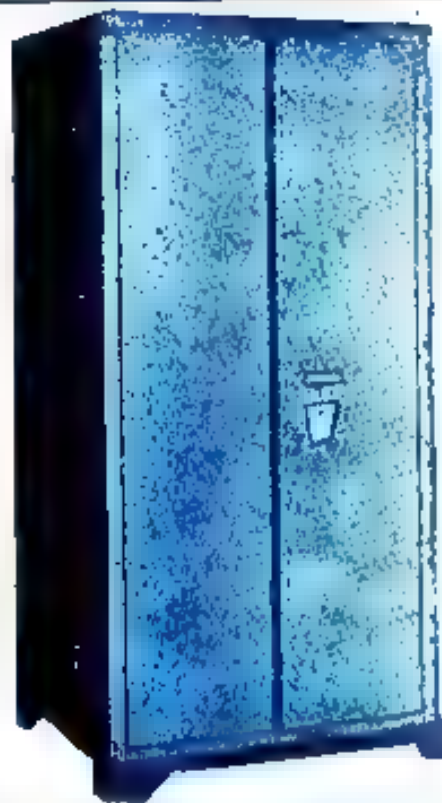
"வழி இருக்கிறது. உங்களை விட்டு வேகிக்
காப்பாக இருந்து விடுகிறேன். என்னைக்
கேபமானப் சேய்து கொஞ்சுங்கள். உங்களை
மனவிவாக இருந்து விடுவேன்."

சிறே ஒரு அரட்டுத் ததரிப்பதில் அவன்
சோண்டி விட்டான். உடனே சித்தும்
விட்டான். அவன் சிந்தை அவன் அந்த
சிந்தைக் கொண்டு வந்திருத்தது.

அவனுக்குத் தாக்கோசியப் போட்டது.
இத்தப் பதின அவனிடம் அவன் எதிர்பார்க்க
கின்கி. அவன் நினைத்தான். அவன் அவ
னிடம் இதனவா காட்டிய அன்பு இப்படி
ஒரு வழி சோவத்தானா? இதன் அவன்
என்கி உட சிந்தித்துக் காட்டான்.

மனவிதைய இழந்ததில், அவன் தனிமையி
லேயே வாழ்ந்து பழிவிப் போயிருந்தான்.
வேறு மனவிதையைப் பற்றி அவன் சிந்தித்துப்
பார்த்ததென்கி. சேய் மனம் அவன் அந்தத்
தனிமையை உணர்ந்ததன்மூலம். ஆனாலும்
அவன் மனவிதையை எங்கெங்கென்கி. இப்
போதுத அவன் ஒரு பருவகால மக்கை
சேர்த்திருக்க எங்கும் அவனுக்கே விவர்பா
விருத்தது. அவன் வயதான இத்தகு ஒரு
தனம். அவன் மட்டும் ஒரு பத்த வயது
குதொட்டவனாக இருந்தான்! அவன் கையதைய
கையிப் பத்தியோ, குதும் சேர்த்தாக்கதைப்
பத்தியோ என்னுள் விருக்க காட்டான்.
தங்கி விருக்க காட்டான். இப்போது
மட்டும் என்ன வந்த விட்டது?

ஒவ்வொரு காரியாலயத்திற்கும்
ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் அதியாவசியமான
பாதுகாப்புக்குப் தயாரிக்கைக்கும் உகந்த

ஸ்டீல் அலமாரிகள்

★

உயர்த்த சகஸ்தனிலும் மிக நேர்த்தி
மாகத் தயாரிக்கப்பட்டு கண்ணைக்
கவரும் வண்ணம் உள்ளது. அட்
லஸ்ரட் பண்ணி வைத்துக் கொள்ளு
மாறு 4 ஷெல்ப்கள் பொறுத்தப் பட்
டுள்ளது. மிகவும் குறைந்த விலை.

காஸ் : 75" x 85 1/2" x 18"

விலை ரூ. 180/-

காஸ் : 37" x 21" x 15 1/2"

(இரண்டு ஷெல்ப்களுடன் கூடியது)

விலை ரூ. 75/-

விவரங்களுக்கு

ஸாம்ஸன் & கம்பெனி லீட்.
151, பிரிட்ஜே, த. பெ. 1219, மதராஸ்-1
டெலிபோன் : 18211 [தலை : KARAYADH

இருமனும் முச்சுத் திணைவாரடைய ஆஸ்த்மா, பிரோங்கைட்டிஸ் & நியுமோனிகளில் ஒரீயும்

உங்களுக்கு ஆஸ்த்மா அல்லது
பிரோங்கைட்டிஸ் மிகக் கடுமையான
புரிகத் திணை. துக்கவிரிந்தி தவித்
தீரிகளா? உங்கள் விவாதி எவ்வளவு
தாதுவட்டியிலும் சரி, மெண்டாகோ
(Mondaco) புதிய தயாரிக்கையளிக்கும்.
மயக்கமற்றது, புலக, இதுசெய்யும்,
ஆடமைனி ஒன்றும் நெய்வயிச்சி,
முடியும் இரண்டு மெண்டாகோ விரிசு
களை பாதுகாத்துடன் உர கொள்ளும்
கன் பொறும். மெண்டாகோ (Mondaco)
சத்தத்து உயரதி 3 தீவிரத்தின் திணை
வாக்குகாரணமான உயர்வதக் களாத்து
அகற்றி, உவாசத்தது உதவாக்கி,
முதலியவியைய உக தீத்திணை வரி
செய்யும். சிக்ரெத்தின் அநேக வது-
இளமையார், வதுவும் பெருநிச்சு!

இரண்டு வதுவதான ஆஸ்த்மா இரண்டு

புதிதே ஆர். என். யில் 40 வருஷத்து
குறைத்து, இருமனும் திணைவாரடைய பிரதி
இரண்டும் தாக்கத்தைக் களிக்க, முடி
விக் சாவையே சதிபாத்தித்தத்தார்.
மெண்டாகோ (Mondaco) குதன் இரவி
வெயே ஆஸ்த்மா இரப்பைய திறத்தி
யது -- பின்னி தெய்திதும்பியயிச்சு.

பயன் விபக & தீவிரதர

மெண்டாகோ முதல் தெரின ஆஸ்த்
மாவின் விரிவுவாய் ஒழிக்க இயல்
வையுள் உதவுவோம். பயன் இரண்டு
யென், உலகப் பெரியையைத் திறப்பி
முடி விரிவையார் திறப்பார் பெரு

Mondaco

மெண்டாகோ

என். இரண்டு
சத்ததாரதம்
உங்களுக்குள்ள
பாதுகாப்பு.

★ ஆஸ்த்மா ★ பிரோங்கைட்டிஸ் ★ குனி ஜாம் இவைகளை ஒழிக்கிறது

கண்ணம்மாவிடம் போகிறாள் ஏற்றுக் கொள்ள அவளுக்குச் சம்மத மில்லைதான். அவள் அவளை நேசித்த சிதம் ஓடியும் திருக்கட்டும். உலகத்தின் வகை மொழியைப் பற்றியும் அவளுக்குக் கவலையில்லை. இது தகுதியான மனம் தானா? காற்பதாவது வயதாகச் சற்றே தாய்மயிர்ந்த அவள், இன்னும் எத்தனை ஆண்டுக் காலத்துமீடப் போகிறாள். இதை அவளுக்கு நிச்சயிக்க முடியாது. ஒரு வாய், வேறு விதமாக அவள் முடிய ஆவெயிட்டால், அப்பொழுது அவளுக்கு ஆதரவு வரா?

அவள் போகிறாள் ஆங்கிலம். "முடியாது" என்று ஒரே வார்த்தை வீணும், அவள் ஆதரவு கிடைக்காததேதரீ வலும் அவள் கிரும்பவில்லை.

"ஈ போ, கண்ணம்மா, போகிறது முடிய நெரிகில்கிறேன். அதுவரைக்கும் ஈ எங்கும் போக வேண்டாம்."

இது அவளுக்கு ஆதரவாக இருந்தது. கூட ஒரு தேய்ப்பும் ஏற்பட்டது.

பிறகுதான் இரவு, ஒன்பது அல்லது பத்து மணி வீருக்கும். இரவின் சிவந்த அமைதி யிலே அவள் உட்காந்திருந்தாள். அவ ளுள்ளே பரப்பவ எண்ணங்கள் தோன்றித் தோன்றி மூங்கின. கண்ணம்மாளைப் பற்றிய சிந்தனைகளையும் அவளை அழுத்தி அறக்கிப் பிரித்துக் கொண்டிருந்தன அப் பொழுது அவளுக்கும் அவளைக் கவனித்தால், அவள் எதிர்பாடும் எப்படி. வீருக்கும்? அது அமைதியாக, அவளுக்கு ஆதரவாகப் போய் விடுவதா வீருக்காகச் சரிதான். அன்றி அது பயங்கரமாக இருந்து விட்டால்?

இதற்கு மேல் அவளுக்கு எண்ணப் பரக்க முடியவில்லை.

அப்பொழுது கண்ணம்மாள் வந்தாள். அவள் கூட வேறு ஒரு மனிதனும் வந்தாள். வந்தவளே முதலில் பேசினாள்.

"ஐயா உங்களைப் பற்றி எண்ணம்மாள் சிந்தைய சொன்னாள். என் அவன் தகப்பன். என் பாவி. என் மகளை வேண்டியே தவறான வழியில் சென்று விட்டேன். திருடன் தான் என் ஜெனியைக்குப் போய்ப் பல வருஷங்கள் ஆகி விட்டான். இப்போது திடீரென்று என் தண்டனை முடிவடைந்துகொண்டேன். என்னை அனுப்பி விட்டார்கள். அது என் கைறியில் நடந்து கொண்ட விதத்தால்தான். என் மகன் முகத்தைப் பார்த்து வருஷக்கணக்காகி விட்டது. கண்ணம்மாள் முகத்தைக் காண முடியவில்லை. என்னைப் பற்றிச் கவலைவில்லை. என் மகனைப் பற்றித்தான் கவலைப்படுகிறேன். என் மகனுக்கு ஒரு சிறு தேடி விட்டால், என் கவலை விட்டது. நீங்கள்தான் கண்ணம்மா னைக் காப்பாற்றவேண்டும். கொஞ்சம் கண் திறந்து பாருங்கள். இன்னும் குழந்தையைத் தன்பாக விட்டுவைக்கக் கூடாது."

கைதி அழுதாள். அழுது கொண்டே சிந்தனம். கண்ணம்மாளும் கூட அழுதாள். அங்கே பரிதாபம் சிறந்த காட்சி.

பழனிப்பன் உன்மம் இரவியது. கண்ணம் மாள், அவன் தந்தை. இவர்களின் கொல்கதை கண்டு அவன் மனம் இரவியது.

அவன் கைதியை உட்காரச் சொன்னான். கைதி உட்காந்து கொண்டான். அவன் கண் மீர் மட்டும் சிந்தனையில்.

"நீங்கள் சொல்லுவது எல்லாம் சரிதான். உங்கள் மெய்னுக்கு என் சரியான கண வந்தானா? என்னைப் பாருங்கள். என் வய தைப் பாருங்கள். என்வயதையும் கொஞ் சம் போசுத்துப் பாருங்கள். என்னுடைய உங்கள் மகனை வாழ்க்கை பாயாசினிடக் கூடாது. ஆனாலும் அப்படியில்லைமே! இதைமீடக் கொஞ்சம் கவனியுங்கள்."

பழனிப்பன் தத்தவம் பேசினான்.

"நீங்கள் சொல்லுவது எல்லாம் எனக்குப் புரிகிறது. ஐயா! என் மகனுக்கும் இருபது வயது ஆகிவிட்டது. உங்களைப் பார்த்தால் முப்பது வயதுதான் மதிகையாம். கண்ணம் மாளுக்கு ஒரு ஆதரவு கிடைத்தால் எனக்குப் போதுமானது. வேறு யாரும் இரத்த திரு டன் மகனைக் கவலாமாம் செய்து கொண்டேன் சம்மதிக் காட்டான். நீங்கள் ஒன்றுக்கும் போசிக்க வேண்டாம். இதை ஒரு உதவி யாக எண்ணுங்கள்."

கைதிக்கு ஒரு உயிர்க்கை ஏற்பட்டது.

பழனிப்பன் கண்ணம்மாள் கீன்றுகொண் டிருந்த பக்கம் போகிறான்.

"என் தந்தை சொல்லுவது எல்லாம் சரிதான். நீங்கள் கைதிட்டால், குளம் குட்டையிலே தான் என் ஆதரவு பெற வேண்டும்."

அவன் கண்ணம் மாள் பேசுவதை, பிறர்க்கு உதவும் பேசு போக்கிமே அவனுள் தலை தூக் கியது. மனிதனுக்கு மனிதன் உதவும் மனி தத் தன்மம்தான் அவன்மீட அப்பொழுது சிறைக்கு காணப்பட்டது.

"சரி, ஐயா. உங்களுக்குக் கவலை வேண் டாம். கண்ணம்மாளை என் மனத்தி கொள்கிறேன். பின்னும் இப்படியும் ஒரு உதவி ஆகவேண்டி வீருக்கிறேன்."

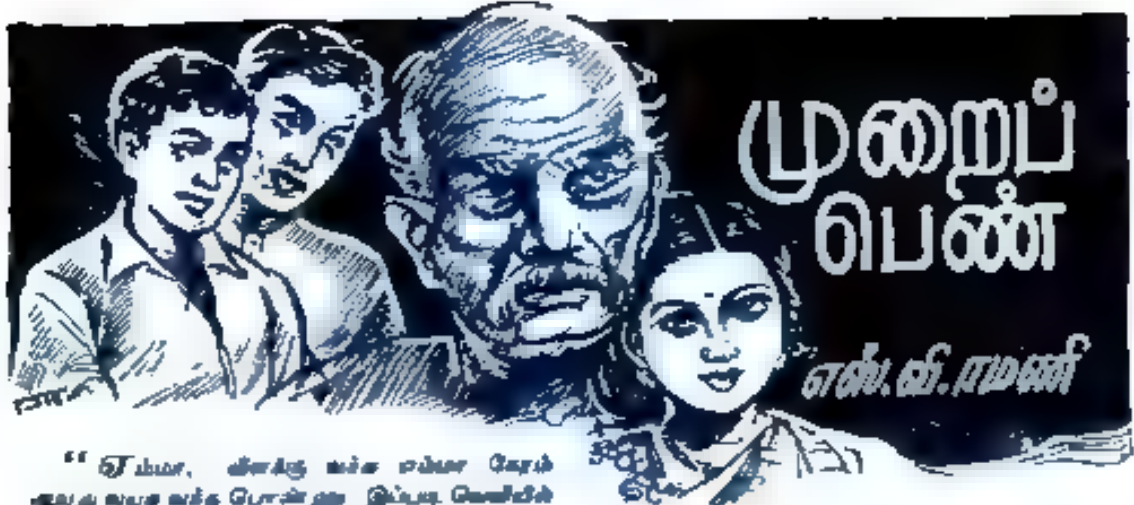
பழனிப்பன் வாய் சிறைவர் சிறித்தான். அவன் கண்ணம்மாள் ஒரு புத்தொளி பரந்து வீசித்து போசுத்துக் கொண்டிருந்தது.

கைதியின் உன்மம் குளிர்ந்தது. கண்ணம் மாளின் முகம் மனக்கீதது.

அப்பொழுதுதான் கண்ணம்மாள் பழவ லாசர்க்கியும், அழகம் முகம்மீடச் சிறைத் தினக்குவது போல் அவளுக்குத் தோன்றி யது. பழனிப்பன் புது மனிதன். அவன் அழகைக் கண்ணம் மாள் பருகினாள். அவ ளுள்ளே ஸ்டிக்கிட்டாத இன்பப் பாதையின் காணிக்கை கண்ணம்மா திறந்துவிட்டாள்.

கைதி தன் மகனைக் கையைப் பிரித்து, பழனிப்பன் கையில் கொடுத்தான்.

இனிக்கும் குழாய், எழில் அமுதாய், இன்பத் தேனும், கண்ணம்மா பழனிப்ப னுக்குக் கிடைத்த விட்டாள். அவளுக்குமே அவன் இனிக்கும் குழப்பானே!

முறைப் பெண்

எஸ். வி. ராமணி

"ஏம்மா, கிசக்கு கிசை எம்மா கோல்
ஆடிது வயசு வந்த போனது இப்படி வெளியில்
தள்ளிவா கத்தலாமா! இம்மா கோல் எங்கேதான்
போனே?" என்று மாடன் பரவும் கண்டிப்பும்
தொனிக்ரும் குரலில் கோல் வந்தது வந்த தன்
மகன் செவ்விரைபைப் போட்டான்.

அவர் பதிலுக்கு ஒரு புன்சிரிப்பைத் தன்
இதழ்க் கைவிரல் மூட விட்டு "எங்கேயும் இப்போ
அப்பா! மராய்க்கை போலிசின் ஏதோ
நி மீதியாய்! பரக்கப் போகிறேன்! கோ
மாவீட்டுது! அதுக்குள்ளே கிசை....."

"கோல்க்கெல்லாம், எம்மா! என்ம இத்தாலும்
கி வரிகக்கு ஒருத்தன் விட்டுக்குப் போனது
பாடு! கோல் என் அக்கல் ஒருக்கலத்தான்
வந்ததுக்கனும் என்றுதான் கோல்வோடு."

"என்றை வந்த கோல் போட முடியுமென்று
விட்டிருக்க, அப்பா! என் ஏன் இன்னொருத்தன்
விட்டுக்குப் போனது? என்ன பிழைக்க
கொடு?" என்று.

இதைச் சொன்னதும் அவன் உன்செய்துக்கை
கிசைப்பு உருவில் வெளி வந்தது. மாடனும் கூட
உரக்கக் கிசைந்தான்.

"இன்னொருத்தன் விட்டுக்கு நீ போனாலும்!
அவ்வாறும் இப்போயே இப்போயே! என்ன
பேருமா இப்போயே இருக்கணும்!" என்று
மாடன், பொக்க வாயை அவன் நினைத்த
கிசைத்துக்கொண்டே.

"போய்க், அப்பா! எப்போயே உன்செய்துக்கு
கொடுத்தான்!" என்று அந்த 'இன்னொருத்தன்'
தற்போது உருவத்திலே அவன் உன்செய்து புன்செய்து
மண்டி ஆரம்பித்தது. கவிப்பின் மிகுமையாக
தன்னைக் குறித்து மூலம் கண்டிப்போடு அவனும்
புது மனச்செய்து தன்னைக் குறித்து மூலம்
வயது வந்தும் இன்னும் பின்புள்ள குழந்தை
மாதிரி இருக்கும் செவ்விரைபை என்னிப் பெரு
மக்க விட்டான் மாடன். 'எனது வயதிற்கு
அதற்குச் செய்ய வேண்டியதைச் செய்து விட்
டான் என்னைச் சரிபாடுகிறேன். தகுந்த பின்பு
தான் விடைக்கனும்' என்ற போலிசைக் கூறித்
விட்டான் மூலம்.

மாடனுக்கு எழுபது வயதிற்குள். உழைத்து,
உழைத்து உருப்பெற்ற திட சரீரம். உன்செய்து
உழைத்திடமாயினான். திடப்போதும் உடல்செய்து
செய்த தவற மாட்டான். ஒரு வயசும் கோல்
தங்கலையில் வாய்க் ஏதோ தாறுபாடுகள் வெளி
விட்டான் என்பதற்காக மாடன், "இப்போ
என் விட்டுப் பக்கம், தன் வட்டாரத்தில் உன்
செவ்விரைபையும் உன்செய்து விட்ட பரதனும்
என்ம; பரிபாலன கொடுத்ததற்காக பரிபாலன!"

என்று கண்டிப்பாகச் சொல்லிவிட்டான். தங்கலை
கூட அப்பறம் அன்செய்தும் கொடுப்பிப் பர்த
தான். 'கொன்னது கொன்னதற்காக!' என்று
கண்டிப்பான பதிலை மாடன் வாரியிருந்து
வந்தது. தன்வயதில் என்னி! கூட அவன்
உன்செய்து மாதிரியினை. அந்தக் கண்டிப்பில்
தன் செவ்விரைபையும் அழைத்துக் கொண்டு
வாய்க் போனவந்தான் மாடனுடைய தங்கலை
புதுதான். அப்பறம் மாடன் வந்தும் கூட எழுத
யினை. வகுப்புக்கள் எத்தனையோ மூலமிட்டான்.
மாடன் சொன்ன சொல்லித் தவறாமலினை. இது
செவ்விரைபை மாடனுக்கு வந்த அவன் மதிப்பும்
செவ்விரைபும் இருந்தது. எட்டாண்டுகளாக
கிரக்க மாடன் சொல்லிக்கு என்ருக் அதற்
குத் தன் மதிப்பு கொடுப்பான்.

மாடன் ஒரு புதல்வர்தான் செவ்விரைபை.
என்வயசோ பின்புள்ளும் செவ்விரைபை பின்பு
இந்த விட்டப்படியாக் செவ்விரைபைக் கண்டி
இருக்கும் வந்தது மூலம் வந்ததான். அத்துடன்
கூட அவன் பத்த வயசு பிடுக்குப் பொருத்தே
அவன் தாலாரும் இந்த விட்டான். தவிர
வென் என்பதற்காக வேறு செவ்விரைபை அவன்
வந்தது வந்தான் மாடன்.

மூலத்திலே வரும் அது குமாரிகன் மதமத
வென்று எழுகிறது வன் கத்திரைவாக வந்தவது
போல் செவ்விரைபை வந்த செவ்விரைபையும்
புதுப் பின்புள்ளி விட்டு விட்டதன் இவ்வாறும்
இவ்வாறும் இவ்வாறும் வரும் வந்த செவ்விரைபை
செவ்விரைபை எழிக் மிகுத்து வந்தவானும்.
பதினாறு வந்த வன் எழும்பும் கோலுமாக
இருக்கும் செவ்விரைபைத் தான் பருவம் எப்படி
கண்டிப்பை உருவமாக வந்தி விடுகிறது! செவ்விரை
பை பருவம் செவ்விரைபை மிகுத்தவானும்.

மாடனுக்கு எப்படியாவது செவ்விரைபை வட்ட
பாண்டுகளாக் மகன் வந்திருக்குக் கொடுத்த
விட வேண்டும் என்பது ஆகா. கொஞ்சம் பகை
புன்செய்து; வட்டாண்டுகளாக் வகை. வந்த
கண்டி செவ்விரைபைப் பெற்றிருந்தான். வந்ததும்
என் வந்தி மூலக்கினை பரக்க அழகா பிடுக்
தான். விட கொடுப்பி மூலம்.

மாடன் இதுவு மூலதும் இதே போலிசைக்
வந்ததான். வந்த போலிசை மிகுத்ததும் ஏதோ
நிபயனத்தான் செவ்விரைபை வட்டாண்டுகளாக்
விட்டுக்குப் போனது.

"என்ம மாடன், இம்மா வந்திரைபை புதல்புட்
கிசை வந்த, வந்த! இப்படி உன்செய்து"

"அட பாவமே, தங்கையையும் இந்தப் பெண் விட்டாள்! அதே மூலாதாரம் உலகமும், நாம் உரி, நீ பாவமாயே! என் பார்த்துக்கேடு" என்ற தன் மருமகன் மருதன் மூடல் கதையின்படுத்திற்று.

"மாமா, என் இவ்வே உடல் பித்திர மாதிரி. இதற்குள்; இதன் பெட்டியிலே சிலை வைத்துப் புலி இருக்குது. எடுத்து வைப்பேன்" என்று பெட்டியிலிருந்து ஒரு சிறு பெட்டியை எடுத்து மூடலில் கொடுத்துரை.

"அதுக்கென்ன, அப்பா அவரை. நீ பெண்ணைக் குடும்ப கழுவிக்விட்டுப் போய் காப்பீடு" என்று மருதனிடம் கூறிவிட்டு, "செவிடு, இதோ உன் அந்தரன் வரிசிருக்கான், பாடு. அழகுக்கெட்டுப் போய் பணமாய்க் கொடு" என்று தன் மருதனுக்கு உத்தரவிட்டான்.

இதன் சம்பவங்களைக் குத்துகூட விடாமல் செட்டு சீண்டு போகவுருகிற செவிடுபா மனமும் அடக்கமாய் வெளிப்பா வந்தான். தாழ்மாரத்தில் சீண்டு போகவுருகிற அந்தரன் பார்த்தான். மருதனும் தன் மனம் மனம் பார்த்தான். 'இவ்வளவு அழகான பெண் உடலா தன் மனம்தான் இருக்கிறாள்' என்ற எண்ணத்தால் அவன் உள்வாங்கிக் கழித்தது. "வாங்க, அந்தரன், வா, என் கழுவிக்கெட்டுக் காப்பிடலாம்" என்று மீண்டும் குரலில் கழித்தான்.

அவர் குரல் கேட்டும் செட்டியும் கழிப்பதும் கேட்டுப் போனத்தது. மருதனும் கழித்து பித்திர பெயர் கொடுத்தான்.

"தங்கீ, நீ காப்பிட்டுக்கொடுக்க கேட்டும் தூக்கு. இதோ கேட்டும் வெளிப்போ போவிட்டு வரிசுட. நேன்" என்று செவிடுகெட்டுக் கொடுத்த மூடல்.

பித்திர காப்பிடல் வந்தது. மருதன் பெரு அகலமாய்க் கொடுத்தான். செவிடு வெளிப்போ வந்தான். என்னிடம் ஆயிந்தான்.

மருதனின் சரணமாய் வந்தான், செவிடு மனம் பெருமையாய் தன்மையிற் மூடலுக்கு அவன்பால் அன்பும் மரியாதையும் வந்த உதவியை.

இதனிடம் செவிடுபா தான் மருதனிடம் உதவியை அந்தரன் பார்ப்பதையும் உணர்ந்து போகட்ட வந்தபேரல் பெரு சரணமாய் பழை ஆயிந்தான். அந்தரனிடம் செவிடுபா மனம் ஆகத்தம் வந்தது அவர் மனம் மனம். அவனும் பெரு எருதுவாய் மனமாய்க் பந்தியும், தான் வந்தவனையும் பந்தியும் வைத்து வைத்துக் கொடுத்தான். செவிடுபா தான் வந்த வந்தவனையும் வந்தவனையும் செட்டுக் கொடுத்தவனும்.

மூடலின் மூலம் அந்தரன் ஒரு வந்தவன் தன்மையில் எட்டி எட்டிப் பார்த்துக் கொடுத்திருந்தது. அது தன்மையால் மறிப்புக்கே செட்டு தன்மையில் வந்த வந்தவனையும் அந்தரன் பார்ப்பும் மனம் மனமே தன்மையில் தன்மையில் செவிடு வந்திருந்தது. 'தன் மருதனின் வந்திருக்கும் பெருது தன் செவிடு அவன்பாறுக்குக் கொடுத்த தன் வந்தவன் செவிடுமனமாய் பித்திரமே என்று கருதினான். 'மூடல் கொண் கொண் தன் மூடல்' என்ற பந்தியைக் கொடுத்த தன்மையும் அவன் மனம் மனமாய்க். தன்மையின் தன்மையிலே தன்மையிலே மூடல்.

மேலும் ஒரு வந்த வந்த தன் வந்தவன் மூடல் விட்டுக் கொடுத்த தன்மையில். மருதனும் வந்தவனிடம் வந்தவனிடம் செவிடு பந்தி வந்தான். மருதனின் சரணமாய்க் வந்தவன் வந்தவன் 'ஒரு வந்தவன் செவிடுபா மனம் மனமே மனமாய்க் கொடுத்தான் மருதனிடம் மனம் மனம் கொடுத்தான் மருதன் பந்தியைக் கொடுத்தான். செவிடுபா தன் வந்தவனையும் பந்தியைத் தெரிந்துகொண்ட மருதன் 'மனமாய்க் கொடுத்த செவிடு மனமாய்க் கொடுத்தான் மருதனின் தன்மையில். 'ஒரு மனமாய்க் கொடுத்தான் மருதன்' என்று கருதினான். 'மருதன் தன்மையில் செவிடுபா மனம் மனமே மனமாய்க் கொடுத்தான் மருதன்' என்று கருதினான்.

மருதன் வந்தவன் பித்திரமாய்க் செவிடுபா தன் வந்தவனிடம் செவிடுபா மனம் மனமே மனமாய்க் கொடுத்தான் மருதன். செவிடுபா தன் வந்தவனையும் செவிடுபா தன் மனம் மனம் அந்தரன் மனம் செவிடுபா மனம் மனமே மனமாய்க் கொடுத்தான் மருதன். செவிடுபா தன் வந்தவனையும் செவிடுபா தன் மனம் மனம் செவிடுபா தன் மனம் மனமே மனமாய்க் கொடுத்தான் மருதன்.

'மருதன் தன்மையில் செவிடுபா மனம் மனமே மனமாய்க் கொடுத்தான் மருதன்' என்று கருதினான். செவிடுபா தன் வந்தவனிடம் செவிடுபா தன் மனம் மனம் செவிடுபா தன் மனம் மனமே மனமாய்க் கொடுத்தான் மருதன். செவிடுபா தன் வந்தவனையும் செவிடுபா தன் மனம் மனம் செவிடுபா தன் மனம் மனமே மனமாய்க் கொடுத்தான் மருதன். செவிடுபா தன் வந்தவனையும் செவிடுபா தன் மனம் மனம் செவிடுபா தன் மனம் மனமே மனமாய்க் கொடுத்தான் மருதன்.

மேலும் செவிடுபா மனம் மனமே மனமாய்க் கொடுத்தான் மருதன். செவிடுபா தன் வந்தவனிடம் செவிடுபா தன் மனம் மனம் செவிடுபா தன் மனம் மனமே மனமாய்க் கொடுத்தான் மருதன். செவிடுபா தன் வந்தவனையும் செவிடுபா தன் மனம் மனம் செவிடுபா தன் மனம் மனமே மனமாய்க் கொடுத்தான் மருதன்.

3 வாசனைக் கொரத்தனங்கள்

கம் கம் ஜுவாஜ்

அன்பத்திலே அது உயர்ந்தது

கம் பால்

கிழி வலிவால் உயர்ந்ததும்
உயர்ந்தது அன்பத்திலே

கம் அருள்

உயர்ந்ததும் உயர்ந்தது அன்பத்திலே

க. கம். கமந்தலா, வாசனத்திலே உயர்ந்ததும்,
உயர்ந்தது 2

**FOR PRACTICAL STYLING...
THE BEAUTIFUL**

Plymouth

You will admire
the graceful,
streamlined de-
sign of this
truly beautiful
... truly prac-
tical car.

**LET US SHOW
IT TO YOU—TODAY:**

THE PREMIER AUTOMOBILES LIMITED

Factory: AGRA ROAD, KURALA, H. M. CONSTRUCTION HOUSE
DALLAND ESTATE, BOMBAY

Dealers: SOUTHERN MOTORS, MOUNT ROAD, MADRAS

கலை வலியா ? !
விடுவதில் 2'ஆள்புள்ள
வலியைக் காப்பாட்டி

ASPRO

—இன்று சங்கீதமம், மத்ரிமணம் இரண்டு மணிகளே விடு வந்தே போகிறது. விட்டு வரவில்லை. அடி வைத்ததும் வராததால் இரண்டு பீரம் மரண்டமரண பிரேமங்கள் என்று ஒரு மணம் திகைத்துப் போனோம்.

அந்தப் பிரேம எழுடி உயரமும் கங்கை அலை மீது இருக்கும். உயர்ந்த தேக்கு மரத்தாகச் செல் லப்பட்டிருக்கிறது. கங்கைக் கிணை வானுலகநாடு இருக்கிறது. பிரேம பெரிய மனிதர் விட்டுப் பிரேம போய் இருக்கிறது. அந்தப் பிரேமங்கள் பரந்தும் போது அது எந்தவிதமோ வேண்டியவைய வரவில்லை என்பது பரந்த அனுபவித்தது போல் தொற்ற மனிதரது.

"என்ன ஐயம்! ஏது கம் விட்டிருக்கிற பிரேம வைத்திருக்கிறது? யார் சொன்னது வந்து வைத்திருக்கிறது?" என்று விவரிப்பது வேண்டுமே.

"பிரேம தெரியாதவர்கள் சொன்னது வந்து போட்டு விடுவார்கள்! கம் விட்டுக்கொடுத்த பிரேம விடுகிறது?" என்று ஐயம் முடிந்தும் மனிதர் போய்க்.

"அப்படியா? இல்லையா பெரிய பிரேம வந்திருக்கிறது! இதை விட்டுக்கொடுக்கவே சொன்னது போக முடியாதே!"

"கம் விட்டிருக்கிற கமரண்டமரணங்கள் தாமதமாகக் கிடைப்பதற்கு பரந்த விட்டு, என் அங்கு இருப்பது பிரேமங்கள் வந்ததில் வரவில்லை சொன்னது வந்து கொடுத்திருக்கிறது" என்று ஐயம்.

"அது சரி! வரவில்லை பிரேமங்கள் போட்டு வைக்கப் போகிறோம்! என்னையும் பரந்தும் கிடைக்கப் போகிறோம்" என்றேன் கம்.

"வரவில்லை பரந்தது பிரேமங்கள் வைப்பார்கள்! பிரேமங்கள் விட்டுக் கொடுக்க வேண்டியவை வைப்பதற்காக அங்கே அழைத்து வரும்பதற்குத் தாமதம் அங்கு போகிறோம்."

இது வைத்திருக்க கம் மனிதர் கங்கை முடிந்திருக்கிறது. வந்து கொடுத்தார்கள். அவர்களில் ஒருவர் பிரேமங்கள் பரந்த விட்டு. "என்ன ஐயம்! இவ்வளவு பெரிய பிரேமங்கள் எப்படி உங்களை தாக்கிவிட்டுப் போக முடியும்! பிரேமங்கள் பூட்டுப் பூட்டாகக் கழறினதற்காக உங்களை சொன்னது போகலாம்" என்று.

"அட! கம்ம இது, ஐயம்! என் பிரேமங்கள் உங்களை தாக்கி கொண்டு போய்க் காட்டுகிறது?" என்று கூறி முண்டலரைப் பாயமாகக் காட்டி கொட்டிவிட்டார்கள் அவர்களோடு விடுகிற பிணைக்காரன்.

கங்கையையும் கொடுத்த பிரேமங்கள் தாக்க முடியாமல் தாக்கி விட்டார்கள் எடுத்துக் கொள்ள முடியாதே. பிரேம உங்களை கொள்ள வில்லை. ஆனால்

பிரேமவந்தது!

குமரமணி

வந்த பிணை இருந்ததற்காக விட்டிருக்கிற பிணைகளில் கங்கை பெயர்ந்த விட்டது. ஆனால் அவர்கள் மூப்பம் பிணைகளில் வந்தது.

"இந்தாங்கோ! பிரேமங்கள் இப்படியே விட்டுக் கொண்டு கொண்டு போக முடியாதது. பிரேமங்கள் மோட்டை மாய விடுவார்கள் கவிதைகள் கட்டித் தாக்கப் பிணை, மாயவிறகு புழக்கடைக்கு இதக்கி விட்டுக்கொண்டு கங்கைகள் கொண்டு வந்து விட்டார்கள்" என்று ஐயம் போனது கூறினார். அவர் போனதையும் அங்கிருந்த அனைவரும் அங்கேயேயே. உடனே அவர்கள் அதைக் கவிதைகள் கவிதைகள் கொடுத்தார்கள்.

"சாமி! பெரிய தாய்க் கவிதை வேண்டும். அப்போதுதான் கங்கை கட்டும்!" என்று பிணைக்காரன். உடனே இரண்டு மூன்றுக்குப் பெரிய தாய்க் கவிதை வரவில்லை கொண்டு வந்து வந்தது ஆக பந்தம்.

பிரேமங்கள் கவிதை கவிதைகள் கட்டி மோட்டை மாயவிறகு கொண்டு கவிதைகள் கொடுத்தார்கள் இழந்தது தாக்கி கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் கவிதை பிரேமங்கள் பரந்த தாய்க் கொடுத்த கவிதை கவிதை கவிதை விட்டது. அது கங்கைகள்; பிரேம கொடுத்தார்கள் மேலே விட்டது மூன்றாம் பரிமாணம் கொடுத்திருக்கிறது. பிரேமங்கள் பரிமாண கிணை வைத்திருக்க கங்கைக் கவிதை வந்தது விட்டது.

"கங்கைகள்! பிரேம மட்டுமே மேலே விட்டிருக்கிறது! அந்தப் பிரேமங்கள் அங்குமே விட்டிருக்கிறார்கள் அவர்கள் அங்குமிங்குமிருக்கிறார்கள் தாக்கி கொடுத்தார்கள் கொண்டும்!" என்றேன் பெருமூலம் விட்டுக் கொண்டு.

"போதுமே! கங்கை பிரேம உடைத்து போனது உங்களுக்கு கவிதைகள் வந்தது. கிணை வரவில்லை தாக்கி இப்போது தாய்க் கவிதைக்குப் பிணை. என் அங்கு வரவில்லை கொடுத்தது தாய்க் ...." என்று அவர்கள் தாய்க் ஐயம்.

"வைப்பாட்டாக, அங்கு! இப்போ கங்கை இதைப் பிணை போட்டு விடுகிறார்கள். ஒரு மரத்திற்கு உங்களுக்கு விடுகிறது ஆனால்!" என்று கொண்டு கூறினார் பிணைக்காரன். அதைக் கட்டிக் கிடைக்கலாம் ஐயம் விட்டிருக்கிற கொட்டிப் பிணைக்காரன் கொண்டு விட்டார்.

பிணைக்காரன் பிரேமங்கள் பிணை போட்டு விட்டுத் தாக்குக் கவிதை, விடுக கங்கைகள் பந்த மூலம் கவிதைக்கு வரவில்லை கொண்டு கொண்டு விட்டார். விட்டுக்கொடுத்தார்கள் தமது விட்டிருக்கிற இவ்வளவுகாலமாகக் கவிதைக்கு விட்டு கவிதைக்கு வந்தது கவிதைக்கு அங்கு வரவில்லை மூலம் கொடுத்தார்கள்.

இப்போதுதான் ஐயம், "இந்தாங்கோ! இவ்வளவு கவிதை பிரேமங்கள்! உடைத்து போனதற்காக கங்கை ஒரு மர விடுகிறாவிட்டிருக்கிறார்கள்" கங்கைகள்! "என்று கங்கைக் கங்கைகள் கூறி வருகிறது. ஆனால் பிரேமங்கள் கங்கை கவிதைகள் பிணை அங்குக்குக் கங்கை தெரியப் போகிறது! அந்தப் பிணைக்கு மூன்று மரத்திற்கு கங்கை விடுக வரவில்லை போட்டார்கள்! அங்குமே அதைக் கூறி கங்கை கங்கை கங்கை கங்கை கொடுத்தார்கள்!"

எம்மொழியிலும் விசுடம் தேப்பது விசே-
சமாகும் — அது நீடித்து உயர்த்தும், சரி-
வான வடிவமுள்ள தொகைப் தேப் ப்ரஷ்

*In any language, it's wise to ask
for WISDOM — the long-lasting,
correct-shape nylon toothbrush.*

விவரத்தை 'விந்நைவா' அடி அளவோ

ஆரோக்கிய ரகசியம்

தி. என். குமாரசாமி

50. சந்தேக விளக்கம்

கேள்வி:—வயதானவர்களுக்கும், வயது பருத்தவர்களுக்கும் தூக்கத்தில் குறட்டை வருவது இரண்டு வகைகளில் வருவதும் இம்மாதிரி உண்டாகின்றது. இரண்டு வகைகளாக மத்தவர்களுக்கு ஏற்படும் தூக்கம் கோஞ்சு கஞ்சமல்ல. மத்தவர்களின் தூக்கம் உடம்பு மெட்டு விடுவது. சில சமயம் கோபம் கோபமாக வரும். உணவு மறித்து ஆனந்தமாகக் குறட்டை விட்டுக்கொண்டு தூங்குவதற்காகத் தூக்கத்தில் எம் என்ன செய்வ முடியும்? இது என்ன உண்டாகின்றது? இதற்குப் போக்குவதென்பது?

பதில்:—இது ஒரு பெரிய பிரச்சனே. ஆனால் அவர்களால் பார்த்து காம் குறட்டை விடுவதை சிறுத்திக் கொண்டு வேண்டும் என்று யாது வைத்துத் தங்களைச் சீர்திருத்திக் கொண்டால் தான் முடியும். மத்தவர்கள் என்னதான் மூலக் குறையும் முடியாது. அவர்களுக்கு எடுத்துச் செல்லலாம். அவ்வளவே தவிர, குறட்டைப்பாதை வேண்டுமென்றே விடுவதுமல்ல. அது தூக்கத்தில் தங்கையறியாமலேயே தன் உடலின் சீரமைப்புப் பதை சாற்றுகின்றது. குறட்டைப் பாதை வராமல்களால் உண்டாகும். வயதானவர்களுக்கு உடல் தளர்ச்சியாக உண்டாகும். குரல் வலியுள்ள சமய அழகுப் போவதாலும் உண்டாகும். பொதுவாய் வாயினால் வாயில் விடுவதால் குறட்டை உண்டாகிறது என்றுதான் காரண முடிந்தேனென்றும் யுமராகக் குறட்டை விடும் போலியினால் உண்டு. அவர்களுக்குக் குரலினால் சமயங்கள் அழகு இருப்பதே காரணமாகும். மற்றவை அரித ஆரத்தாலும் உண்டாகும்.

முதலில் வாயினால் வாயில் விடும் பழக்கத்தைக் கண்டிப்பாய் சிறுத்திவிட வேண்டும். சிலர் ஒரு சிறு காரியம் செய்வதால் வாயினால் வாயிலே ஆரம்பித்து விடுவார்கள். சிலர் வறண்ட மாதமே வாயைத் திறந்து வைத்துக்கொண்டே விடுப்பார்கள்.

அவர்கள் வாயினால் வாயிலேயே அவர்களுக்கு நேரிலாது. சிலருக்குப் பற்களின் அமைப்பினால் வாயை அவர்களால் பார்த்து முடிவானவர்கள் வாய் திறந்தே இருக்கும். இவர்களை வாயால் அடிக்கடி வைத்து வைத்து வாயை இறக்க முடியுமே இருக்க வேண்டும். எடிக்கத்தையப் போன்ற மூக்குப் பதிரென் இவர்களுக்குத் துணி கொடுப்பும். ஒரு காரணக்குப் பன தடவைகள் செய்து வந்தால் மூக்குமேயே வாயில் போகும் வழக்கம் ஏற்பட்டுவிடும்.

இரண்டாவது, உணவில் ஒழுக்கம் வேண்டும். மனதக் குடிகளுக்குத் தகுந்த ஆராய்ச்சி உண்ண வேண்டும். அதிலும் இரண்டு வயது புறட்டை உண்ணக் கூடாது. படுக்குமூர் இரண்டு மூன்று

மணி நேரத்திற்கு முன்னமே ஆரத்தான முடித்துக் கொண்டு விட வேண்டும்.

மூன்றுவதாக படுக்கும்போது தலைப்போது வந்திருக்கிற மனம் செலுத்த வேண்டும். தலைப்போது தலைக்கு மாத்திரம்தான் அணவாக இருக்க வேண்டுமென்பதை அழுத்தித்தொடர், புறத்தித்தொடர் அணவாக உபயோகிக்கக் கூடாது. சிலர் அப்படி தலைப்போது வந்திருக்கிற மனம், தொடர் அணவாகவும் உபயோகம் படுத்துவதற்குத்தான். குறட்டைப்பாதை, அடிக்கடி, மூக்குச் சதை வளர்ந்து முதலியவைகள் உண்டாகின்றன. தலைப்போது மென், அழுத்தும் புறமும் ஏதும்போது தூக்கத்தில் வாய் கிடைக்க அறிவாமல் திறந்துவிடுகின்றது. அதுதான், குறட்டை உண்டாகும். ஆகையால் தலைக்கு மட்டும் தலைப்போது உபயோகித்து வங்கு வாயை முடித்து தூக்க வேண்டும். வாய்க்குப் பின்னால்திறந்து மூன்று மூன்றுக் கொண்டு படுத்துத் தூங்கலாம்.

கேள்வி:—மூக்கு கொடுப்பது அடங்கி, தாதுபுறம் உண்டாக என்னென்ன ஆரம் செய்வதென்பது?

பதில்:—இதற்குப் புறவாரணம் மூன்று தடவை பல்பிமோத்தானாகவும் மூன்று தடவை சீவாரங்காரணம் இருபது சீவாரங்காரணம், மதல்வாரணம் ஒன்று சீவாரங்காரணம், சிராரணம் பதிரிதர அங்கு இருபது சீவாரங்காரணம், போகமுத்திரா மூன்று தடவை, உப்புபாது, கெளரி, சர்க்கிவாரணம், சாடி, சர்க்கி, சிராரணம் முதலியவைகள் செய்வ வேண்டும். ஒரு தடவை என்பது ஆரம் தலைக்கு வந்த பின் ஒன்று அங்கு ஏழு மூன்று வரைக்கும் மட்டும் இருப்பிதே. சிலர் சீவாரங்காரணம் அங்குமே இருக்கின்றனர். அது தவறு. சீவாரங்காரணம், மதல்வாரணம், சிராரணம் இவையென்றால் அந்த நேரம் செய்வதாம். இவையையும் முதல்முதலில் ஒரு சீவாரங்காரணம் ஆரம்பித்து வாரம் தொடரும் ஒரு வாரம் சீவாரங்காரணம் அங்கு வந்த பின் வேண்டிய நேரம் செய்வதென்றும்.

சிராரணம் முதல் வாரத்தினை ஆரம்பித்து விடக் கூடாது. இரண்டாவது மூன்றுவது வாரத்திற்கு ஆரம்பிக்கலாம்.

மூன்று உபத்திரவத்துக்கு உணவுப் பத்தியம் மிக மூக்குமெனது. மூன்று உபத்திரவ முன்னவர்கள் காரத்தாகச் சிறிதும் சேர்க்கக் கூடாது. பொதுவாய் முழுத் தலிட்டுடன் அரிசி, அரிசி அடிக்காத சாதம், சிறிய வாய், சிறு வாய்க்கார சாப்பிட வேண்டும். வேண்டுமென்றால், தலி, சேர், இளநீர், ஏதுமிக்கை பாயை முதலியவைகள் வைத்து, காப்பி, க. கோக்கோ, புறவாரணம் சீவாரங்காரணம் எந்த வந்தவும்கூடாது. புறவாரணம் பதில் ஏதுமிக்கைப் பழம் சமையலுக்கு உபயோகித்து

அகலிவி குதார

எல்லா வீட்டிற்கும் உகந்த
ஊறுகாய்

டி.எஸ்.ஆர்
ஊறுகாய்

கைநேர்த்தவர்களுக்குத்தான்
குழையில் கை பட்டால்
தவாரிக்கப்பட்டு அழுவிய
னில் கைத்த பாட்டிகளில்
விதகப்படுகிறது

ஒவ்வொருவர் குளிக்கும் தகுந்த
பன விதங்கள்.

பன காய்கறி ஊறுகாய்
வழுமிச்சை ஊறுகாய்
மசங்காய் ஊறுகாய்

முதலியவை

கிந்த மார்க்கையை
பார்த்து வாங்கவும்

டி.எஸ்.ஆர் & கோ., கும்பகோணம்

சென்னை தேனும்பேட்டை
காங்கிரஸ் மைதானத்தில் நடக்கும் அநில
இத்திய காதி, கதேசி அண்டு கைத்தொழில்
பொருட்காட்சியில்
எங்களது ஸ்டால் நெ. 13 & 14-க்கு
விறியம் செய்யத் தவகுதீர்கள்.

வெண்மயமாக
சுலகை செய்யப்
பட்டுள்ளன

பிரகாசமாக
சுலகை செய்யப்
பட்டுள்ளன

ஸன்லைட்
சோப்பினால் தான்

துணிகளை
அடித்துத் துறவக்காமலே
வெண்மயமாகவும்
பிரகாசமாகவும்
சலவை செய்கிறது!

SUNLIGHT
SOAP